

డిసెంబర్ 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

దేవతలు వివరంగా ఉన్నారు

వివరాలు దేవతలులాగే విభిన్నమైనవి

దేవాలయాల నిర్మాణశైలి తమిళ సంస్కృతిలోని రహస్యాన్ని తెలియజేస్తుంది. వలు దేవతలు మరియు అనేక రకాల ద్రావిడ నిర్మాణశైలి వలన మీరు నిజంగా తమిళనాడు యొక్క ప్రాచీనకాలపు అనుభూతిని పొందవచ్చు. అందుకు మీరు మొదట ఇక్కడకి రావాలి... మిగతా విషయాలు మాకు వదిలేయండి.

experience yourself

సంప్రదించండి: తమిళనాడు టూరిజం, తమిళనాడు టూరిజం కాన్ఫెడ్రేట్, వాలతా రోడ్, చెన్నై - 600 002. ఇండియా. ఫోన్: 91-44-2538 3333, 2538 9857, 2538 4444
ఫ్యాక్స్: 91-44-2538 1385 ఇ-మెయిల్: ttdc@vsnl.com వెబ్సైట్: tamilnadutourism.org అన్లైన్ బుకింగ్ కోసం లాగాన్ వెయ్యండి: ttconline.com

సామరస్య జీవనం

“ఈరోజువువు గ్రేట్ ఇండియన్ బస్టర్డ్ గరించి తెలుపుకున్నాం, నాన్నా. అది చాలా అరుదైన పక్షి అనీ, మన దేశం మొత్తం మీద నాలుగైదు పక్షులు మాత్రమే ఉన్నాయనీ, మా టీచర్ చెప్పారు!” అన్నది వీణ.

“అమ్మో, వీణా. విచారా రహితంగా దొంగతనంగా వేటాడడం వల్లే ఆ పిల్లలు తుడిచి పట్టుకుపోయారు. ఇది చాలా విచారకరం. ప్లీజ్, ఇప్పుడున్న ఆ పిల్లలు సేతుం కేవలం రాజస్థాన్ లోని ‘డెజర్ట్ నేషనల్ పార్క్’ కు మాత్రమే పరిమితం,” అన్నాడు అమె తండ్రి.

“ఇది ఒక బస్టర్డ్ కు వూత్రపు సింబంధించిన సిన్పుస్వి కాదు,” అన్న ఆమె తండ్రి కాథంగా నిట్టూర్చి, మళ్ళీ ఇలా అన్నాడు: “ఇలాగే ఈ వేటగాళ్ళ బెడదవల్ల దాదామీ నశించిపోయిన జంతు మగల్ల జింక. మిల్లుల విషియంగా నికి హస్తా 1960లో దాదామీ 0,000 మిల్లులు వేటగాళ్ళ వాత పెడ్డట్లు రికార్డులున్నాయి. ఆసియా సీంహాల సింఖ్య 300లకు కుంచించుకుపోయి, ఇప్పుడవి ఒక్క ‘గిర్ శరణాలయానికి’ మాత్రమే పరిమితమైపోయాయి. ఒకప్పుడు దేశ వ్యాప్తంగా కనిపించిన చిరుతపులులు ఇప్పుడు దాదాపు కనుమరుగైపోయాయి. ఎత్తయిన లడక్ కొండల మధ్య చలివణికించే శీతల ప్రదేశంలో నివసించే టిబెట్ జింకలు కూడా వు నిషేధరాశికు బలికాక తప్పడం లేదు. ‘షొటూ ఖ’ కాల్లు వల్ల తయారు చేయబడిన డానికి పెనికి వచ్చే వీటి రోహాల కోసం ఈ జింకలు వేరేటా 20,000కు ప్లీజ్ చంపబడుతున్నాయి.”

“చాలా భయంకరం. దీన్ని ఆవిడానికి వున్న ప్లీ చేయలేమా నాన్నా,” అని అడిగింది వీణ.

“మొదట ఏం జరుగుతున్నదీ తెలుసుకోవాలి. చట్టబద్ధంగా నిషేధించబడినప్పటికీ పులి చర్మాలు, ఏనుగు దంతాలు, జింక రోమాలు మొదలైన వాటితో తయారు చేయబడిన వస్త్రాలు వ్యాపారం రహస్యంగా సాగుతున్నాయి. ఆ వస్త్రాలు కొనుగోడా ఉండడం ద్వారా వున్న, ఆ జంతు మూల వేట ఆవిడానికి పెరోంగా దోహదపడిన వారపు మూతం. ఈ భూమి వున్నకే కాదు; జంతు మూత కూడా సోంతం. దీనిపై నివసించే హక్కు జంతు మూత ఉందన్న సింగతి గుర్తించుకోవాలి,” అన్నాడు అమె తండ్రి.

Let's paint a better world

**Let's save
endangered
species**

**PETROLEUM CONSERVATION
RESEARCH ASSOCIATION**

10, Bhikaji Cama Place,
New Delhi 110066.

E-mail : pcra@pcra.org

Children : Write a slogan on the subject & get prizes!

చందమామ

సంపుటి: 58

డిసెంబర్ 2005

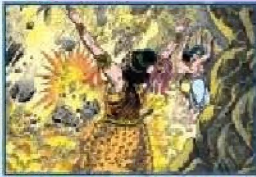
సంచిక: 12

ఈ సంచికలో...

- * సాంబయ్య అద్భుతం ...07
- * వేళాకోళం ...09
- * స్నేహితుడి చలప! ...10
- * చందమామ కబుర్లు ...26
- * ఇంటిమీద దీను ...27
- * పాఠకులకు కథల పోటీ ...31
- * గుజరాత్ జానపద కథ - మంచికి మంచి, చెడుకు చెడు! ...32
- * భారత దర్శిని ...36
- * డేలుకుక్క ...37
- * ధర్మాచరణ ...38
- * మంత్రగాడి జీవితం! ...41
- * తెలివి వుంచాలి! ...51
- * మనదేశపు సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు : సంగీత పురస్కృతనాల కాలం ...55
- * వివిధ దేశాల కథలు : యువరాణి త్యాగం! ...56
- * ఆర్య - 30 ...60
- * విజ్ఞానం ... వివేచనం ... వికాసం ...64
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...66

ఈ నెల విశేషాలు

రాకాసి లోయ - 4
... 13

ధర్మ సింహాసనం
(బీ.కె.) ... 19

మేఘాలను తాకిన
ముక్కు ... 24

విష్ణు కథ - 24
... 45

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్ షాప్ ద్వారా రూ. 144.00

చందా డబ్బు డిప్జిట్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, ప్రెస్ అర్డర్ ద్వారాగానీ
'చందమామ ఇండియా' లిమిటెడ్ బరిటన్ వెంపెండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shilpi: Ph: 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email : advertisements @chandamama.org

DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

© The stories, articles and designs contained in this issue are the exclusive property of the Publishers.
Copying or adapting them in any manner/ medium will be dealt with according to law.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

భవిష్యత్తును ఎదుర్కొనే మనోబలం!

ప్రశాంత జీవనానికీమరు గాంచిన దేశం వు నది. అల్లు తే, గత సింవత్సర కాలంగా వరదలు , వెల్లువలు, భూ కంపాలు , సు నామీ లు అంటూ భయంకర ప్రకృతి వైపరీత్యాలు దేశ ప్రజల శాంతి సుఖాలను చిన్నాభిన్నం చేస్తున్నాయి !

వు హా రాష్ట్ర, గుజరాత రాష్ట్రాలను అనూ ావ్యామైన వరదలు ముంచెత్తాయి. ప.బెంగాల్, ఒరిస్సా, ఆంధ్ర, కర్ణాటక, తమిళనాడు రాష్ట్రాలలోనూ వెల్లువలు, వరదలు ఉప్పొంగి అపార ప్రాణ, ఆస్తి నష్టాలను కలిగించి జన జీవితాన్ని అతలాకుతలం చేశాయి . జమ్మూ-కాశ్మీర్ ను కుదిమిన భూ కంపం వేలాది వుందిని పోట్లన పేట్టు కున్నది.

దీపావళికి వుండు రోజు దేశరాజధాని ఢిల్లీలోఁబలిన వూర్తు వరస బాంబు లు అవూ య క ప్రజల ప్రాణాలను బలిగొన్నాయి .

పర్యావరణ సమతౌల్యాన్ని దెబ్బతీసి, ప్రకృతి వైపరీత్యాలకు దారితీసే మానవ తప్పిదాల గురించి వు నం పెదే పెదే చెప్పకుంటూనే ఉన్నాం. ఈ విషయం గురించి గత సంచికలోనూ ప్రస్తావించాం. వీటికి తోడు కొన్ని తీవ్రవాద సంస్థల అవూ ను షి పూ తు క చర్యలు అవూ య కుల ప్రాణాలను బలిగొనడం ఎంతెనా గర్హించ తగ్గ విషయం. ిణిస్తొన్న వూ నవతా విల్లు వలే దీనికి కారణం. ఈ ధోరణికి అడ్డుకట్ట వేయాలి. వూ నవతా విల్లు వల పెట్ట య్య వతరంలో విశ్వాసం పొదు కొల్పాలి. వు న ద కృథంలో వుంచి వూ ర్న రావాలి.

లలాది వుంది బాధితుల ఆవేదనలో పాలు పెంపు కుంటూ , రావు న్న వూ తన సింవత్సరం ప్రతి ఒక్కరికీ భవిష్యత్తును ఎదుర్కొనే వూ నసీక స్థైర్యాన్నీ, వు నోబలాన్నీ కలిగించగలదని విశ్వసిస్తున్నాం.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకులకు కథల పౌటీ (ఏప్రిల్)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

జమీందారు విజ్ఞత

వసంత ఋతు కోశాగార కాపిలాదారు గా నియమించిన జమీందారు నిర్ణయానికి అశ్చర్యం చెందిన ఆయన భార్య కారణం అడిగింది. ఆయనకు జమీందారు, “మొన్న నేను శేఖరుణ్ణి కోశాగారానికి కాపిలాకు మిత్రులనుంచాను కదా! అర్ధరాత్రి దాటాక నేనెప్పుడూ కోశాగారం వైపు వెళ్ళాను. నిన్న ఉదయం అతడు పొద్దు గా తోటపని చేస్తుండగా వెళ్ళి, ‘రాత్రి ఎవరైనా కోశాగారానికి వచ్చారా?’ అని అడిగావు. ‘ఎవరూ రాలేదు,’ అని అతడు సమాధానం ఇచ్చాడు. నేను అక్కడికి వెళ్ళి వచ్చిన సంగతి, ఆ సమయంలో గాఢనిద్రలో

ఉన్న శేఖరుణ్ణి తెలియ లేదు,” అన్నాడు.

“అలాగా!” అంటూ అశ్చర్యపోయింది జమీందారు భార్య.

“అదే విధంగా వసంత ఋతు కాపిలాకు ఉంచిన నిన్నరాత్రి కూడా అర్ధరాత్రి సమయంలో కోశాగారం కేసి వెళ్ళాను. జాగరూకతతో మేలుకుని వున్న వసంతుడు నన్ను చూసి పలకరించాడు. తెల్లవారల్లా కాపిలా కాసీనప్పటికీ, వురు నాటి ఉదయం తోటపని చేయడానికి స్త్రీ కోవడం అతడి విధేయతను సూచిస్తోంది. కాని రాత్రి నిద్రలేక పొడవవల్లా, అధిక శ్రమ చేయడంవల్లా తోటపని చేస్తుండగా నిద్ర వుండుకువచ్చింది. అలా నిద్రించినా వచ్చే నష్టం పేదగా లేదని గ్రహించి నిద్రపోయాడు. నేను పురమాయించినరెండు పనులలో ముఖ్యమైన దానిని ఎంపిక చేసి కుని సక్రమంగా నిర్వహించగలశక్తి, వసంత డిల్ కనిపించింది. అందుకే అతణ్ణి కోశాగారం కాపిలాదారు గా నియమించాను,” అని వివరించాడు జమీందారు.

పి. శ్రావణ్ కుమార్, కే రాఘ. సీ. మోహన రామా

3/394, పితంవారి సింధు, శ్రీకాళహస్తి - 517 644

చిత్తూరు జిల్లా (ఆ.ప్ర)

సాంబయ్య అదృష్టం

మునిపల్లె గ్రామంలో సాంబయ్య అనేరైతు మూడేవాడు . భార్య, పదిహేనేళ్ళ కూతురు అతడి కుటుంబం. తండ్రి, తాతలు వదిలి పోయిన ఐదేకరాల వ్యవసాయభూమి అతడి ఆస్తి. దామిలను న్న కొండ ప్రాంతం నుంచి, ఒక నీటివారు అతడి పొలంగుండా ప్రవహిస్తోందేది. గతనాలుగైదేళ్ళుగా వర్షాలు సిరిగా కురవక పోవడంతో, ఆ చిన్న వారు దాదామీ ఎండిపోయే స్థితికి వచ్చింది.

వారు లోబాగా నీరండేరోజుల్లో, గ్రావు స్థిలతో పాటు సాంబయ్య కూడా తన పొలంలో జొన్నా, కందీ లాంటి వైట్టపేల్లతో పాటు కూరగాయలు కూడా పండిస్తోందేవాడు . ఇప్పిత్త నీటికర్ర మూడవడంతో, గ్రావు లోని కొందరు , ఏ కూలీనాలో చేసి కుంటూ బతక వచ్చునని, పిట్టణానికి వలసి పోవడం ప్రారంభించారు .

కాని, సాంబయ్య ఆలోచనలు వూత్రం - ఎక్కడో దండకారణ్య ప్రాంతాల దొరుకు

తున్న వుణివూణిక్కాల వీదనే మన్నది. నెలరోజుల క్రితం అతడు ఇంటి అవసరాల కోసం పిచారీ వస్త్రముల కొనితెచ్చేందుకు పట్నం వెళ్ళి, ఆ రాత్రికి ఒకసత్రంలో దిగాడు. ఆ సమయంలో సత్రంలో మన్న ప్రయాణీకులు కొందరు , ఆ అరణ్య ప్రాంతానదొరుకు తున్న విలువైన మణుల గురించి వింతగా చెప్పికోసాగారు .

ప్రయాణీకుల్లో ఒకడు పేదగా నిట్టూర్చి, “దేనైనా అదృష్టం వుండాలి! నా దూరపు బంధు మత్తోవు గృథ వాటి కోసం ఆ ప్రాంతాలకు వెళితే ఒక్కడికి మాత్రం ఆ విలువైన వుణులు దొరికాయి . వీ గిలిన ఇద్దరూ ఆనారోగ్యాలకు గురై ఇళ్ళకు తిరిగి వచ్చారు,” అన్నాడు .

ఇది విన్న ప్రయాణీకుల్లోవు రొకడు పేదగా ఆవులించి, “ఎవడైనా తను అదృష్టవంతుడో కాదో తెలుసు కోవాలంటే ఇట్లాదిలి కొంత సాహసం చేయక తప్పదు,” అన్నాడు .

“అంతేవురి! సాహెబ్ లో అన్నార్ కదా,” అంటూ విగ్రహాల్ని అతడికి మతపాదార్థం.

ఈ సంభాషణ విన్న సాంబయ్య వెంటనే ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు. అతడు ఇల్లు చేరుతూనే భార్యను పిలిచి, సిత్రంలో జరిగింది చెప్పి, “కొద్దికాలం పాటు, మీ అన్నగారి ఊరెళ్ళి అక్కడ మూడండ్లు. ఈ వుణ్ణుల విషయంలో నా అదృష్టం ఎలా మారుతుందో తేల్చుకోబోతున్నాను,” అన్నాడు.

సాంబయ్య మొండితనం గురించి బాగా ఎరిగిన అతడి భార్య భర్తతో చెప్పకుండా తన అన్నకు కుప్ప తో చెప్పింది. ఆయన పుర్రాటికల్లా వచ్చి సంగతి తెలుసుకుని, సాంబయ్యకు దురాశ కీడుకు దారితీస్తుందని చెప్పి, “ఏ ప్రాంతానా సంవత్సరాల తరబడి అసిల్లు వానలంటూనే లేకుండా పోవు. నాలుగైదు నెలల్లో రానున్న తొలకరికి వానలు ఇక్కడ కురవ్వవు,” అని హితవు చెప్పాడు.

అయినా, సాంబయ్య బావపు రిది వూటలు పెడచెవిని పెట్టి, మణులు సంపాదించేందుకు అరణ్యమార్గం పట్టి, అరునెలలు మరి

కొందరితో పాటు వాటి కోసిం వెతికి వేసారి, అనారోగ్యానికి గురై ఇంటికి తిరిగివచ్చాడు.

అతడు కోలుకుని వూర్నాలు పునీషి కావడానికి రెండు వారాలు పట్టింది. అంతలో ఆ పుట్టు పిక్కుల జడిమానలు ప్రారంభమయ్యాయి. అతడి పొలం గుండా ప్రవహించే నీటివారు, కొండల మీది నుంచి చిన్న చిన్న రాళ్ళతో పాటు సేలయ్యే రైలా ప్రవహించసాగింది.

ఎడతెరిపి లేని ఆ నీళ్ళధాటికి సాంబయ్య పొలంలోనూ వూరకాళ్ళలోతూ నీళ్ళు నిండాయి. అంత నీళ్ళతో పొలం పున్నడానికి వీలుకాదు గనక, పొలంగట్టు తెగగట్టాడు సాంబయ్య. అతడు పొలంలోకి వచ్చి చేరిన రాళ్ళను ఏరి పారేస్తూండగా, ఒక చోట చెల్లాచెదురుగా పడి పున్న చిన్న రాళ్ళలోరెండు రాళ్ళు పుల్ల పుల్ల కంటబడ్డాయి. అతడు వాటిని ఆత్రంగా తీసి కుని ఇంటికి వెళ్ళి, బావమరిదికి చూపించాడు. ఆయన వాటిని కొద్దిసమీపిగా చూచి, “ఇవి సానబట్టని వుణ్ణులు. చూశావా, ఎక్కడో కాదు, నీ అదృష్టం నీ పొలంలోనే మళ్ళుది!” అన్నాడు.

వేళాకోళం

చాత్ర లత, బాపు లత ఇరగిరి పోతూ ఇళ్ళవాళ్ళు, ఇద్దరూ నడివయస్కిలు. వుంచి చదువూ నింధ్యలు న్నవాళ్ళు. వాళ్ళ భర్తలు వుంచి నేర్పూ, దతా గలవాళ్ళవడంతో చేస్తున్న వ్యాపారాల్లో రెండు చేతులా సంపాదిస్తున్నారు.

ఇంటిపినులు వుగియగానే, ఇద్దరూ అడవాళ్ళూ, ఏదో ఒకరి ఇంటి అరగి పీద కూర్చుని పీచాపాటీ వూట్లాడు కునేవాళ్ళు. చూడడానికొప్పువాతూ రాళ్ళుగా కనిపించినా ఇద్దరికిద్దరూ వురొకరిని వేళాకోళం పట్టించాలని ప్రియ త్నించేవాళ్ళు.

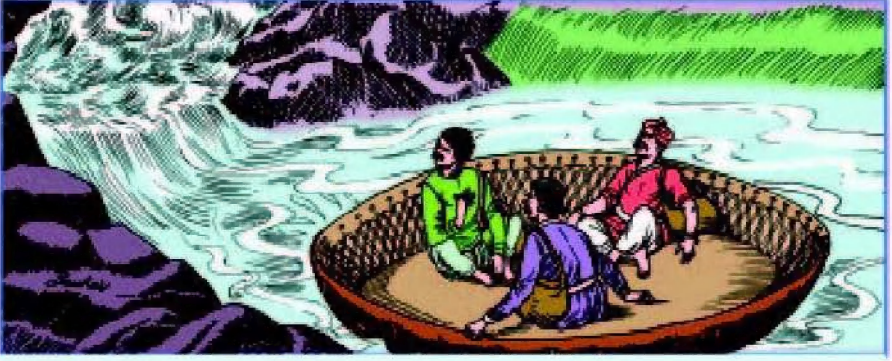
ఒకనాటి చల్లని సాయంత్రం వేళ ఇద్దరూ తీరిగ్గా కూర్చుని వూట్లాడు కుంటున్న సమయంలో, వాళ్ళ భర్తల ఊసొచ్చి చాత్ర లత, “ఈవు ధ్యకొన్నాళ్ళగా వూ ఆయన నన్ను లోగడంతబ్రవుగా, ఆదరంగా చూడడంలేదు,” అన్నది.

దానికీబాపు లత, “అమానా, వురి! చూశావ, వూ ఆయన ప్రివర్తన, వీ ఆయన ప్రివర్తనకు పైర్తిగా ఏర్పడ్డం. నన్ను గతంలో కంటే, ఈవు ధ్యకొంత కాలంగా వురింతబ్రవుగా, ఆదరంగా చూస్తున్నారు,” అన్నది.

ఇదివింటూనే చాత్ర లత, “అమ్మా, వురి వీ ఆయన మితావ్పిమూ వ్యాపారిగదా!” అన్నది.

—భూపాలశాంతలక్ష్మి

స్నేహితుడి చలవ!

కూనమరం అనే ఒక పూర్వపురాణ గ్రామంలో రావుయ్య, సావుయ్య, కాపుయ్య అనే ముగ్గురు స్నేహితులు ఉండేవారు. వ్యవసాయ దారులైన ఆ ముగ్గురిలో రావుయ్య, సావుయ్యలు తెలివైనవాళ్ళు. అయితే, కామయ్య మాత్రం ఆ ఇద్దరు స్నేహితుల సలహా లేనిదే చిన్న పని కూడా చేసువాడు కాదు. పొలం పనులకు సంబంధించినదైనా, ఇంటి సమస్యలకు సంబంధించినదైనా సరే ముగ్గురులను సంప్రదించకుండా ఒక నిర్ణయానికి వచ్చేవాడు కాదు. బాల్యస్నేహితుడైన కామయ్య, తన మేద చూపుతూ స్వస్థానిక తగ్గట్టుగా, ఆ ఇద్దరు స్నేహితులు కూడా సరైన సలహాలిస్తూ అతనికి సాయపడేవారు.

ఒకప్పుడు పంటలు బాగా పండాయి. రాజధాని నగరంలో జరిగే వసంతోత్సవాలకు వెళ్ళి రావాలనుకున్నారు రావుయ్య, సావుయ్యలు. ఆ సంగతి తెలిసిన కాపుయ్య, వారిని కలుసుకుని తన కూడా వస్తానన్నాడు.

“చాలా దూరప్రయాణం. వెళ్ళేది కొత్త ప్రదేశం. అనుకోని ఇబ్బందులు ఎదురైతే సమస్య తట్టుకోలేమా” అని ముగ్గురులను ఎంత వారించినా వినకుండా, “మిత్రుండగా నాకేం భయం? నేనూ వస్తాను,” అని పట్టుబట్టి వారివెంట బయలుదేరాడు కామయ్య.

మూడు రోజుల ప్రయాణం తరువాత ముగ్గురు ముగ్గురు ఒక అడవిలో ఉన్నప్పుడు, రెండు కొండల నడుమ చిన్న ఏరు పారుతోంది. దాన్ని దాటడానికి అక్కడున్న పుట్టిలో ముగ్గురు ముగ్గురు ఎక్కి కూర్చున్నారు. పుట్టి నాలుగు బారలు సాగిందో లేదో ఏరు పొంగిపోయింది. ఎరువ ఎక్కడో కురిసిన వర్షం కారణంగా నదీ ప్రవాహం ఉధృతం కాసాగింది. దిగ్భ్రాంతి చెందిన ముగ్గురు ముగ్గురు ఒకరినొకరు, గట్టిగా పట్టుకున్నారు. ప్రవాహవేగానికి పుట్టి ఎటో కొట్టుకుపోయింది.

అలా ఎంతదూరం వెళ్ళిందో తెలియదు గాని, స్నేహితుడి వచ్చి, కళ్ళు తెరిచే సరికి

వాళ్ళొక దీవిలో పడిమన్నార . ఒకవెళ్ళికాల్పు కడపలేని నీరును; మరోపైపు దహించి మేస్తొన్న ఆకలి. దామిజనే విరగకాచిన ఒక పూ పుడి చెట్టు కనిపించడంతో రామయ్య వెళ్ళి ఒక పిండు పు అందు కోబోయాడు .

అంతలో, “ఎవడ్రావాడు, నా అను పు తి లేకుండా నా చెట్టు పండు కోసేది?” అంటూ ఒక భూతం చెట్టుపై నుంచి కిందికి దూకింది.

భూతాన్ని చూడగానే హిడలిపొన్న న పుత్రులు పుళ్ళి ఏట్లోకి పూకడానికి ఉరక బోయారు . వాళ్ళ భయం పూసీ పిరపూను దంతో దిక్కులు పీక్కటిల్లేలా నవ్వుతూ, “భయ పడకండి. ఇలారండి, పు పుట్టేం చెయ్యను,” అన్నది భూతం.

పుగ్గరూ భయం భయంగా దాన్ని సిపి పించారు. “ఈ దీవిలోకి మీరెలా వచ్చారు?”

అని అడిగింది భూతం. పుగ్గరూ జరిగిం దంతా వివరించారు . అంతా విన్న భూతం వాళ్ళ పీద జాలిపిడి, తినడానికి పూ పుడి పిళ్ళనిచ్చింది. ఆకలి తీరాక పుత్రులు భూతానికి క తజ్జతలు చెప్పారు. వాళ్ళ పుంచితనానికి పురిసీపొన్న న భూతం, “పుత్ర ఇక్కడి నుంచి కాలినడకన ఎక్కడికి వెళ్ళాలన్నా సాధ్యం కాదు . అందు వల్ల పు కు పు సీపీ కోవరం ఇస్తావు . అల్లుతే, ఒక నిబంధన. పుగ్గరూ ఒకే వరం కోరకూడదు . అడగండి పురి,” అన్నది.

“నన్ను నా భార్యాపిల్లల వద్దకు చేర్చు,” అన్నాడు రావుయ్య. పుత్ర “ఇవే అతడు ఇల్లు చేరాడు .

“రానే వచ్చాడు, వసంతోత్సవాలు పూస వెళతాను. నన్ను రాజధానికే చేర్చు,” అన్నాడు

సావు య్య. భూతం 'అలాగే' అంటూ అతన్ని రాజధానికి చేర్చింది.

కావు య్యవంతు వచ్చింది. కాని అతనికి ఏం వరం కోరాలో ఓపిట్టాన తోచలేదు. వుని షికో వరం కోరుకుని ఇద్దరూ వెళ్ళిపోయారే! ఇప్పుడు నేనేం వరం కోరాలో ఎవరిని అడగను ? ఏం వరం కోరను ? అనుకుంటూ సితమతం కాసాగాడు. ఆఖరికి అద్భుతమైన ఆలోచన తోచినట్టులు, "అడగనా?" అన్నాడు. "అత్యుగ్ర, ఆలస్యం చేసికీ?" అన్నది భూతం.

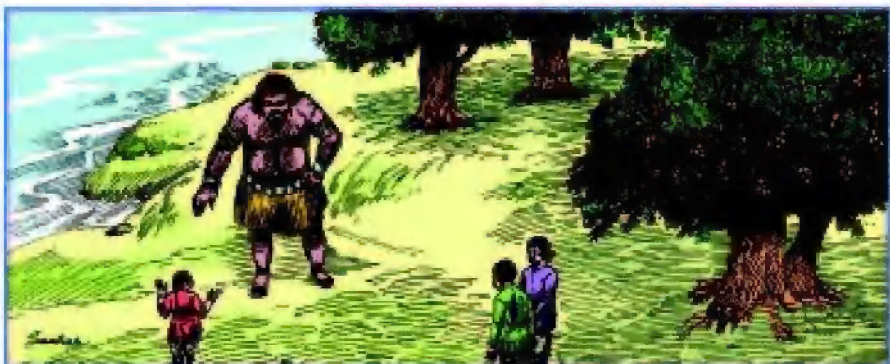
"నాకు ఏం మరు అడగాలో తోచడు లేదు. అందుకు నా విశ్రాంతి నిలహా అడాలి. కాబట్టి వాళ్ళిద్దరనీ వుళ్ళి ఇక్కడికి రప్పించు," అన్నాడు కావు య్య.

పుత్ర-ఇష్ట భూతం-రావు య్య, సావు య్యలను అక్కడికి తెచ్చి వదిలి, అద్భుత్యవైపు పోయింది.

జరిగింది గ్రహించిన ఇద్దరు విశ్రాంతి, "ఏమిటి కావు య్య, ఇలా చేశామా" అని బాధతో నిట్టూర్చి, స్విప్తిలం చేర్చుకునే వూర్గం ఏమిటా అని దిగ్గలుగా ఆలోచించసాగారు.

కొంతుపిటికి, "అడిగావా, నీ విశ్రాంతి నిలహా!" అంటూ భూతం వుళ్ళి అక్కడ ప్రత్యక్షమైంది. కావు య్యనోరు తెరవలేదు. ఇద్దరు విశ్రాంతిలకు ప్రాణం లేచి వచ్చినట్టులుంది. "ప్రితిదానికీ వుమ్మల్ని నిలహాలడగడం ఇతని స్వభావం. ఇతడు వుమ్మల్ని రోజూ నిలహాలడిగే, వూరూరి గ్రామ దేవత గుడిముందున్న రావి చెట్టుకిందికి ఇతన్ని చేర్చు. నీకు షిష్యావుంటుంది. అలాగే వుమ్మల్ని వైపు కోర్చుకున్న ప్రిదేశాలకు చేర్చి వందే నీవు ఈ జన్మకు వురిచిపావు," అని భూతాన్ని వేరుకున్నాడు.

భూతం నవ్వి, కావు య్యకు తిరిగి, "నిలహాలు తీసికోవడంలో తప్పిలేదు. అయితే, మనమంచి చెడ్డలు మనమే ఆలోచించి నిర్ణయాలు తీసికోవడం అవసరం. వుందవు త్రులమై ప్రతిదానికీ ఇతరుల సలహాల మీద ఆధారపడితే, వునం చిక్కుల్లో పడడంతో పాటు ఎదుటివారూ ఇబ్బందులపాలు కాక తప్పిదు!" అంటూ వుగ్గరు విశ్రాంతి వారు వారు కోరిన స్థానాలకు చేర్చింది.

రాజాసిల్వం

4

[కేపుడు వింత జంతువు నెక్కి భయంకర మృగాలను చాటుకుని కొండమీదికి పారిపోయాడు. అక్కడ చీకటి కమ్మకున్న ఒక గుహ లో వూరికి వెళ్ళి కాలభైరవమూర్తి విగ్రహాన్ని చూపించి, దాని కన్నుల్లో అడవిలో జన్మ గ్రుత్తున్న కోలాహలాన్ని కేపుడు చూసేలా చేశాడు. మనిషి తలా, గబ్బిలం రెక్కలూ మన్న ఒక ఆకారం రాజభట్టలను భయభ్రాంతం చేసి తన పుత్ర స్వల్ప కేషుమీకి కలిపించింది. -తరువాత]

రాజభట్టలకు హిడలెత్తించి, వాళ్ళు అడవిలో చెల్లా చెదురుగా పారిపోయేట్లు చేస్తున్న భీకరాకారాన్ని చూసి కేశవమూర్తి పొందిన ఆశ్చర్యం అంతా ఇంతా కాదు. గబ్బిలానికే న్నట్టు రెక్కలున్న మనిషి మాటాడనిగాని, లేక గబ్బిలానికి పు న్నిషీ తలలాంటిది మాటల దనిగాని, వాడు ఏనాడూ విని మాడలేదు. కాని, ఇప్పిదు స్వయంగా అలాటి వింత ఆకారం మళ్ళీ వూరికి వచ్చింది. ఇది వాస్తవమే లేక వూరికి వచ్చి తన పుత్ర శక్తి చేత తనకు కలిగిస్తున్న భయం?

“వత్సా, కేశవా! వూరికి వచ్చి, కాలభైరవమూర్తి శక్తిని పుట్టించు ? ఇక నీ తండ్రికి ఇప్పిట్లో రానీ పుట్టించు దం ఏమీ లేదు. రాజభట్టలు తిరిగి వూరికి వెళ్ళి బ్రహ్మహత్య పాపాన్ని నిర్మూలించు, నీ పుత్రుని తండ్రిని కాపాడే భారం నాదని లోగడ నీకు అభయం ఇచ్చాను గదా! ఏదీ నీ పుత్రుని ద మన్న అంబుల పోదని పిక్కకు తెలిగింపు, సింహపు నివారణ చేసి కోవాలి,” అన్నాడు వూరికి వచ్చి.

అసిరికి కేశవమూర్తికి వూరికి వెళ్ళి ఎంతో కాలం తర్వాత భావం కలిగింది. రాజభట్టల

‘చందమామ’

పాలపిడకుండా తన తండ్రిని అతడు కాపాడాడని కేశవత్తు నమ్మడు. అందు మ్మల వూరి కుదురు అడగటమే తడవగా అతడు భుజం వీడి నించి అంబుల పోదిన పిక్కకులాగారు.

వూరి కుదురు కేశవత్తు భూజాన్ని కొద్దిసేపి కన్నార్పకుండా చూసి, “అమ్మో! వత్సా, అదృష్టమంటుంది. నీది అమోఘమైన జాతకం. నీ దెబ్బకు తిరుగులేదు. మూపుమీద మహారాజయ్యా గాన్ని మోస్తూ, ఈ లోకంలోకి వచ్చావా” అంటూ కేశవత్తు వీడిచరిచి, “అయినా, అపగింజంత సంవత్సరం వూరి కుండాలి? ఇప్పుడే తేల్చుకుందాం,” అంటూ గ్రహ నుంచి గబగబా బయటికి వెళ్ళాడు.

వూరి కుడికి అంత ఆనందాన్ని కలిగించిన వాటిని ఏమిటో చూసాం కు కేశవత్తు

తన భూజాన్ని వూరి కు వంచి పిరించాడు. అక్కడ ఏవిధమైన పుట్టుమచ్చలు గాని, ఇతర గుర్తులు గాని అతడికి కనిపించలేదు. తన కళ్ళకు కనిపించని గుర్తులేవో వూరి కుడికి కనిపించి మాడవచ్చని కేశవత్తు అనుకుంటున్నంతలో, వూరి కుదురు ఏదో ఆకులన అరచిలో నలుపుతూ అవి తోతూపింతో అక్కడికి వచ్చి, “వత్సా, ఆ పుట్టుమచ్చ నీ కంటికి కనబడేది కాదు. ఇదిగో, ఈ ఆకు పసిరై రాయ నీ, ను మ్మల కూడా దాన్ని చూడవచ్చు,” అంటూ పసిరై ను కేశవత్తు భూజానికి రాశాడు.

పసిరై తగలగానే కేశవత్తు భుజం వీడి పిడగవెప్పిన నల్లని పావు ఆకారం ఒకటి కనిపించింది. దాన్ని చూస్తూనే వూరి కుదురు బ్రహ్మానందం పొంది, “వత్సా, కేశవా! ఇక ను నకు వశ్యం కాని శక్తి అంటూ ఏదీలేదు. కాలభైరవత్తు, ఆదిభైరవత్తు, ఉన్నత భైరవత్తు ... అందరూ ను న ఇంటి పోలేళ్ళ కల్ప వృక్షాడు,” అని పేర్లగా వూరి కు జమీన్ కాలభైరవత్తు విగ్రహం వూరి కు సాష్టాంగపడి, వూరి కుండిగానే ఉపాసినా తన ను త్వంలో కల్ప వృక్షాడు.

కేశవత్తు వూరి కుదురు కల్ప తేరు న్నాడేమో అని చూస్తూ అక్కడే నిలబడ్డాడు. కాని, పాపముల కాలం గడిచినా అతడిలో చలనం కనిపించలేదు. కేశవత్తుకి ఎందుకో హఠాత్తుగా భయం కలిగింది. ఒకవేళ వూరి కుదురు తనను కాలభైరవుడికి బలి చెయ్యటానికి తెచ్చాడేమో అనుకున్నాడు. ఈ అనుమానం కలగగానే కేశవత్తు అప్రియ త్నంగా తన ఆవు

దాలకొసెం చూశాడు . కత్తి, విల్లంబు లూగుహవాకిలి దగ్గర అతడికి కనిపించినై. కేశవుడు ఒక్క దూకున అక్కడికి వెళ్ళి, వాటిని తీసి కునేందుకు మంగాడు . అంతలో, “ఆగ్ర, కేశవా, తొందరపడకు!” అన్న హేచ్చురిక అతడికి వినిపించింది. కేశమత్తు తల ఎత్తి యుండుకు చూశాడు . ఎదురుగా దాదామీ ఇరవేపుళ్ళ వయస్సు గల యువకుడొకడు నిలబడి మన్నాడు .

“నువ్వెవరివి? ఇక్కడికెలా వచ్చావా?” అన్నాడు కేశమత్తు ఆశ్చర్యంగా.

“నేను బ్రహ్మదండి పూంత్రికుడి శిష్యుణ్ణి. నేను ఎక్కడినుంచీ రాలేదు, ఇక్కడే మంటాను,” అన్నాడు యువకుడు .

“ఎవరు బ్రహ్మదండి పూంత్రికుడు?” అని అడిగాడు కేశమత్తు .

“ఓయి అవు యకుడా, ఆ పూత్రం అర్థం కాలేదా?” అంటూ యువకుడు కాలభైరు మణి విగ్రహం యుండు సోపుసీల్లి పిడిమన్న పూంత్రికుణ్ణి చూపించాడు .

“హిరాత్మగా ఆకాశం నుంచి ఊడిపడ్డట్లు నువ్వు కనుబడటంతో నేను కాస్త భయపడ్డాను, సి పూ!” అన్నాడు కేశమత్తు కత్తిని, విల్లంబులనూ తీసి కుంటూ .

“ఆ కాస్త భయపడ్డంకూడా ఈ ఊం నుంచి పురిచిపాలి. లేకపోతే నువ్వు రానున్న ప్రిపూ దాన్ని ఎలా ఎదుర్కోగలవ?” అన్నాడు యువకుడు .

“ఎవ్విటి రానున్న ప్రిపూదం?” అని అడిగాడు కేశమత్తు ఆశ్చర్యంగా. అతడికి వింతజంతు మాతనకు కనపడిన నివ్విషిం

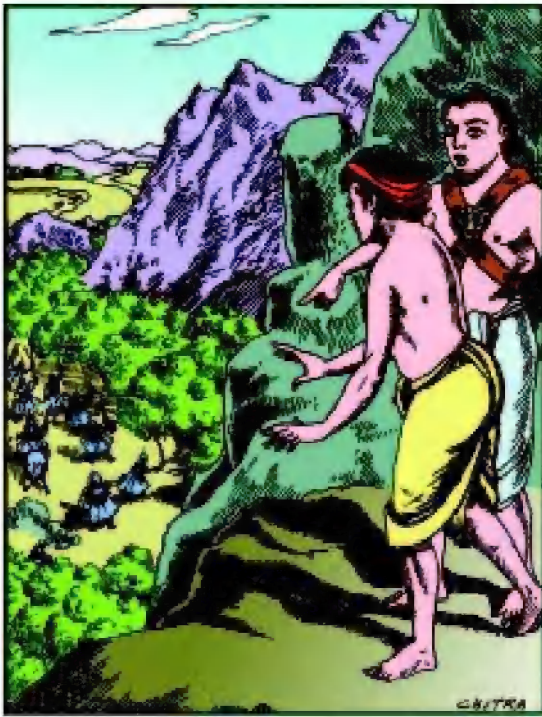

నుంచీ, తను చిక్కుల్లో పడ్డానన్న సంగతి గుర్తుకొచ్చింది. దానికొం పుట్టూ కలయ చూశాడు . కాని, అది ఆ చాయల ఎక్కడా మన్నుట్టులేదు .

“దేనికొసెం చూస్తున్నావా?” అని అడిగాడు యువకుడు .

“ఒక వింతరకం జంతువునెక్కి నేనిక్కడికి వచ్చాను . అదేవు యిందా అని చూస్తున్నాను,” అన్నాడు కేశమత్తు .

యువకుడు పేదగా నవ్వి, “ఆ వింత జంతు మత్తు, నేనే! నేను బ్రహ్మదండి పూంత్రికుడి శిష్యుణ్ణి చెప్పానుగదా. నా పేరు జయపుల్ల . నా వల్లనే నువ్వు ఇన్ని ప్రిపూ దాలకు లోను కావలసివచ్చింది గనక, నిన్ను నా శక్తి కొద్దీ కాపాడేందుకు ప్రియమైనాను,” అన్నాడు జయపుల్ల .

జయపుల్ల వూటలు వింటూనేకేషమత్తు, గుర్ర శిష్టిల వు ధ్యవిదో విరోధభావం మన్ను దని గ్రహించాడు. అతడు గుహ లోపలికి తిరిగి వూ శాడు. బ్రహ్మాదండి వూంత్రికుడు కాలభైరవమణి విగ్రహం వుండు రాల్ల లా కదలామెదలక పడివున్నాడు.

“అతడు నుం ఏం వూట్లాడు కున్నా వనే స్థితిలో లేడు. అతణ్ణి భక్తిమైకం కమ్మింది. నుం లోపకుండా వై ర్ర కుందో, నూ ర్వాస్తి వుయం వరకూ అలాగే మూడిపాతాడు,” అన్నాడు జయపుల్ల.

“అలాగా? నా కేదో ప్రివూ దం రాను న్ను దన్నావ, ఎవరి నుంచి?” అని అడిగాడు కేష మత్తు.

జయపుల్ల బ్రహ్మాదండి వూంత్రికుడికేసే వేలు వూపాడు.

“అల్లుతే, నేను ఇప్పుడే కొండ దిగి పారి పాతాను. నన్ను ఆపిగల వాళ్ళెవరు?” అన్నాడు కేషమత్తు.

జయపుల్ల చిర్ర నవ్వానవ్వాతూ, కేషమత్తు భుజం పట్టుకుని గుహ వుండు నుంచి వూరంగా తీసి కుప్పాల్లు, “ఒకసారి ఈ బ్రహ్మాదండిగాడి చేతిలో పడినవాడు తప్పించు కుప్పారేడు. నా సింగతేవు న కుంటున్నావ? నుం వాణ్ణి హితం చేసే తప్పి ఇక్కణ్ణించి ప్రాణాలతో పారిపారేం,” అన్నాడు.

“అల్లుతే, ఆపిని ఇప్పుడే చెస్తాను. వాడు మైకంలో వుండగానే కత్తితో తల నరుకు తాను,” అంటూ కేషమత్తు కత్తి పేళ్ళెత్తి గుహ కేసి వెళ్ళబోయాడు.

జయపుల్ల కేషమణి భుజం పట్టుకుని అమితూ, “తొందరపడకు కేషవా. నుం ఇద్దరం ఏకమయితే, వాణ్ణి ఏనాడైనా చంపవచ్చు. ఇప్పుడు నుం మ్హవాణ్ణి చంపి పొందబోయే లాభం ఏముంది? నుం మ్హకొండ దిగి అడవి లోకి పొగానే రాజభట్టు లు నిన్ను శత్రు దేశమీ గూ ఢవారివని పట్టుకుంటారు, తెలిసీందా?” అన్నాడు.

“రాజభట్టు ల్ని నుం నేపితలా, గబ్బిలంలా రెక్కలూ నుం ఒక భయంకరాకారం అడవిలో నుంచి తరిస్తే సీందిగదా?” అన్నాడు కేషమత్తు.

ఈ వూటలకు జయపుల్ల బిగ్గరగా నవ్వాడు. తరవాత కేషమత్తు ఒక ఎత్తెల్లు న ప్రిదేశానికి తీసి కుప్పాల్లు, దిగు వగా మ్హ అడవిలో చేర్చి వూపితూ, “బాగర్తగా వూడు! ఎంతవుంది రాజభట్టు లు నీ కొసం అడవిలో చెట్లూ, పుట్టలూ గాలిస్తున్నారో,” అన్నాడు.

కేశమణికి అంతా చిత్రంగా మళ్ళుది. జయ మల్లు చెప్పినదాంట్లో అబద్ధం ఏమీ లేదు. గ్ర్రాలవీ దకొందరూ, కాలి నడకకొందరూ, రాజభటులు అడవిలో చెట్టుచేమా, పుట్టలూ పొదలూ వెతికి చూస్తున్నారు.

“అయి తే, ఇందాక వూంత్రికుడు నాకు కాలభైరవమణి కళ్ళల్లో కనబడెలా చేసీందంతా వర్తి వూయ అన్నవూట!” అన్నాడు కేశమణు బాధగా.

“కాక వు రేపు టను కున్నావ? నన్ను వింత వు గంగా వూర్చి నీదగ్గరకు పింపినదీ వాడే. నిన్ను చిక్కుల్లో పడెలా చేసి, ఈ కొండ వీ దికి రప్పించు కున్నాడు. అందు కు నేను నిహాయ పడక తప్పలేదు. నీ కుడి భుజంపై ద మళ్ళు పిట్టువు చ్చు - పిడగవెప్పిన సిర్పం - అతణ్ణి ఆనందంతో ఒళ్ళు పు రించేలా చేసింది. నీ

ద్వారా వూ త్రవే వాడు కోర్పు తున్న అప్పి ర్వ శక్తుల్ని వజ్జిర వు కోగలడు. అందు కు నిన్ను ఉపయోగించుకోబోతున్నాడు. తెలిసిందా?” అన్నాడు జయ పుల్ల.

“ఏమి టా అప్పి ర్వశక్తులు? వాటి కోసం నా కెలాంటి పరీక్ష పెట్టబోతున్నాడు?” అని అడిగాడు కేశమణు.

జయ పుల్ల చిర నమ్మనవ్వి, కేశమణి కేసీ చూస్తూ కొంచెం సేపు వూరుకుని, తరవాత అతడి రెండు చేతులూ తన చేతుల్లోకి తీసు కుని, “కేశవా, ఈనాటి నుంచి వు నరాళ్ళు త్రులం. ఏది కానీ మన స్నేహాన్ని భగ్నం చెయ్య లేదు. ను న్నవ్వ, నేనూ కూడా ఈ బ్రహ్మాదండి వూంత్రికుడి వల్ల ప్రివూదానికి లోను కాబో తున్నాం. కాని, ఇద్దరం ఏకమై కలిసికట్టుగా మూడే, వాడు పు ననేమీ చెయ్యలేడు. అంతే

కాక, వాడు సింహాల్ని చంపాలని ప్రియ త్వి
స్మిన్న అపూ నృషి శక్తుల్ని కావాలంటే పు న్మ
సింహాల్ని చంప వచ్చు. నిన్ను వాడేవిధంగా
ఉపయోగించు కోవాలని పూ స్మిన్నాడన్న
విషయం...”

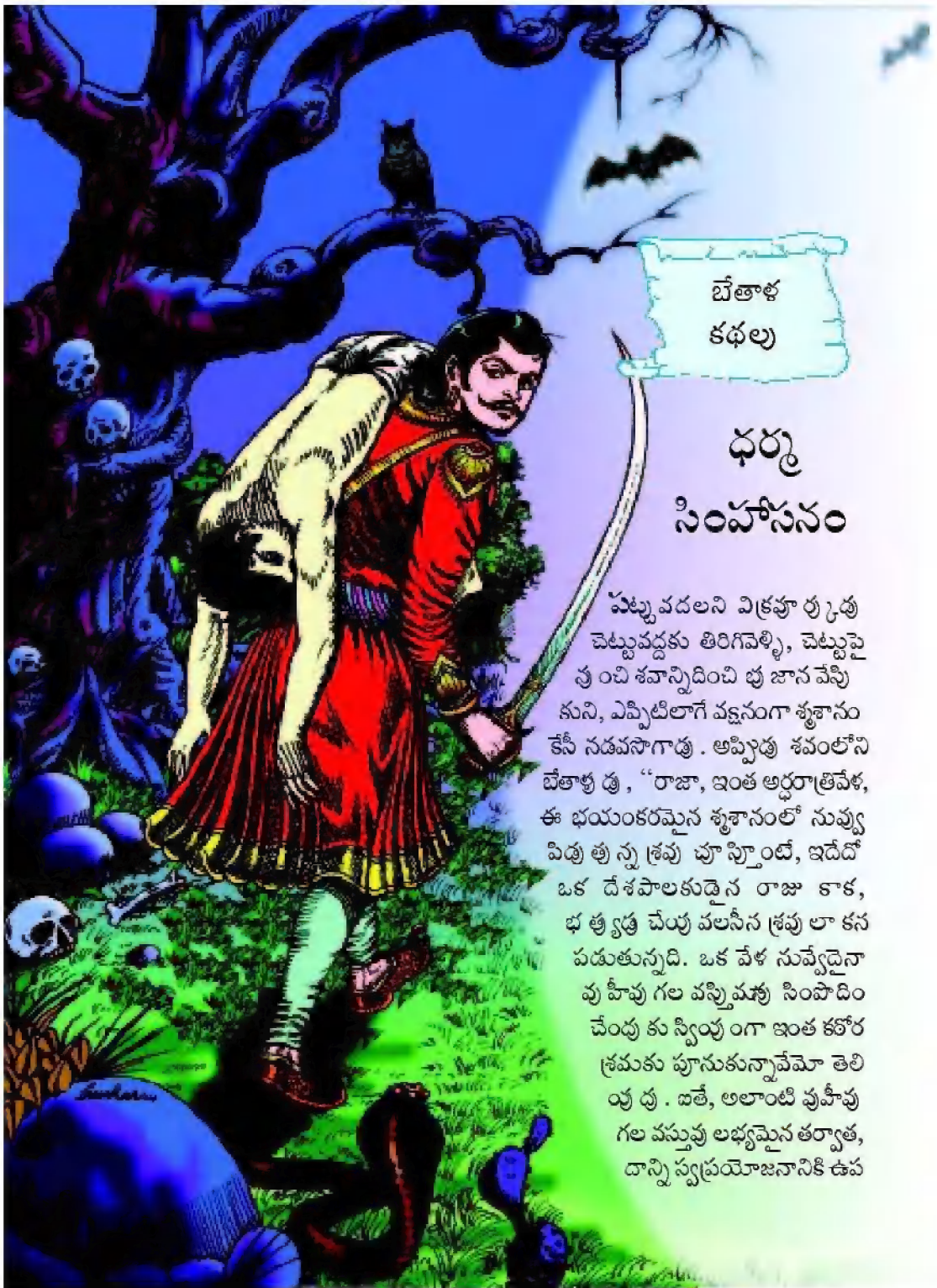
జయ పుల్ల పూట పిర్తి చేయ కుండానే
కొండలో ఉరు పు లాంటి పేద్ద ధ్వని మిట్టే,
ఫెళఫెళ మంటూ భయంకరంగా వ్రా గి,
కొండ అటూ ఇటూ - నీటిలో పడవ వ గి నట్టు
ఊగసాగింది. పేద్దపేద్ద కొండరాళ్ళ పిల్లానికి
జారసాగిన్యే కేశమత్తూ, జయ పుల్ల తావు
నిలు పు న్న రాయి పిక్కనంచి దూరుగా పరిగె
త్తారు. అంతలో గు హి లోపలి నుంచి బ్రహ్మ
దండి పూంత్రికుడు కేశలు పేడు తూ బల్లు
టికి వచ్చి, అడవికేసీ పూస్తి, “అహ్లా హ్లా!
కాలభైరవుడి అపూ ఘోషే, నా వంత్రి ప్రభావం!
కొండ కురు రు దగ్గర నుంచి కదిలి పాతు న్నది.
కావాలంటే దీన్ని ఆకాశంలో పోలా ఎగిరించ
గలను! అరు గో, పూ డండి! కొండ ఎక్కాలని
పూసిన రాజభట్టలు ఏవిధంగా ప్రాణాలు
అరవేత పిట్టుకుని పొలిపాతు న్నారో! నేను
పుంత్రించి వదిలిన పేద్ద పేద్ద కొండరాళ్ళ

వాళ్ళను వెంటబడి తరు పు తు న్నా,”
అన్నాడు.

కేశమత్తూ, జయ పుల్ల కొండ దిగు వకు
పూశారు. పూంత్రికుడు చెప్పినట్టే రాజ
భట్టలు అశ్వాలపై దా, కాలి నడకనా కొండ
దిగి పరిగెత్తుతు న్నారు. పూ కుంపిండ్లు అరు రు
తు న్నట్టు ఊగిసిలాడు తు న్న కొండ ప్రించి
పేద్దపేద్ద రాళ్ళ దొర్లి పిల్లంలో మన్న అడవి
లోకి వెళ్ళి పడుతున్నవి. వాటి తాకిడికి గుర్రా
లెక్కి మన్న కొందరు రాజభట్టలు, కొందరు
కాలిబంట్లూ అడకత్తెరలో చిక్కిన వక్కల్లా
నలిగి పాతు న్నారు. బ్రహ్మదండి పూంత్రికుడు
కేశమడికేసీ పిర్తిగా పూస్తి త ప్తీగా తలా
డించ సాగాడు.

కేశమత్తూ కొద్దికాలం నోళ్ళిడ్చి ఆ భయం
కర ద శ్యాన్ని పూసీ తేరు కుంట్లు న్నంతలో,
బ్రహ్మదండి పూంత్రికుడు అట్టహాసం చెస్తూ,
“శిష్యా, ను మ్మ పు న కేశమట్టే పు చ్చుచీంహిం
గు హి పుంపు న్న ఏను గుల కొలను లోస్సానుం
చేర్చుంచి తీసి కురా! నీ రాక్షసిప్రయంతరవాత
మనం చేయవలసిన ముఖ్యమైన పనులు
చాలా మన్నవి,” అన్నాడు. -(ఇంకామూడి)

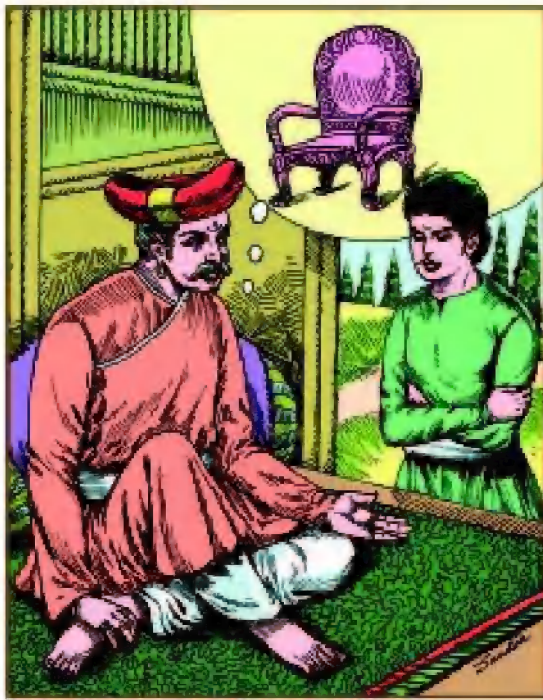

బేతాళ
కథలు

ధర్మ సింహాసనం

పట్టువదలని విక్రమాశ్వుతు
చెట్టువద్దకు తిరిగెవెళ్ళి, చెట్టుపై
నుంచి శవాన్నిదించి భుజానవేసి
కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసుగా శ్మశాను
కేసీ నడవసాగాడు. అప్పిడు శవంలోని
బేతాళుడు, “రాజా, ఇంత అర్ధరాత్రివేళ,
ఈ భయంకరమైన శ్మశానంలో నువ్వు
పిడుగుతున్న శ్రమ చూస్తోందో, ఇదేదో
ఒక దేశపాలకుడైన రాజు కాక,
భత్యుడు చేయవలసిన శ్రమలా కన
పడుతున్నది. ఒక వేళ నువ్వేదైనా
వుహిపుగల వస్త్రివశు సింహాసిం
చేందుకు స్వీయంగా ఇంత కఠోర
శ్రమకు పూనుకున్నావేమో తెలి
యదు. ఐతే, అలాంటి వుహిపు
గల వస్తువులభ్యమైన తర్వాత,
దాన్ని స్వప్రయోజనానికి ఉప

యోగింపు కోవడానికి చాలా వివేకం, విచారణ అవసరం. అవి లేనివాడు, రాజు నవనీతవర్మ లాగా అయ్యా చితంగా లభించిన వుహీవు గల దాన్ని కూడా చేజేత్తు లా జారవిత్తు వు కోవడం జరుగుతుంది. ఆ రాజు కథ చెబుతాను, శ్రవు తెలియ కుండా, ఎన్న ,” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

ప్రిణవగిరి రాకుమారుడు నవనీతవర్మ, వివేచనశూరు అనే ఒక గొప్ప పండితుడి గురు కులంలో విద్యాభ్యాసం వు గించాడు. గురు మా అతడికి ఏడ్వేలు చెబుతూ, “నాయనా, నువ్వీ గురు కులంలో సింహిర్ల విద్యావంతుడి వయ్యామాకొద్ది కాలంలో నువ్వు ప్రిణవగిరి రాజ్యానికి పట్టాభిషిక్తుడివి కాబోవు న్నామా రాజ్యేష్ట వ్యక్తి ఎన్నో సింహిర్ల విజ్ఞతతో, చతుర తతో విరిప్పిరించవలసిమాట్లుంది. అందుకు

నేను నీకు ఒక రాగిసీంహాసి నాన్ని కానుకగా ఇస్తాను. అది వు హీవు గల అపై ర్వసీంహా సనం. ఏదైనా క్లిష్టమైన సమస్య ఎదురైతే పుడు దానిపేరు పేరు స్వీకు సింబంధించిన వ్యక్తిని ఆశిస్తూ జ్ఞీ చేస్తూ, ఆ సింహిర్లకు చిటికెలో పరిష్కార మార్గం చెబుతుంది. భవిష్యత్తులో, ఆ సీంహాసి నం అవసరం తీరిందని భావిస్తూ, దాన్ని నాకు తప్పి పంపు,” అని చెప్పి దీవించి, సీంహాసి నాన్ని నవనీతవర్మకు బహిర కరించాడు.

గురు మాతన పట్టి పూ పీన ఆప్యాయ తకూ, అభివూ నానికీ పిరుపశించి పుల్ల న నవనీతవర్మ సీంహాసి నుతో రాజధాని చేరి, తండ్రి తర్వాత రాజ్యాధికారానికి వచ్చాడు. అతడు గురు మా బహిర కరించిన రాగి సీంహాసి నాన్ని, తాను కూర్చునే సీంహాసి నం పక్కనే అవు ర్చాడు. కొద్ది కాలంలోనే రాజ్యాన్ని ప్రజారంజకంగా పాలిస్తూ, వుంచి పాలకుడిగా బుర్ర తెచ్చుకు న్నాడు.

ఇలా మూడగా-ఒకనాడు-సనాపితి ధీర వుల్లు, వీరబాహి అనే గజదొంగన బంధించి విచారణ నిపు త్తం రాజు నవనీతవర్మ వుండు నిలబెట్టాడు. వీరబాహి రెండు పూ డెళ్ళగా, రాజధాని నగరంలో రకరకాల దోపిడీలు సాగిస్తూ, రాజభట్ట లకు కంటి పీ ద కున్న కు లేకుండా చేశాడు. అలాంటి గజదొంగ పట్టు బడినందు కు నవనీతవర్మ చాలా ఆనందించి, వాడికి ఎలాంటి శి విధించాలా అని ఆలో చిస్తూ వీరబాహి ను రాగి సీంహాసి నం పీ ద కూర్చో వు ని ఆజ్ఞాపించాడు.

వీరబాహి రాగిసీంహాసి నం పీ ద కూర్చో గానే, “ఇతడు కరుడు గట్టిన గజదొంగ.

ఇతడికి యీ వజ్రీవ కారాగార శివధింబాలి!” అని వినిపించింది.

అంతలో వేగ్రుల నాయకుడు అక్కడికి వచ్చి, రాజుకు నమస్కరించి, ఒక పత్రం ఇచ్చాడు. అందులో, వీరబాహు దొంగతనాలూ, దోపిడీలూ చేసిన వూట నిజమేననీ, అన్ని తేజస్వియంలో అతడు ఒక్కగానొక్క హిత్వకూడా చేయలేదనీ మన్నుది. అంతేగాక, అతడు నగరంలోని వూళ్ళూ ప్రజలను కాకుండా అకపూర్వమైన పిల్లలను పిల్లలను వూత్రం దోచాడనీ, అలా దోచిన ధనాన్ని అవినీతిపిల్లల కారణంగా ఇక్కట్లపాలయిన వారికీ, నిరూపదలకూ పంచి పట్టాడనీ కూడా మన్నుది.

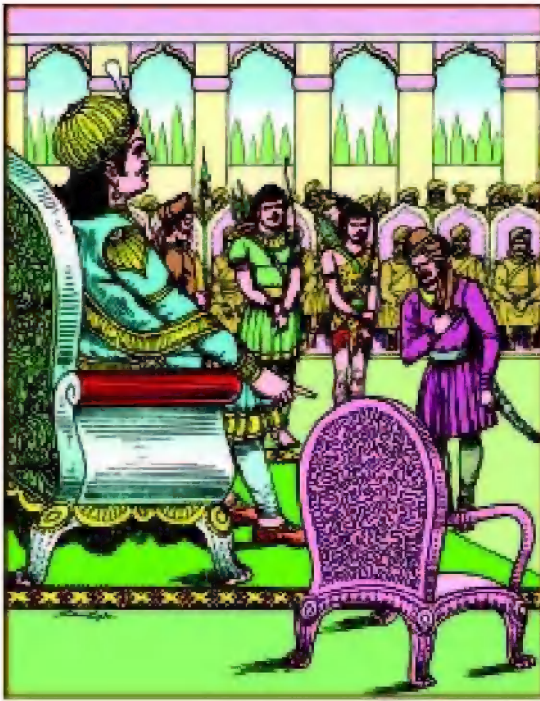
దానిని చదివిన నవనీతవర్య కామి తీవ్రంగా ఆలోచించి, అక్కడమన్నునిభాసిధుల

కేసీ తలతిప్పి, “ఈ వీరబాహును అవినీతి నిరోధక శాఖలో ప్రధానాధికారిగా నియమిస్తాను,” అన్నాడు.

రాజు నిర్ణయం విని అందరూ తెల్లబోయారు. వీరబాహు తలవంచి రాజుకు నమస్కరించి, “పుహరాజా! నా సేవల్ని తీగ్గరించి, ఎంతో బాధ్యతగల పదవిలో నియమించినందుకు, చాలా కృతజ్ఞుణ్ణి,” అన్నాడు.

పురికొద్ది రోజుల తర్వాత, పుహరాజు పిట్టిన రోజు సందర్భంగా అనేక వినోద ప్రదర్శనలతో పాటు, యుద్ధ విద్యల్లో పాటీలు జరిగాయి. ఐతే, పుల్లయ్యుద్ధం, ఖడ్గయ్యుద్ధం పాటీల్లో విశేషాలు స్పష్టంగా నిర్ణయించబడినా, ధనుర్విద్య పాటీల్లో వూత్రం, ఇద్దరు యువకులు బహిష్ట తికి అర్చులయ్యారు. బహిష్ట తి ప్రదానం వూత్రం ఒక్కరికే చేయ

వలసిన నియమం మన్నది. నూర్త గజాల దూరంలో ఒక చెట్టు కొమ్మకు వేలాడదీసిన పిఠివృక్కంటిలో విజయ్యుడు, భైరవము అనే ఇద్దరు యువకులు తమ బాణాలను నాటారు. విజయ్యుడు, రాజు వున్నట్లు; భైరవుడు కోయగూడెం యువకుడు.

ఈ పిఠిలో విజేత ఎవరో నిర్ణయించడానికి, మరొకరి ధర్మసంహసనాన్ని ఆశ్రయించాడు, నమనీతవర్మ.

మొదట విజయ్యుడు సంహసనంపై ఆసక్తి ఉపగన, “ఎలు ఎద్యలో విజేతకు అభినందనలు!” అని తీర్పు చెప్పింది.

సిభలోమన్న వారందరూ కరతాళ ధ్వనులతో, విజయ్యుణ్ణి అభినందించారు.

ఐతే, రాజు భైరవము కూడా రాగి సంహసనంపై కూర్చోవు ని ఆదేశించాడు. ఇది

అందర్నీ ఆశ్చర్య పరిచింది. రాగి సంహసనం విజేతను నిర్ణయించిన తర్వాత, భైరవము సంహసనం పై ద కూర్చోవు ని ఆదేశించడంలో, రాజు ఆంతర్యం ఏమిటో ఎవరికీ అంత బట్ట లేదు. కానీ, చితంగా, “ఎలు ఎద్యలో విజేతకు అభినందనలు!” అని రాగి సంహసనం మరొకసారి తీర్పు చెప్పింది.

ఇది విని నిభాసిదులందరూ విన్ను పొయ్యారు. నమనీతవర్మ మాత్రం చిర నమ్మతో తల వింగించి, భైరవము విజేతగా ప్రికటించాడు. తర్వాత నాపితితో, “రేమిటయ్యూనీ, ఈ రాగి సంహసనాన్ని, నా గురు ముఖపేదన శర్యుగారి గురు కులాశ్రమానికి పింపింపు,” అన్నాడు.

దేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, నమనీతవర్మకు, గురు మూపుకగా ఇచ్చిన రాగి సంహసనం మహిమ గలదనడంలో ఎట్లు వంటి సిందేహానికి తామలేదు కదా? ఐనా, గజదొంగ వీరబాహు విషయంలో ధర్మసంహసనం ఇచ్చిన తీర్పును, రాజు మన్నించలేదు. ఆ తీర్పును అలృపం చేయడం అట్లుంచి, ఆ గజదొంగను అవసీతి నిరోధక శాఖలో ప్రధానాధికారిగా నియమించడం అనాలోచితం కాదా? ఇక, ధనుర్విద్య పోటీల విషయానికొస్తే - అందులో విజయ్యుడు, భైరవము నిపుణుడై ఉన్నది ధర్మసంహసనం నిర్ణయంగా కనబడుతున్నది. కానీ, రాజు భైరవము విజేతగా నిర్ణయించడం అసింబద్ధంగా కనిపించడం లేదా?

రాజు నమనీతవర్మ చేసిన ఇలాంటి అవకతవక నిర్ణయాన్ని తలదన్నేదిలామూడి;

ధర్మసీంహాసి నాన్ని తిరిగి గుర్తు మాచద్దకు పింపిడు! ఈ సిందేహాలకు సిన్హా ధాను తెలిసి కూడా చెప్పిక పోయా వో, నీ తల పిగిలి పోతుంది,” అన్నాడు .

దానికి విక్రవూర్ణుడు , “గుర్తు మానివేచిన శర్మబహి కరించిన ధర్మసీంహాసినం వు హివు గలదే కాని; దానికి పిరిమి తు లు న్నాయ ని, రాజు నవనీతవర్మ గుర్తించాడు . గజదొంగ వీరబాహు విషయం లో సీంహాసినం ఇచ్చిన తీర్పున ఆయన అవులు చేయక పోవడానికి కారణం, వేగుల నాయకుడు తెచ్చిన సిన్హా చారు. అది రాజున బాగా ఆలోచింపిచేసింది. వీరబాహు , అవినీతిపిరు డైన సింపిన్నలకు సీంహాస్విప్సింగా, బదల పొలిటి పేన్నిధిగా జీవితాన్ని కొనసాగిస్తున్నాడు . అందుకే అతణ్ణి అవినీతి నిరోధక శాఖలో ప్రిధానాధికారిగా రాజు నియమించాడు . ఇది, ఆయన జన జీవితాన్ని గురించిన నిశిత పిరిశీలనాశక్తికి నిదర్శనం. ధన్యుర్విద్య పాటిల విషయం లో సీంహాసినం ఇచ్చిన తీర్పు వస్తూ త్రంసివుం జసిం అనిపించు కోడు . ఆ ఇద్దరి యువకులు అప్పుడు కనబరచిన నైపుణ్యాన్ని పరిగణన

లోకి తీసి కున్నదే తప్పి, వారి పై ర్వాపిరాలను పిరిశీలించలేదు . విజయ్యుడు రాజకుటుంబానికి చెందినవాడు. భైరవుడు కోయగూడెం యువకుడు . అతడు ధన్యుర్విద్యలో శాస్త్రీయ మైన శిక్షణ పొందడానికి తగిన గురువుకాని, వసితులు గాని లేమాకాబట్టి, నీహిజ సీద్ధంగా అబ్బిన ధన్యుర్విద్యానైపుణ్యం, భైరవమణిది. ఆ కారణంవల్లే అతణ్ణి విజేతగా నిర్ణయించాడు , రాజు. ధర్మాధర్మ విచారణ చేయడానికి, వూన మణి వే ధన్యుకు సాటి అర్హుని ని స్ట్రీలో వు రొకటి లేదు . రాజు తన వివేకాన్ని, లోక జ్ఞతనూ విశ్వసించాడే కాని, గ్రుడ్డిగా ధర్మసీంహా సినం ఇచ్చిన తీర్పున అవులు చేయలేదు . అందు వల్లనే, ఆ సీంహాసినం వల్ల ప్రిత్యేకంగా ఒనగూడే ప్రయోజనం ఏదీ లేదని గ్రహించాక, దాన్ని తిరిగి గుర్తు వత్తు అప్పిజెప్పాలను కోవడం సముచితమైన నిర్ణయ వే అ మా తుంది,” అన్నాడు .

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగ గానే, బేతాళుడు శవంతో సిహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు. - (కల్పితం)

[ఆధారం : రాఘవరాజు పట్టాభిరామరాజు రచన]

విదేశ పూర్వగాథలు (జపాన్)

మేఘాలను తాకిన ముక్కు

జపాన్ ప్రధాన భూ భాగం పుట్టూ మన్న దీమల్లో ఒకదానిలో ఒక కొలవు ఉంది. ఆ కొలవు కు అంటూ ప్రత్యేకత లేదు గాని, అందు లోని చేపలకు పూత్రం ప్రత్యేకత ఉంది. అలాంటి చేపలు పురెక్కడా కనిపించమావాటి ముక్కులు పురే పోడమూ ఉంటాయి. ఆ కొలవు లోని చేపలకు పూత్రం ఎందు కలా అసాధారణమైన పోడవాటి ముక్కులు ఉన్నాయి ? ఈ విషయాన్ని తెలియ జేసే వింత స్నే ర్వుగాథ ఇది:

ఒకానొకప్పుడు ఆ కొలవు పరిసర ప్రాంతాలలో డోలు వాయిచే వాడొకడు ఉండేవాడు. ఆ పుట్టుపెక్కల గ్రామాలలో జరిగే పేళ్ళిల్ల, ఇతర వేడుకలకు వాణ్ణి డోలు వాయిచడానికి పిలిచే వారు. వాడు చాలాబడవాడు. ఒకసారి సింభవిం

చిన భూ కంపానికి వాడి గుడిసే కూలిపోయింది. దానిని బాగు చేసు కునే స్త్రీలు కూడా వాడికి లేదు. దేుదిలేక వాడు కొలవు సెవీపింలోషత్తు ఒక కొండ గ్రహలో తలదాచుకో సాగాడు. కొంత కాలానికి పుసలితనం వేబుడడంతోడోలు వాయిచడానికి కూడా శక్తిలేక పోయింది. ఎవరైనా దయ తలచి ఇంత తెచ్చి పేడితే, దాన్ని తింటూ కాలం గడపిసాగాడు.

పుసలివాడు అవసాన దశలో ఉండగా ఒక నాడు ఆకలితో అలవు టించి పోవడం ఒక కుర్రవాడు చూశాడు. ఇంటికి వెళ్ళి ఇంత తిండి తెచ్చి పేట్టాడు. దానిని అబగా తిన్న పుసలివాడు, “నాయనా, నీ ఉపకారబుద్ధి దొడ్డది. దానికేదైనా ప్రత్యుపకారం చేయాలి. ఇదిగో ఈ డోలు ను తీసికో. దీనిని నా జీవితకాలంలో చాలా జాగ్రత్తగా పూసు కున్నావు. దానికి సంతసించి అది ఇటీవల నాకో వరం ఇచ్చింది. ఎవరి ముక్కునైనా పూస్తూ, ‘పేక్, పేక్,’ అంటూ డోలు పు వాయిచ ఆ ముక్కు పేడ్డదమత్తుంది. ‘కిందికి, కిందికి,’ అంటూ వాయిచా ముక్కు చిన్నదమత్తుంది. తవు ముక్కులు తవు పుఖానికి తగ్గట్టు లేకుండా చిన్నవిగానో, పేడ్డవిగానో ఉన్నాయని వాపోయే స్త్రీ మిత్తు పులు చాలా వుంది ఉన్నార. ఈ డోలు ను తీసి కుని, సక్రమంగా ఉపయోగించుకో. అల్లుతే, కేవలం ఉత్సుకత కొద్దీ డోలు శక్తిని ధర్మనియోగం చేయకూడదన్న సింగతి పూత్రం పు రిచిపొవద్దు. అది ప్రపూదకరం. నా అంత్య క్రియలు నీ చేతుల ప్చేదుగా జరగాలని ఆశిస్తున్నాను,” అంటూ కన్నుపూశాడు.

చందమామ

గ్రావు స్థిల సొంతంతో కుర్రాడు పుసిలి వాడి అంత్యక్రియలను జరిపించాడు. ఆ తరువాత వింత డోలును ఉపయోగించడం ప్రారంభించాడు. గ్రావు లోని గొప్ప భూస్వామి కుమార్తెకు ముక్కు మరీ చిన్నదిగా ఉండేది. కుర్రవాడు డోలును తీసుకుని ఆమె వద్దకు వెళ్ళి ఆమె పుక్కున చూస్తూ, 'పేక్స్, పేక్స్,' అంటూ ముక్కు పుఖానికి తగినంత ప్రిహాణం ఎదిగేంత వరకు వాయిచాడు. దాంతో ఆ కుర్రవాడి అరుచు చుట్టుపక్కల మారుమ్రాగి పోయింది. తన పుక్కుల విరిహాణాన్ని పేంపు కోవడానికో, తగ్గింపు కోవడానికో ప్రజలు తండోప తండాలుగా రాసాగారు. కుర్రవాడు ప్రసిద్ధుడయ్యాడు. దాంతోపాటు అతడి ఆదాయ పూ రోజురోజుకూ పేరగసాగింది.

రెండేళ్ళు గడిచేసరికి అతడు ధనవంతుడై పోయాడు. ఒకనాడతడు కొలను సిప్పి పింట్ కూర్చుని ఉండగా ఒకవింత ఆలోచన కలిగింది. తన డోలు శక్తి ఏపొటిదో, అది పుక్కును ఎంత పేంచగలదో చూడాలనుకున్నాడు. వెల్లకిలా పడుకుని తన పుక్కు కొనిత తడేకంగా చూస్తూ 'పేక్స్, పేక్స్,' అంటూ డోలు వాయిచడం ప్రారంభించాడు. అతడి ముక్కు, డోలు వేగంతో పొటిపడి పేరగ సాగింది. సింభ్రహ శ్రద్ధాలతో అతడు 'పేక్స్, పేక్స్,' అంటూ పురింతవేగంగా డోలు వాయిచసాగాడు. చూస్తూండగానే ముక్కు వెదురుగడలా అలా అలా పేరుగుతూ వేస్తూ లను తాకే ఎత్తుకు చేరింది.

ఆ వింత దశ్యాన్ని రెండు డేగలు చూశాయి. డోలు కుర్రవాడు చూస్తూండగానే అతడి పుక్కును రెండు సార్లు చుట్టి వచ్చాయి. అయితే, ఉన్నట్టుండి ఒక డేగ తన పుక్కుతో, వాడి పుక్కును పోడవడంతో కుర్రవాడు జిమ్మామన్న బాధతో కెవ్వు మన్నాడు. ఆ వెంటనే 'కిందికి, కిందికి,' అంటూ వీలెంత వేగంతో డోలు వాయిచ సాగాడు. అయినా డేగ తన పట్టును వదలలేదు. పేష్టచ్చు

పేక్స్ ఎగరడానికి పింపు త్తించ సాగింది. దాని పర్యవసానంగా డోలు కుర్రవాడు కూడా దాంతో పాటు పేక్స్ లేవసాగాడు. అతడు అలా పేష్ట్యక్ వెళుతూండగానే ముక్కు పొడవు కూడా తగ్గుతూ వచ్చి, అతడి శరీరం డేగ పుక్కును తాకే స్థితికి వచ్చింది. అతడి శరీరం తగలగానే డేగ బదిరిపొల్లు వింతగా అరిచింది. డేగ పుక్కు పట్టు సిడలగానే అక్కడి నుంచి జారిన కుర్రవాడు వేగంతోవచ్చి దభిపుని కొలను లోకి పడిపోయాడు.

అంతేకాదు! పురుణు అతడు పోడవాటి పుక్కుగల చేమిగా పూరిపోయాడు!

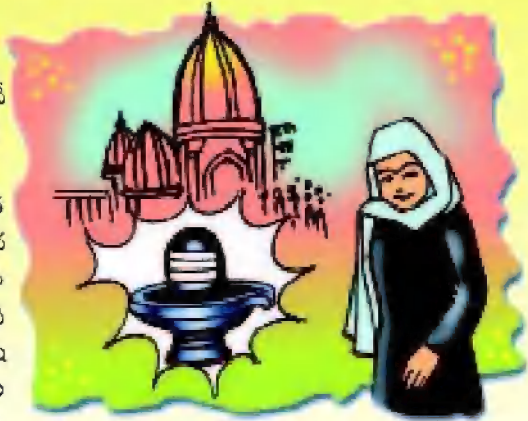
కేవలం ఉత్సాహంతోనే డోలు వాయిచడం ప్రహ దకరం అని డోలు పుసిలివాడు చేసిన హేచ్చరికపు పడచెవిని పట్టడంవల్లే కుర్రవాడికి ధుగ్ధతి పట్టింది!

-(ఎం.డి)

చందమామ కబుర్లు

నూతన శివాలయం

వారణాసిలో ఇటీవల నిర్మించబడిన ృద్రేశ్వర పు హాదేవ ఆలయం శివరాత్రి నుంచి భక్తుల సందర్శనానికి తెర్ర వబడింది. ఈ శివాలయానికి ఒక విలక్షణమైన విశిష్టత ఉంది. ఒక పు స్తంభ భక్తురాలు అందించిన విరాళంతో ఈ ఆలయ నిర్మాణం ప్రారంభం కావడమే అది. వ త్తిరీత్యా న్యాయ వాది అయిన ఆమె పేరు సూర్ ఫాతిమా . గణేశ పూర్ ప్రాంతంలో వెలయనున్న ఈ ఆలయ నిర్మాణానికి తాను కారణమై తురాలు కాను న్నట్లు గత సంవత్సరం ఆమె ఒక కల కన్నది. పు ర్ర నాత్ర తెల్లవారగానే, తాను పోవు మించేసిన ధనం నుంచి కొంత మొత్తాన్ని తీసి అలయ నిర్మాణానికి ఓం ప్రధమంగా విరాళంగా ఇచ్చింది. అలయ నిర్మాణం ఆరంభపు య్యా క అందరి భక్తుల నుంచి, పు తా ధిపెత్తు ల నుంచి, ఆధ్యాత్మిక సంస్థల నుంచి విరివిగా విరాళాలు అందాయి . పు స్తంభల నుంచి, పు స్తంభల సంస్థల నుంచి ధనరూ పెంలోనూ , మన్ు రూ పెంలోనూ విరాళాలు రావడం చెప్పకోతగ్గ మరో విశేషం!

తిమ్మమ్మ మర్రిమాను

ఆంధ్ర రాష్ట్రం అనంతపేటం జిల్లా గు డిబయలు గ్రామంలో 5 50 సంవత్సరాల నాటి బ్రహ్మాండమైన పు ర్రిమా ను ఒకటి ఉంది. 1989వ సం.లో గిన్నిస్ బు క్ ఆఫ వరల్డ్ రికార్ డ్స్ లో స్థానం సంపాదిం చిన ఈ మూతన వ ిపెరిరణకు ఆంధ్ర

ప్రదేశ ప్రభు త్వం పెదిల ల రూ పాయలు కేటాయించడానికి నిర్ణయించింది. దాదాపు 1,200 ఊడలతో 2.1 హెక్టార్ల విస్తీర్ణంలో విస్తరించి వత్తు ఈ బ్రహ్మాండమైన వ ానికి గు డిబయలు గ్రామానికి చెందిన భక్తురాలు తిమ్మమ్మ పేరు పెట్టారు. నిస్వార్థమైన భక్తి ప్రపత్తులతో చేపుణ్ణి ప్రార్థించి తిమ్మమ్మ తన భర్త ప్రాణాలు కాపాడు కుందని చెబుతారు. ఈ తిమ్మమ్మ మర్రిమానును దర్శించడానికి రాష్ట్రం నలు పూ లల నుంచి స్త్రీలు విశేషంగా వస్తూ ఉంటారు.

ఇంటిమీద ప్రేమ

అరవై ఐదేళ్ళ వయస్సిలోవు ల్లవూంబ, భర్త పోవడంతో ఒంటరిదై పోయింది. కొంతకాలం బంధు ముఖ వస్తూ పాతూ, సిందడి చేయడంతో దిగ్గ లు అనిపించలేదు. కాని క్రమంగా బంధు ముఖ రావడం తగ్గిపోయింది. పిట్టంలో వ్యాపారం చేసి కుంటున్న అల్లుడూ, కూతురూ కూడా రాకపోకలు తగ్గించారు. దానితో వుల్లవూంబకు దిగ్గ లు పడడం అలవాటైంది.

ఒక రోజు వుల్లవూంబ ఇంటి పిన్న లు పైర్లి చేసి కుని, భోజనం చేసి, పెరట్లో వున్న రేగు చెట్టుకింద సులకమంచం, దాని పై ద బొంత వేసి కుని కున్న కు తీస్తూ ఉండగా, ఒక నెమలి చెట్టు మీద వాలబోయి, మల్లమాంబ మీద పడింది. వెంటనే కళ్ళు తెరిచిన ఆవిడ, నెమలిని పరిశీలనగా చూసి, దాని కాలికి గాయమైందనీ, ఎవరో దాన్ని వేటాడడానికి ప్రియ త్వింపారనీ గ్రహించింది. నెవులిని ఇంట్లోకి తీసి కుపోయి, దాని

గాయం ప్రి ద పిన్ని హిచేసీ కట్టు కడ్డు తూండగా, బయట నుంచి పేదగా, “ఏవవూ ముసలమ్మా! ఇక్కడ చెట్టు మీద నెమలి వాలింది. నువ్వేమైనా చూశావా?” అంటూ ఒకడు కేకవేశాడు.

“లేదు, నాయనా! అయినా, ఊళ్ళో నెమళ్ళు లేవుకదా? నీకు నెమలి కనబడడం ఏమిటి?” అంటూ వుల్లవూంబ ఆశ్చర్యం నటించింది. వూర్ల పిలక్కుండా వాడు వెళ్ళి పోయాడు. ఆ నాటి నుంచి వుల్లవూంబ నెమలి కాలికి కట్టుకడుతూ, వేళకు ఆహారం పేడు తూ జాగ్రత్తగా చూడడంతో, అది క్రమంగా కోలు కుని, అప్పడప్పడూ పేరట్లో పిలిచిపిచ్చి అడసాగింది.

ఈ సంగతి అనోటా ఈనోటా విన్న ఆ ప్రాంతమీద వుండార, ఒకనాడు వుల్లవూంబ ఇంటికి వచ్చి, “ఏం, వుల్లవూంబా! ఇన్నా క్కుగా నాకు పెంపకానికి నెమలి దొరికింది కాదు. నీ దగ్గర నుంచి పెంపుడు నెమలి

ఉన్నదని తెలిసింది. దాన్ని నాకి వ్వ. నీకు ఐదు బంగార నాణేలు ఇస్తావు,” అన్నాడు.

జవ్వీందారంతటి వాడు తన ఇంటికొచ్చాడని వుల్లపూంబ ఏమీ తేణకుండా, “భలే వాడివయ్యా. జమీందారూ! నువ్వనే ఆ నెమలికి సేవు తల్లిని. అది లేకపోతే సేవుండలేదు; నేలేకపోతే అప్పుండలేదు, నిజం!” అన్నది నెమలి తల నిమిరుతూ.

“అలాగా!” అని అప్పటికి వెళ్ళిపోయిన జవ్వీందార, నాలుగు వారాల తర్వాత వుల్లపూంబ వచ్చి, “చూడు, మల్లమ్మవ్వా! నువ్వెప్పుడైనా బైట ఊరు వెళ్ళవలసివస్తే, అప్పుడు నెమలి ఆలనాపాలనా పూసడెవరు?” అని అడిగాడు.

వుల్లపూంబ ఒక్కణం ఆలోచించి, “అవుటానిబవే, జవ్వీందార బాబూ! అందరి లాగే నాకూ ఏదైనా ఊరు వెళ్ళి రావాలని పీస్తింది కాని, అప్పు నా వాళ్ళ ఇళ్ళల్లో కూడా

పెట్టువు ని పిదిరోజులు ఉండేవు కు ఎవరూ సాప్పదు. ఇక్కడ నెమలితో కాలక్షేపం బాగానే జరిగిపోతున్నది,” అన్నది.

ఆ పూటలతో జవ్వీందార కు పుసిలావిడ వుండ జాలికలిగి, “నా పూట విన్నా! నిన్నూ, నీ నెమలిని మా ఇంటికి తీసుకువెళతాను. అక్కడ నీకెలాంటి ఇబ్బంది ఉండదు. నీకు ఎన్ని రోజులు ఉండాలన్నీ అన్ని రోజులు ఉండ,” అన్నాడు.

జవ్వీందార అలా అనగానే వుల్లపూంబకు చాలా ఉత్సాహం కలిగింది. జవ్వీందార తో వాళ్ళ ఊరుకు వెళ్ళి, వారి భవంతిని, అక్కడి వున్న పుల్ల పూస్తూ కొంతకాలం హాయిగా గడపాలనుకున్నది. ఐతే, అదే సమయంలో ఆవిడకు తన అందమైన రెల్లుగడ్డి ఇల్లా, దాని పుట్టు పుట్టి ప్రియోగోడ, ఊరి వివర రెండెకరాల పొలం, మొత్తంగా తన న్న ఊరంతా ఒకసారి గుర్తుకు వచ్చి, దిగులు వేసింది.

అది గమనించిన జవ్వీందార, “వుల్లమ్మవ్వా! నువ్వెలాంటి సంకోచాలూ పెట్టుకోకు. పూ ఇంటిని, నెమలిని పూస్తూ కుంటూ పేద దిక్కుగా మారుతూ మూసి. ఇక్కడ నీ ఇంటిని జాగ్రత్తగా పూస్తూ ఉండవు నీ గ్రామ ధికారికి చెబుతావు. నీ పొలం ప్రంచి భాగ్యం, అదాయం ఏది కావాలంటే అది, నీకు తెచ్చిల్లుచ్చే ఏర్పాటు చేస్తావు,” అన్నాడు.

“సంతోషమే, బాబూ! కానీ....” అంటూ ఆగింది వుల్లపూంబ.

“ఏదో ఆలోచిస్తావా మామో హి పూట పడకుండా చెప్పు,” అన్నాడు జమీందారు.

“ఒకసింగతి, బాబూ! రోజూ వు ధ్యాహ్నిం అన్నం తిని రేగుచెట్టు కింద నులక మంచం వేసి కునిపిత్తు కుందే, చెట్టు ఆకులు గలగల శబ్దం చేస్తూ నన్ను జోకొడుపు తుంటువి. ఈ ఇల్లోదిలితే, ఇక ఆ శబ్దం వినబడదు కదా!” అన్నది దీనంగా.

జమ్మిందారూ కొద్దిసమయంగా వ్రు కుని, “నీరే, వ్రు వ్యంతగాబ్రువు రంజింటిని, నెవు లిని వదిలి రావద్దు. నీ ఇంటిపిరిసిరాలు వు రింత పిచ్చదనంతో కలకలలాడడానికి, నేను తగిన ఏర్పాట్లు చేస్తాను. నెవు లిని చూ డాలను కున్నప్పిడు, నేనే వచ్చి చూ సీ వెళతాను. నీ ఇంటి మీది ప్రేమ, నెమలి మీద దయ చాలా గొప్పవి!” అని చెప్పి వెళ్ళి పొల్లు, అన్న వూ ట ప్రకారం ఇంటి పిరి సిరాలను వ్రు రందర వనంలా తీర్చిదిద్దాడు.

ఒక నెల గడిచింది. ఒక నాటి ఉదయం వు ల్లవూ రంబ పిళ్ళెంలో అరవు గ్గిన జావు పండూ, గింజలూ వేసి నెమలి ముందు పెట్టి, ఇంట్లోకి వెళ్ళేందుకు నాలుగడుగులు వేసే సరికి, వెనకనుంచి, “అమ్మా! ఇక ఈ తిండి తినలేవు. అన్నం, ఏదైనా కూరా పెట్టు!” అన్న మాటలు వినపించినై.

మల్లమాంబ చప్పున వెనుదిరిగి చూసే సిరికి, ఒక పిదేళ్ళ కుర్రవాడు నమ్మాతూ కనిపించాడు. ఆమెకు ఆశ్చర్యంతో పాటు పట్టరాని కోపం వచ్చి, “ఒరే, నెమలెక్కడ? ఏం చేశామో అది నా పేంపిత్తు బిడ్డ,” అని వు ట్టూ కలయ వూ డ సాగింది.

ఈసారి కుర్రవాడు పేడ్డగా నమ్మాతూ, “అమ్మా, ఆ పేంపిత్తు బిడ్డను నేనే! వూ త

దయ గల ప్రేమమూర్తైన నీ ఆదరంతో వు ని శాపిం నుంచి వివుక్తి కలిగింది. ఇవు గో, ఆ రోజు నా గాయా నికి కట్టు కట్టావే - అది వూ నిన వు చ్చు!” అంటూ కాలివీ ది వు చ్చున వు ల్లవూ రంబకు వూ పించాడు.

కాలి వీ ది వు చ్చు, వు ని శాపిం అన్న వూ టలు వింటూనే వు ల్లవూ రంబకు, కుర్ర వాడు చెప్పేదాంట్లో నిజం మన్నుట్టు తోచింది. ఆమె, వాణ్ణి దగ్గరకు తీసుకుంటూ, “ఏరా, నెమలి బాబూ! మునులు శాపాలివ్వగలరు, వరాలివ్వగలరని, చిన్నప్పిడు వూ వు త్రవ్వ చెప్పగా విన్నాను. ఇంతకీ ఆ వు ని నీకెం దుకు శాపిం ఇచ్చాడు?” అని అడిగింది.

“అదంతా పేడ్డ కథ, అమ్మా! ఆకలిగా వుంది. నాలుగు మాటల్లో చెబుతాను. నా తల్లిదండ్రులెవరో నేనెరగను. ఊహ తెలిసి నప్పటి నుంచి రామభూపాలయ్య అనేరైతు

ఇంట పేరిగావు . ఊళ్ళో మళ్ళు వు రి కొందరు కుర్రవాళ్ళతో కలిసి య జమా ని పిత మ్మి దగ్గర్లో మళ్ళు అడవి ప్రాంతాన పుటవాడిని. అక్కడి చెట్ల మీద ఎన్నో రకాల పక్షులుండేవి. వాటిలో నెమళ్ళుంటే నాకు చాలా ఇష్టం. ఒక దాన్ని పట్టుకుపోయి పేంపు కోవాలన్న కుని ఉచ్చులూ అవీ వేసీ ఎన్నో ప్రియ త్నాలు చేశాను , ఒక్కటి పట్టు బడలేదు . దానితో విసిగి వాటి ప్రి ద రాళ్ళు విసిర సాగాను . అలా విసిరిన రాళ్ళల్లో ఒకటి, ఆ దామి తపిస్సి చేపు కుంటు న్న ఒక పు నికి తగి లింది. ఆయన కోపించి, నన్ను నెమలిపై పోవు న్ని శపించి - అన్ని జీమూపిట్లాట్రహ దూలు న్నవాళ్ళ సాయంతో, ఏ నాడో ఒకనాడు తిరిగి పు నిషివి కాగలవని శాపివిప్పు క్తి చెప్పాడు. అమ్మా, ఆ శాపవిముక్తి నీవల్ల కలిగింది!” అన్నాడు కుర్రవాడు .

అంతా విని పిరహా నందం చెందిన పుల్ల పూంబ, వాడికి అప్పటికప్పుడు భీజనం పెట్టి, “బో, నెమలిబాబూ! ఈ ప్రాంతాల్లో వున్న జమీందారుకు నెమళ్ళుంటే చాలా

ఇష్టిం. అయిన నన్నే ఎత్తుకుపోయి పేంపు కోవాలన్న కున్నాడు . అయిన చలవవల్లేవు న ఇంటి పుట్టు చక్కని చెట్టు చేమా పెరుగు తున్నవి. అయిన నకేవు న్నా సాయం చేయ గలవా?” అని అడిగింది.

కుర్రవాడు కొద్దిసమీపాలోంచి, “నన్ను కొంత కాలం నెమలిగా వాటి మధ్య తిరిగిన వాణ్ణి. వాటిలో కొన్నిటిని పు న ఇంటి పుట్టు వున్న చెట్ల మీదికి వచ్చేలా చేయవచ్చు,” అన్నాడు .

“అలాంటి ప్రయత్నం చెయ్యరా బాబూ! జమీందారు చాలా సంతోషిస్తాడు,” అన్నది పుల్లపూంబ.

కుర్రవాడు ఇంటి పెరటిలోకి వెళ్ళి, నెమలిలా కేంకరించాడు . కొంతసమీపికి ఉత్తర దిశనుంచి రెండు నెమళ్ళు ఎగురుతూ వచ్చి, అక్కడి చెట్లపై వాలాయి. కొన్నాళ్ళకు పుల్లపూంబ ఇంటి ఆవరణం పచ్చటి చెట్టు చేవులతో పొట్ట పిర్రలూ, జంతు మూతో జీవకళ తొణికిసిలాడే ఉద్యానవనంలా తయారయింది.

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

సీరిమిరంలోని సాంబయ్య పిరవు పీసినారి. ఎదుటివారిని వెడించి ఆనందించే నీచ స్వభావమత. డబ్బు ఖర్చులు పొతుందని పేళ్ళి కూడా చేసుకోని సాంబయ్య, పెద్దలు సంపాల్చి రచిన ఇంట్లోనే కాలం గడిపాడు. కొన్నాళ్ళకు వుంచంపిట్టి, అకాలపురణం పొల్చెదయ్య వుంచాడు. సాంబయ్య దయ్యన్ని ఎవరూ చూడలేదు. అయితే, అర్ధరాత్రి సివుయంలో అతడు నివసించిన ఇంటి నుంచి వింతశబ్దాలు వినిపించేవి.

ఇలా కొన్ని నెలలు గడిచాక, నిర్భయ రావుయ్య ఆ ఇంట్లోకి చేరాడు. సాంబయ్య దయ్యనికి కోపం వచ్చింది. రామయ్యను ఎలాగైనా తన ఇంట్లోంచి వెడలగొట్టాలని నిర్ణయించింది. రాత్రిల్లో ఇంటి పై ద రాళ్ళు పడేవి. రావుయ్య అతడు బయట పడితే అతడి పై ద రాళ్ళు పడేవి. అయినా, రావుయ్య ఆ ఇంటిని వదిలిపెట్ట లేదు. కొన్నాళ్ళకు దయ్యం విసిగిపాల్చి, తానంతట వేధించడం వూనేన్నందున్న అశతో ఓర్పు మోచసాగాడు. అయితే సాంబయ్య దయ్యం అంత స్థిలభంగా వదిలిపెట్టే ఘటం కాదు. గనక, రావుయ్య పై ద దాడి కొనసాగిస్తూనే వచ్చింది. రావుయ్య అఖరికి, సాంబయ్య దయ్యం పీసినారి నీచస్వభావాన్నే తనకు అనుకూలంగా వూర్చుకునే ఉపాయం ఒకటి ఆలోచించి, దానిని అచరణలో పెట్టడానికి నిర్ణయించాడు.

100-150 పదాలకు వుంచకుండా వు గింమిరాసీ, వుంచబుర్రు పెట్టివూకు పింపిండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: డిసెంబర్ 31, 2005

నా పేరు _____ వయస్సు _____ ముఖ్య తేదీ _____
 పాఠశాల _____ తరగతి _____
 ఇంటి చిరునామా _____

 _____ పిన్ కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

గుజరాత్ జానపద కథ

మంచికి మంచి, చెడుకు చెడు!

అహ్మద్ అనే గ్రామంలో నిర్భయ బ్రాహ్మణుడు ఉండేవాడు. అతడు చదువుకోలేదు. ఎంత ద్రియ త్పించినా ఎక్కడా చేయ దానికి తగిన పని దొరకలేదు. అందు వల్ల యాదానీక రోజూ ఇంటి టికి వెళ్ళి బిచ్చ మెత్తగా వచ్చిన బియ్యాన్ని, పిండిని భార్యకిచ్చేవాడు. ఆమె వండిపెడితే, భార్య భర్తలూ, నలుగురు పిల్లలూ తలాకొంచె తినేవారు. ఒక్కొక్కసారి బిచ్చమెత్తింది, పిల్లలకు పూత్రమే సిరిపాదేది. అలాంటప్పుడు అల్లావు గలు ఆకలితోనే పిత్త కునేవారు. బిచ్చమెత్తిన దానితో కుటుంబమంతా ఎప్పుడు గాని కత్తు మీనిండా తిన్న పాపాన పాలేదు. ఆ సింగతి తెలిసినా, వురో పూర్ణం కనిపించక బ్రాహ్మణుడు బాధపిడు పూ అలాగే కాలం గడపిసాగాడు.

ఆ పుష్టి తట్టుకోలేక అతని భార్య, “నువ్వు తెచ్చేది ఒక్క ప్తి టగడవడానికి కూడా చాలడం లేదు. కుటుంబ పోషణకు నువ్వేదైనా మరొక పూర్ణం ఆలోచించక తప్పిదు,” అన్నది.

“ఆ సింగతి నాకూ తెలు ప్తి లక్ష్మి. వురో మార్గం కనిపించడం లేదు. నన్నేం చెయ్య మంటావో నువ్వే చెప్పు,” అన్నాడు బ్రాహ్మణుని సిని హితో తలపిట్టు కుంటూ.

లక్ష్మి కొంచెంసేపు ఆలోచించింది. “మన రాజుగారు దయా స్వభావమని విన్నాను. నువ్వు వెళ్ళి ఆయన న్న దర్శాన, సాయ పడగలడను కుంటాను,” అన్నది.

“సరే అలాగే వెళతాను. ఆయన నాకేదైనా దానంగా ఇచ్చినప్పుడు, అశీర్వాదించడం ఎలాగో నాకు తెలియ దే!” అన్నాడు బ్రాహ్మణుడు అను పూనంగా. “అదేం పేద్రసివ స్వకాదు. ఆ సివయ్యంలో నీ మనసులో తోచింది చెప్పు చాలు,” అన్నది లక్ష్మి ఎంతో నవ్వుకంతో.

పురు నాడు తెల్లవారగానే బ్రాహ్మణుడు రాజు దర్శనానికి బయల్ పడేరాడు. రాజభవంతి వద్దకు చేరగానే భట్టలు అతన్ని రాజు దగ్గరికి తీసి కు వెళ్ళారు. అతడు రాజుకు తన దయనీయమైన విరిష్టితిని గురించి విన్నవించాడు. అంతా విన్న రాజు, “నీకేంకావాలో చెప్పు,” అన్నాడు.

“పుహద్రిభూ, ఆ సింగతి నా కన్నా తవుకే బాగా తెలు ప్తి. నేనొక నిర్భయ బ్రాహ్మణుణ్ణి.

అంత వూ త్రవ్వే చెప్పిగలను,” అంటూ విన
వుంగా తలవంచు కున్న బ్రాహ్మిణ్ణి ఆ తర
వాత కొంతసేపటికి తలవైకెత్తి, “మంచి ఎప్పుడూ
మంచి. చెడు ఎల్లప్పుడూ చెడుగానే ఉంటుంది!”
అన్నాడు చేయి పైకెత్తి.

రాజు వుందహాసం చేసి, ఒక చీటీ తీసి
అందులో ఏదో రాసి బ్రాహ్మిణ్ణి కిచ్చి, “దీనిని
తీసి వెళ్ళి కోశాధికారికి చూపించు,” అన్నాడు.

బ్రాహ్మిణ్ణి దానిని తీసి కుని కోశాధికారి
దగ్గరికి వెళ్ళాడు. కోశాధికారి బ్రాహ్మిణ్ణి చీటీ
తీసి చదివి అతనికొక పెండికాసు ఇచ్చాడు.

బ్రాహ్మిణ్ణి ఆ పెండికాసును తీసి వెళ్ళి భార్య
కిచ్చాడు. అప్పుడు దాంతో కావలసిన వాటిని కొను
క్కుని రావడంతో ఆ రాత్రి కుటుంబంలోని
వారందరూ తప్పక కడుపుమీసలతో నిద్రించారు.

పురుషుని నాడు కూడా బ్రాహ్మిణ్ణి రాజదర్శనానికి
వెళ్ళాడు. రాజు చీటీలో ఏదో రాసి ఇచ్చాడు.
దానినతడు కోశాధికారికి చూపిగానే అతడు
మరో పెండికాసు ఇచ్చాడు. ఇలాగే మూడు
నాలుగు రోజులు గడిచాయి.

దానిని చూసిన కాపిలాభట్టు డిక్కి బ్రాహ్మిణ్ణి
ఎందుకిలా రోజు తప్పకుండా వస్తున్నాడో
తెలుసుకోవాలన్న ఉత్సాహం కలిగింది.

ఒక రోజు భట్టు బ్రాహ్మిణ్ణి వెనక్కి అతన్ని
అనుసరించి వెళ్ళాడు. బ్రాహ్మిణ్ణి నాణెపుచ్చు
కుని నగర పోలివేరను దాటి, తన గ్రామం
దారి పిరువూండగా, వెనక నుంచి భట్టు
అతని భుజం తట్టాడు.

బ్రాహ్మిణ్ణి వెనక్కి తిరిగి చూడగానే,
“అయ్యో, తప్పు రోజు తప్పకుండా వస్తు
న్నాడు. రాజదర్శనం చేసి కుని చీటీ తీసి కుని

వెళ్ళి కోశాధికారి నుంచి కాఫీ మిథుకుని
వెళుతున్నారు. మరి మిథుకుని రాజదర్శనానికి
ఉచితంగా అన్నం తిన్నాన్న నన్ను అసలు
పట్టించుకోవడం లేదు. నాకివ్వవలసిన.....”
అంటూ భట్టు వూటను పైర్చిచేయక
వుంటే బ్రాహ్మిణ్ణి వెనక్కి తిరిగి, తన గ్రామం
కేసి వేగంగా వెళ్ళిపోయాడు.

పురుషుని నాడు బ్రాహ్మిణ్ణి యథా ప్రకారం
రాజును చూడడానికి వచ్చాడు. అతడు కోశాధి
కారి కార్యాలయం నుంచి వెలుపలికి రాగానే,
“అయ్యో, కాస్త ఆరే!” అంటూ అక్కడికి వచ్చాడు
కాపిలాభట్టు. ఆగి ఏమిటి అన్నట్లు చూశాడు
బ్రాహ్మిణ్ణి. “నికోసంగతి చెప్పాలి. రాజుగారు
నీ పేరుగ్రహంతో ఉన్నారు,” అన్నాడు భట్టు.

బ్రాహ్మిణ్ణు కొంతుమివక్షనంగా ఊర కుని ఆ తరవాత, “రాజుగారికి నా వీధి కోపం కలిగేలా నేనెలాంటి తప్పు చేయలేదు! నా వీధి ఆయనకెందుకు కోపం?” అన్నాడు.

భట్టా అతన్ని సిగ్గుపించి అటూ ఇటూ ఒకసారి చూసి, “నేను రాత్రి అలసిపోయిన రాజుగారి పాదాలు ఒత్తుతాండగా, ‘నా దగ్గరికి వచ్చి వెళ్తున్న బ్రాహ్మణ్ణి చూశావడా? అతడు దీవించేవిధపు అతని నోటి నుంచి ధ్వనిన మెలుమలుతుంది!’ అన్నాడు. అయినా, రాజుగారితో నిన్ను దగ్గరికి రానియెద్దు అని చెప్పడానికి నేనెంతవాణ్ణి!” అన్నాడు గురిసిసి లాడుతున్నట్టు మెల్లగా.

“అమరమత్ర, సువ్వెలా మెప్పులమాఅయినా ఆ సంగతి చెప్పినందుకు చాలా కృతజ్ఞుణ్ణి. ఇకపూజాగ్రత వహిస్తాను. రేమీరాజుగారిని దీవించడానికి ఆయన్ను సిగ్గుపించేవిధపు నోటికి అడ్డంగా కంధు వాచుట్టుకుంటాను,” అంటూ బ్రాహ్మిణ్ణు వెళ్ళి పోయాడు.

పురుషాడ బ్రాహ్మిణ్ణు రాజదర్శనానికి వెళ్ళి

నప్పిడు నోటికీ, పుక్కుకూ అడ్డంగా కంధు వాను చుట్టుకుని వెళ్ళాడు.

అద ఘోషాత్తు రాజు దాన్ని గురించి ఆరా తీయ కుండా ఎప్పటిలాగే చీటి ఇచ్చి పిర్రా శాడు. భట్టా తనను ఆరోజు వెంబడించక పావడం కూడా బ్రాహ్మిణ్ణికి వింతగా కనిపించ లేదు.

ఆనాటి రాత్రి రాజుగారి కాళ్ళ ఒత్తుతూ భట్టా, “రోజూ ఉదయం తప్ప దర్శనానికి వచ్చే బ్రాహ్మిణ్ణు పుహా పొగురు బోతు ప్రభూ,” అన్నాడు యథాలాపింగా.

అంతవరకు పిడుకున్న రాజు లేచి కూర్చుంటూ, “ఎందుకలా చెబుతున్నావు. ఎంతో విసయం చూపితూ, భగవద్భక్తిగల వత్తు స్విభావిలా కనిపిస్తాడే. రోజూ నన్ను దీవిస్తాడు కూడా,” అన్నాడు.

“అతడు ఈ రోజు నోటికి అడ్డుగా కంధు వాను చుట్టుకు రావడం తప్పరు చూశారే కదా?” అని అడిగాడు భట్టా తలెత్తకుండా రాజుగారి పాదాలు ఒత్తుతూ.

“చూశావు. బహిశాసనం నోపేలాంటిదేదో ఉంటుంది,” అన్నాడు రాజు దాన్నంతగా పట్టించుకోకుండా.

“కాదు ప్రభూ. ఎందుకలాచుట్టకున్నావని నేనడిగితే అతడేం చెప్పాడో తెలుసా? అతడు దీవించడానికి మీ పుట్టినింపు పంపించేస్తాడు, మీ చెవినుంచి వెలువడే దుర్వాసనను భరించలేకే అలా చుట్టకున్నానని చెప్పాడు ప్రభూ!” అన్నాడు భట్టాడు.

రాజు ఆ తరవాత పురం పూట్లాడలేదు. గాఢంగా నిట్టర్చి పురుకున్నాడు. బ్రాహ్మిణుడు రాజు తన దీవిస్తూ చెప్పి, “వుంచి ఎప్పుడూ మంచే. చెడు ఎల్లప్పుడూ చెడుగానే ఉంటుంది,” అనే మాట ఆయన పునఃపునః కదలాడనిపించింది.

పురుషాడు బ్రాహ్మిణుని నోటికి అడ్డుగా ఎలాంటి కట్టా లేకుండా రాజభవనానికి వచ్చాడు. అతడు అక్కడినుంచి తిరిగి వెళుతూ ఉండగా, భట్టాడు అడ్డుపడి, “నాకు ఇవ్వాలి నీ ఈనాపు ఇవ్వకుండా నువ్వు తప్పించుకోలేవు” అన్నాడు.

“నన్ను పించు, ఆ సంగతే పురిచిపా యోపు!” అంటూ బ్రాహ్మిణుడు కొంతసమీపిగా, “ఈ రాజు వెండికాసును నేను వదులుకుంటాను. నువ్వు ఈ చీటిని పట్టుకెళ్ళి కోశాధికారి నుంచి నాతరపున వెండికాసును పుచ్చుకో,” అని చీటిని భట్టాడికిచ్చి బ్రాహ్మిణుడు గబగబా వెళ్ళిపోయాడు.

భట్టాడు ఉత్సాహంగా వెళ్ళి, చీటిని కోశాధికారికి చూపాడు. దాన్ని చదివిన కోశాధికారి భట్టాడి కాలపాత్రనున్నాడు. అంతలో రాజు చందమామ

భవనంలోని ఇద్దరు అంగరంగులను వెంట బెట్టుకుని ప్రరకుడొకడు అక్కడికి వచ్చాడు. వాళ్ళు భట్టాడి పెడరెక్కలు విరిచిపట్టుకోగా, ప్రరకుడు వాడి ముక్కు, చెవులూ కోసేశాడు.

నెత్తురోడుతూ, భట్టాడు కోశాధికారి మీద ఫీర్యాదు చేయడానికి రాజభవనానికి పరిగెత్తాడు.

“బ్రాహ్మిణిచ్చిన చీటిని చేతకాని వస్తుంది?” అని అడిగాడు రాజు కట్టుమా.

“ప్రభూ, నేను ఈనాపు అడిగాను. దానికి బదులు అతడు ఆ చీటి ఇచ్చాడు,” అన్నాడు భట్టాడు.

“ఓద బ్రాహ్మిణితో నువ్వు లేనిపాని అబద్ధాలు చెప్పావు. అందుకు తగిన శిక్ష అనుభవించక తప్పదు కదా!” అన్నాడు రాజు.

చివరి హోలీ

గుజరాతలోని డోంకేడీ ప్రాంత గిరిజనులు తమ స్వస్థిలంలో ఈయే థు చివరిసారిగా హోలీ జరుపితున్నారు. పురుషులూ ఆ ప్రాంతం నర్మదా నదిలో లీనమై పోయింది.

ఈ సింధిదాయ ఉత్సవం జరగడానికి ఒక్కరోజు ముందు నదీ జలాలు వింతగా లోపలికి కుంచి పుకు పోయాయి. పుణ్యప్రదేశ జాంబువా జిల్లా జల్సింధిలో హోలీ

జరుపితుని అప్పిడే తిరిగి వచ్చిన గిరిజనులు ఆ వింత దశ్యం చూసి మురిసిపోయారు.

నర్మదా డ్యామ్ ఎత్తును పెంచడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ, నిర్వాసితులైన గిరిజనుల సరైన పునరావాసం కోసం జరుగుతూ ఉన్న ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న పేథా పిట్కర్ కూడా వాళ్ళ మెట పచ్చారు.

హోలీకి ముందురోజు రాత్రి వాళ్ళు అరవై డప్పులను మోగిస్తూ ఆనందంగా నాట్యం చేశారు. తెల్లవారాక హోలీ అగ్నిరగిలించి తమ దేవుడైన మాంటోకు హోమం చేశారు.

ఒకప్పుడు ఆ ప్రాంతంలో 52 తెగల గిరిజనులు ఉండేవారు. ఈయే దాది జరిగిన వేడుకలకు పుహారాష్ట్ర, పుణ్య ప్రదేశ వుంచి కూడా గిరిజనులు వచ్చారు. డోంకేడీ గిరిజనులు పరిసరాలలోని ఎత్తయిన కొండ ప్రాంతాలకు చేరుకోగానే, తమ ప్రాంతాన్ని నర్మదా నది మెల్ల మెల్లగా కబళించడం కళ్ళారా చూశారు!

వేటకుక్క

నాగరాజు అనే ఒక సిన్నకార్త రైల్వే , తండ్రి, తాతల ద్వారా తనకు సింక్రపు ంచిన నాలుగు గేరాల పొలం అమ్మి, దూరంగా ఒక అడవి పక్కన పడెకరాల బీడు భూమి కొన్నాడు. వ్యవసాయ పత్తిలో బాగా ఆరితేరినవారై గనక, అత్తత ఆ బీడు భూమి ఎలాంటి పంటలకు అనుకూలమో బాగా పిరీంచి, ఎనిమిది ఎకరాలు వరిసాగు కూర్చి గతాది పిళ్ళతోటకూ కేటార్చి ంచాడు .

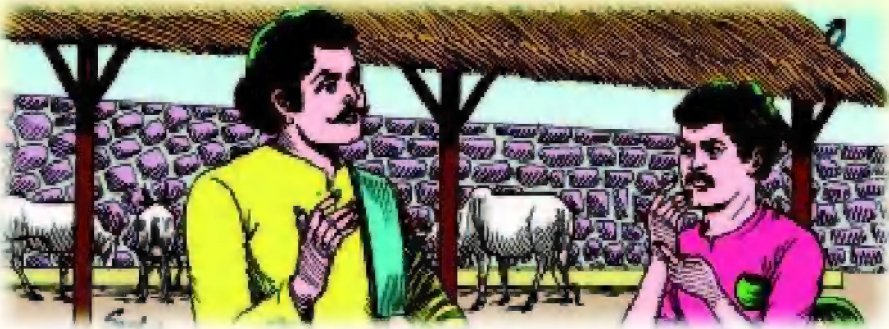
ఆ తర్వాత నాగరాజు పిడిపు ంది కూలీలను పేట్టుకుని, వాళ్ళతో పాటు తనూ ఒళ్ళింపి పనిచేస్తూ, నాలుగైదు సంవత్సరాల్లో, ఆ చుట్టుపక్కల గల భూస్వాముల్లో తనూ ఒకడని పింపు కున్నాడు .

ఇప్పుడు నాగరాజుకు ఒక కొత్త సమస్య ఎదురైంది. ఆనాటి వరకూ, అక్కడున్న బీడు భూమి కేసీ తలెత్తి చూడని అడవిలోని లేళ్ళూ, అడవి పింపు లూ , నక్కల్లాంటివి-ఇప్పటి రాత్రి ఆ పొలం పై దికి వచ్చి పంటలకు నష్టం కలిగింపసాగారు .

ఇప్పడేం చేయి దానూ అని నాగరాజు ఆలోచిస్తున్నంతలో, సింక్రలో అతడికి తటస్థిపిడిన దూర గ్రామం భూస్వామి అతడి పిన్పు విని, “నీది చాలా చిన్న పిన్పు విని, ఒక వేటకుక్కను కొని రాత్రివేళ పొలంలో వదులు , చాల్చు . దాని భయంకర రూపానికి, భీతిగొల్పే అర్హత విని, అడవిజంతు మూల నీ పొలంకేసీతలెత్తరు నా చూడమా” అన్నాడు .

ఈ సిలహకు చాలా సింతోషించిన నాగరాజు, ఇంటికి వస్తూనే దుక్కన్న అనే తన పాలికొమ్మ పీలిచి సింగతి చెప్పి, “ఇదిగో, ఇరవై రూపాయి లిస్తాన్నా. సింతకు వెళ్ళి పుంపి వేటకుక్కను కొనుక్కురా!” అన్నాడు . దుక్కన్న డబ్బు తీసి కుని కామి ఆలోచించి, “అయ్యా! ఇరవై రూపాయిలకు వేటకుక్క దొరకదు. మరొక ఇరవై ఇవ్వండి,” అన్నాడు.

నాగరాజు సరేనంటూ మరొక ఇరవై రూపాయలు ఇచ్చాడు. దుక్కన్న డబ్బు తీసుకుని వెళ్ళబోతూ, “అయ్యా! వేటకుక్క ఎలా పుంటుంది?” అని నాగరాజును అడిగాడు.

ధర్మాచరణ

బ్రహ్మిదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పరిపాలించే కాలంలో బోధినిత్వపు ఇంద్రప్రిస్థ సగరులో ధనుజయ్య డనే కురు రాజుగా జన్మించాడు. ఆయన పరిపాలనలో అతివ స్థి, అనావ స్థి, మొదలైన పీడలేవీ లేకుండా ప్రజలు సుఖ పిడుతూ వచ్చారు. ధర్మాన్ని పాటించటంలోనూ, దాన ధర్మాలు చేయటంలోనూ, ధనుజయ్య డికి సాటి ఎవరూ లేరన్న ఖ్యాతి బంబూ ద్వీపపు అంతటా పాకింది.

ఆ కాలంలోనే కళింగదేశానికి రాజధాని అయిన దంతవీరుసేన నగరాన్ని కాళింగ డనే ారు గల రాజు పరిపాలిస్తోండేవాడు. ఆ రాజ్యంలో ఒక ఏడు వాసలు కురువక కర్మ వేర్పడింది. ప్రజలు తిండికి లేక అల్లాడారు.

ఈ దుస్థితి చూసి కాళింగ డను పుత్రులతో ఆలోచన జరిపాడు. “ఈ యేడు వాసల దేశంలో ఇంత ావు ఎప్పుడటానికేవి కారణం? ఈ పెద తొలగించడానికి పునం చేయ మనసినపని ఏమిటి?” అన్నాడు రాజు.

“పు హారాజా! ధర్మానికి హాని జరిగిన్నట్టే ఇలాంటి ఉపద్రవాలు సంభవిస్తాయి. ఇంద్రప్రిస్థం ఏలే ధనుజయ్య డను తన ధర్మాన్ని ఎంతో శ్రద్ధగా పాటిస్తాడు. అందు చేతనే ఆ దేశం కరు మకాటకాలు ఎరకుండా పుభంగా మారుంది,” అన్నాడు పుత్రులు.

“అలా అయితే, మీరు ఇంద్రప్రిస్థం వెళ్ళి, ఆ ధనుజయ్య రాజు దర్శనం చేసి కుని, బంగారు రేకులవీ ద ధర్మాలన్నీ రాయింపు కు రండి. వాటిని పునం కూడా అవులు చేసి అరిష్టాలు లేకుండా చేసి కుందాం!” అన్నాడు కాళింగ డను.

ఆ ప్రకారం కళింగ పుత్రులు కొన్ని బంగారు రేకులు తీసి కుని ఇంద్రప్రిస్థానికి ప్రయాణమై వెళ్ళి, ధనుజయ్య డను దర్శనం చేసి కుని, ఆయనతో ఈ విధంగా అన్నారు:

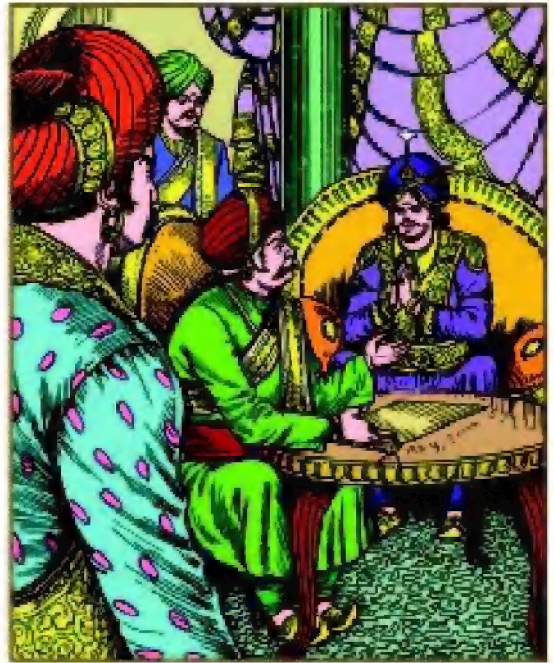
“పు హారాజా, పుత్రులు కళింగ దేశం నుంచి వస్తున్నాము. మా దేశ ప్రజలు భయంకరమైన ావుతో బాధపిడుతున్నారు. పుత్ర ధర్మస్వీకార

మీరై గా ఉండి, ధర్మం తప్పకుండా ప్రజలను పరిపాలిస్తుండటం చేత, మీ ప్రజలు ఈతి బాధలెరగక, మీ ఖంగా ఉంటున్నారు. వూ రాజు పాలించువలసిన ధర్మాలేవో మీరై ఈ బంగార పిత్రాలపైలిఖించి ఇచ్చినట్లు తే, వూ రాజు గారై వాటిని అవలై జరిపే, ప్రజలను వెడించే కరై మరై పొగట్టగలై గరై తారై !”

ధనంజయు ధు నపు సొరం చేసే ఇలై అన్నాడు : “వు హవు ంత్రై లారై, వు ం చండి! నేను ఈ పిత్రాలపైధర్మాన్ని లిఖించ దానికి తగినవాణ్ణి కాను . ఎందు చేతనందే ఒకప్పుడు నా వల్లనే అధర్మం జరిగింది. వూ దేశంలో వూ దేశాధికారి కార్తికోత్సవం జరుగుతుంది. అప్పుడు రాజు ఒక చెరువు గట్టున యజ్ఞం చేసే, నాలు గు దిక్కులై నాలు గు బాణాలు వదలాలి. ఒకసారి నేను వదిలిన బాణాలలో వూ ధు దొరికాయి , కాని నాలుగవది చెరువులో పడిపోయింది. అది చెరువులో పడినప్పుడు దాని విసురుకు చేమిలై, క్షుపిల్లలై చచ్చిపోయి ఉంటాయి . ఆ విధంగా నేను ధర్మం తప్పాను . వు రి వూ రాజ్యంలో అరిష్టాలు లేమందే దానికి కారకులై పరిపాలక వర్గంలో ఇంకెవరైనై అయివుండ వచ్చు. విచారించి వూ డండి.”

ఈ వూ టలు విని వు ంత్రై లు ఆశ్చర్య పిడ్డారు . వారై రాజవూ త అయిన వూ యూ దేవి వద్దకు వెళ్ళి, “తమరైనై మాకు ధర్మాలు రాసే పేట్టండి!” అని కోరారు .

“అయ్యో, నాయనా! నేనూ ధర్మం తప్పిన దానై. ఒకసారి నా పేద్ద కువూ రై ధు నాకు సువర్ణహారమొకటి కానుక ఇచ్చాడు. నా పెద్ద

కోడలు ఐశ్వర్యవంతు రాలనే ఉద్దేశంతో నేనై హారాన్ని చిన్న కోడలికిచ్చాను . కాని తరవాత నాలో కలిగిన భేదబుద్ధి నా కర్థమై బాధ కలిగింది. అందు చేత ఒకరికి ధర్మాలు రాసే ఇచ్చే అర్హత నాకు లేదు ,” అన్నది రాజవూ త. కళింగ వు ంత్రై లు రాజభ్రాత అయిన నందుడివద్దకు వెళ్ళారు. అతను తాను కూడా ఒకసారి ధర్మం తప్పినట్లు చెప్పాడు.

“నేను ప్రతి సాయం కాలవూ రాజాంతః పురానికి రథంలో వెళతాను. ఒక్కో రాత్రి అక్కడే మూడిపొతాను కూడా. నేను కొరడా రథంలో వుంచి వెళితే, రాత్రికి ఉండనన్న వూ ట. అప్పుడు సారథి నా కోసం వేచి ఉంటాడు . కొరడా తీసి కుని వెళ్ళానందే సారథి రథం తోలు కుప్పాయి , వు ర్నాడు ఉదయం తిరిగి తెస్తాడు . ఒక రోజు కొరడా రథంలోనే వదిలి రాజాంతఃపితం ప్రవేశం

చావు , తిరిగి వద్దావు నే నా ఉద్దేశం. అప్పుడే ఇంతలో వానప్రాయం ముగిసింది. రాజుగారైన మా అన్నగారు నన్ను వెళ్ళ నివ్వలేదు. ఆ రాత్రి అక్కడే మూడి పొయ్యాను . వానకు తడుస్తూ, నా సొరభి కూడా రథంలోనే ఉండి పొయ్యాడు . అతన్ని ఆ విధంగా ఇబ్బంది పేట్టి నేను ధర్మాన్ని తప్పాను ,” అన్నాడతను .

కనీసం రాజుగారితో పాటుగా తమ కోరిక నెరవేర్చుతాడని కళింగ మంత్రులు ఆయన వద్దకు వెళ్ళారు. కాని ఆయన కూడా ధర్మం తప్పినట్లు చెప్పతూ, ఇలా అన్నాడు:

“ఒక రోజు నేను రాజభవనానికి పాత్రులై దారిలో ఒక రథం కనిపించింది. దానికి బంగారు తొడ్రుగ మున్నది. అది చూడగానే నాకు లోభం కలిగి, రాజుగారు దాన్ని నాకు దానం చేస్తే బాగుండుననిపించింది. నేను తీరా వెళ్ళే సరికి రాజుగారు , ‘ఈ రథం మీ రే తీసుకోండి,’ అన్నాడు. వెంటనే నా లోభం జ్వలికి వచ్చి, పిశ్చాత్తాపిం కలిగి రథాన్ని వద్దన్నాను . నేను మీ కు ధర్మాలు రాసే పేట్టగలవాణ్ణి కాను!”

కళింగ వుంత్రిలకేమీ పాలు పాలేదు . వారు చివరి ఆశ వుంత్రి మీద పేట్టుకుని

ఆయన వద్దకు వెళ్ళారు. కాని ఆయన కూడా వారికి ఆశాభంగం కలిగించాడు .

“ఒకనాడు నేను ఒక రైతు తాలూకు పోలం కొలతలు వేయ బోయాను . కొలత ప్రకారం కర్ర పొతవలసిన చోట చిన్న బిలం ఉన్నది. అందులో ఏ ప్రాణి అప్పుడే నా మూడ వచ్చునని అనుమానం వేసింది. కాని కర్ర కొంచెం ఇవతల పొతితే రైతుకు నష్టం, అవతలికి పొతితే రాజుకు నష్టం. అందుచేత ఆ బిలంలోనే కర్ర పొతవు ని ఆజ్ఞాపించాను . అదే సమయంలో నీకి ఎండ్రకాయ ఒకటి బిలంలో నుంచి బయటటికి వస్తూ కర్రపాటుకు చచ్చి పోయింది. అందుచేత నేను కూడా ధర్మం తప్పినవాణ్ణి. కనక, నా వెక్కువ ఏమీ లేదు.”

కళింగ వుంత్రిలకు ఒక ఆలోచన తట్టింది. వారు తాము విన్న కథలన్నీ బంగారు రేకులపే రాసీ, వాటిని తీసుకుపోయి తమ రాజుకు వినిపించారు . ధర్మం పట్ల శ్రద్ధగా ఉండటమే ఉత్తమ ధర్మమని కాళింగుడు తెలుసుకుని, ఆత్మవిమర్శనతో పరిపాలన సాగించాడు . మెంటనెవాను కుమరీ వుంత్రిలగి పోయింది. కళింగ ప్రజలు సుఖంగా జీవించారు .

మంత్రగాడి జీవితం!

హరిహరం చిన్న పిల్లలూర్ . అక్కడ వ్యవసాయం చేసువారూ , కులవత్తల్లో నిమిషాలూ మాన్వారూ . అయ్యో పిన్న లకు అవసరమైనవి పట్టుంలో వూత్రవు లభిస్తాయి . అందు కని ప్రతివారికీ ఇంచు వింపు పట్టుం వెళ్ళే విని మాడేది .

హరిహరంలో తయారయ్యే అనేక వస్తువులకు పట్టుంలో వుంచి గిరాకీ మన్నది . అలాంటి హరిహరంలో సౌవు న్న ఒక్కడే బదవాడని చెప్పవచ్చు . అతడికి పొలవూర్ లేవు ; కులవత్తీ రావు . నాలు గిళ్ళ తిరిగి తోటపని చేస్తాడు . భార్య నెత్తు రకరకాల తిన్న బండారాలు చేసి ఊరంతా తిరిగి అమ్ముతుంది . పన్నెం డేళ్ళ కూతుర్ల రవు ఇంట్లో మాడి వంట చేస్తూ, ఆరేళ్ళ తమ్ముడు గణపతి అలనా పొలనా వూర్నింది .

ఇలామాడగా, అనుదుడనే యోగి శిష్యు గణంతో, ఆ ఊరికి వచ్చాడు . అయ్య నవుంచి వక్త . అయన చెప్పేది వినిదానికి ఊరివారం

దర్శా ఎగబడ్డారు . ఆనందుడు తన ఉపన్యాసంలో, “ఆరోగ్యం, సంతోషం నిమిషం నిమిషం సంతోషాలనిస్తాయి . ఎవరి పిన్నలు వారు చేసి కుంటూ, ఇంట్లో వండిన పదార్థాలు వూత్రవు భుజిస్తూమాడే ఆరోగ్యం చక్కగా వుంటుంది,” అని చెప్పాడు .

ఈ వూటలు ఊరివాళ్ళకు బాగా నచ్చాయి . అప్పట్నుంచీ ఎవరింటి తోటపని వారు చేసి కుంటున్నారు . ఎవరికి కావలసింది వారు ఇంట్లోనే వండు కుని తింటున్నారు . సౌవు న్నకూ, నెత్తుకూ అదాయం పొల్లు పిన్ని లుండే పరిస్థితి ఏర్పడింది .

ఇదంతా ఆనందుడి వల్లే జరిగిందని గ్రహించిన సౌవు న్న, అయ్య న్న కలుపు కుని తన గోడు చెప్పుకున్నాడు . ఆయన అతడి వంక అదొలా వూసీ, “ఈ ఊళ్ళోనా వూటలు విని ఎందరో బాగు పడ్డారు . నీకోక్కడికే చెప్తు జరిగింది . తప్పి నీదంటావా, నాదంటావా?” అని అడిగాడు .

“స్వామీ! ఇది తప్పొప్పిల గురించి ఆలోచించే సిద్ధుల కాదు. నేనూ, నా భార్య బిడ్డలూ ఆకలితో వులవుల వూడిపాతున్నాం. అందుకు కారణం వీరేకాబట్టి, వూ అందరి ఆకలి తీరే ఉపాయం వీరే చెప్పాలి,” అన్నాడు సావున్న దీనంగా.

“చూడు, సావున్నా! ప్రిజల అవసరాలు ఎప్పుడూ ఒకేలా మూడమామంతకాలం నీమా ఆలోచించకుండా బ్రతికే శామా ఆలోచించి చూడు; జీవనోపాధికి కొత్త వూర్గాలు కనుడ తాయి,” అన్నాడు ఆనందుడు.

దానికి సావున్న అక్కస్థిగా, “కత్త మిసిండిన మీలాంటివారు ఇలాంటి కబుర్లే చెబుతారు. వీటివల్ల వూ కడు పిత్తుంటు చల్లారవు,” అన్నాడు.

ఆనందుడు నవ్వి, “ఒకప్పుడు నేనూ కాయ కష్టించేసి పొట్టుపోషించు కునే వాణ్ణి.

క్రమంగా పిన్నులు దొరకడం వూ నేనూ. నేను సావు మల్లో కలిసి పొయ్యాను. ప్రిజలకు ఎలాంటి కబుర్లు ఇష్టమో అవి చెప్పి కడుపు నింపితుంటున్నాను. నాకులాగే నువ్వూ వూరాలి,” అన్నాడు.

సోమన్న వెంటనే తనూ యోగికి శిష్యుడుగా చేరిపాతానన్నాడు. ఆనందుడు అంగీకరించక, “పీడు కీ, బియ్యం సేక ఒకే వంతుం పనికిరాదు. నీకు నింసార బాధ్యతలున్నాయి. నీకు తగిన బ్రతు కుతెర్ర ముచెతుక్కో,” అన్నాడు.

“ఈలోగా నేనూ, నా భార్య బిడ్డలూ ఆకలితో వూడిచస్తాం,” అన్నాడు సావున్న దిగులుగా.

అందుకు ఆనందుడు, “అలాగా భరపిడకు! నేను ఈరోజే ఈ ఉర్రు విడిచిపేడుతున్నాను. ఐతే, నా శిష్యుల్లో టోకర్లు దనవాణ్ణి, నీకు పిరిచయం చేస్తాను. అతడికి వంతు విద్యలు తెలుసు. నీకు ఏదో ఒక బతుకు తెర్ర ముఖరికేదాకా, వీ అందరికీ ఆకలి బాధ లేకుండా సాయ పిడతాడు,” అన్నాడు.

సావున్న సేరేననగానే ఆనందుడు, టోకర్లు పీలిచాడు. టోకర్లు ఏడుగురు పొడమూ అంతకు తగ్గలా ముఖున్నాడు. జుట్టు జడలు కట్టి ముఖుడి. ఎర్రటి కళ్ళు, కిందకు వాలిన పొడవంటి వీ సాలు, జీబురు గడ్డం, బుజాన్నుంచి పొదాలదాకా అంగీ. అతడు వూంత్రికుడని వూడగానే అనిపిస్తుంది.

ఆనందుడు, టోకర్లు డిబు బంతట్టి, “నేనీ ఊరు విడిచిపేడుతున్నాను. ఇతడిబురు సావున్న. నీమూం రోజులు ఇతడి కుటుం

బానికొవచేయూ లి. వారికి ఆకలి బాధ లేకుండా చూపు కో. తర్వాత నీవు ఒత్త శక్తితో నేనున్నవోటు కు రా,” అన్నాడు.

టోకర్లు ధృ గృ రు మఱు నపు స్కిరించి, సోమన్న వెంట బయలుదేరాడు. వాళ్ళు ఇల్లు చేరిసిరికి నెతప్పు, పీల్లలు సాపు న్న తినడానికి ఏమై వూ తెచ్చాడేమో అని ఆత్రుతగా ఎదు రొచ్చారు. టోకర్లు వాళ్ళతో, “ఏ రుతా కళ్ళ వూ సు కుని, ఎవరికిఎవై వు తినాలని వున్నదో చెప్పి కళ్ళు తెరవండి,” అన్నాడు.

అందరూ కళ్ళ వూ సు కున్నార. సాపు న్న మితిహోర, బొబ్బట్లు అన్నాడు. అలా ఎవరికి కావలసింది వారు కోరు కుని కళ్ళ తెరిచే సిరికి, వంటకాలు వెండిస్కాలలో వడ్డించి వున్నాయి. వాళ్ళు తినడం అవగానే వెండి పిళ్ళాలు పూ య వైపుపొయ్యాయి.

అందరూ టోకరుణ్ణి మెచ్చుకున్నారు. టోకర్లు వాళ్ళతో, “నేనిక్కడ పింరోజులు పూ త్రపు మాటాను. ఈలోగా మీ రు జీవనో పాధికి కొత్త మార్గాలు వెతుక్కోవాలి,” అన్నాడు.

ఇది విన్న సాపు న్నకు బెంగుబెట్టింది. అతడు టోకర్ల డితో, “నాకూ ఇలాంటివు ఒత్త శక్తులు నేర్పి వెళ్ళు,” అన్నాడు.

టోకర్లు నవ్వి, “వు నకు వెల్పుడానికి గాలి, తాగడానికి నీరు, తినడానికి అహారం కావాలి. వీటన్నింటినీ పిక తి ద్వారా వు నకుంది స్పిన్న వు హాపూ ఒత్తికుడు, దేవమత్తు. వు నిషీ నేర్చిన వు ఒత్తాల వు హీవు వల్ల, సి ఖసింతో షాలకంద బాధ, అసింత ప్షితే ఎక్కువ. నీమా నా పూ ట విని బ్రతు కు తెరు ముగి రించి అలో చించు,” అని హితమచెప్పాడు.

“వు ఒత్త శక్తులవల్ల నీకు కలిగిన బాధ, అసింత ప్షి ఏమై టో చెప్పగలవా?” అని అడిగాడు సాపు న్న చిరాకు పిడుతూ.

అందు కు టోకర్లు శాంతంగా, “నా బాధలు ఎవరికీ చెప్పకూడదని గురువాజ్ఞ. నేనిక్కణ్ణించి వెళ్ళేలోగా, ఈ ఊళ్ళో బతుకు తెరు మఱు కొత్త పూ ర్గాలు తెలు సు కుని నాకు చెప్పు. నేను నీకు మంత్రి శక్తులు లభించేలా చేస్తాను,” అన్నాడు.

ఈ పూ టలకు సాపు న్న సింతోషించాడు కానీ, వు ఒత్తు నేర్వడం అంతస్సు లభంకాదన్న అన్న పూ నం కలిగింది. సాపు న్న ఇంట్లో అంద రికి వు ఒత్తవిద్య నేర్చుకుంద బాగు ంటు ం దని వున్నది. కానీ తమలో ఒక్కరికైనా మంత్రి విద్య అబ్బుతు ందన్న నమ్మకం వాళ్ళకు కలగలేదు. అందు కని ప్రితిరోజూ తెల్లవార గానే సాపు న్న, నెతప్పు ఊరంతా తిరిగి, ఎవరి

అవసరాలు ఏమిటో తెలుసుకోవాలనుకున్నాడు.

రోజులు గడచిపోయాయి. ఒకానొక సమయంలో, టోకర్ల ణ్ణి, “వీ గుర్తు మాత్రానందుతు పొట్ట కూటికోసం యోగినియ్యనని నాకు చెప్పాడు. మహామంత్రవేత్తవైన నీ వాయనకు శిష్యుడివెలా అయ్యావు?” అని అడిగాడు.

“అనందుతువు హజ్జాని. నీ బుద్ధి వికసించాలని, ఆయన నీకు అలా చెప్పాడు. ఆయన పొట్టకూటి కోసం యోగికావడం నిజంకాదు. పూరితకులకు సువ్యవస్థిత మూడు. అలా ఉద్దీన అద్భుత దీపాన్ని ఆవహించిన భూతం, పాతాళ భైరవి కథలు విన్నమాటామా అనందుతు జ్ఞాని కాబట్టి నన్ను బానిసి అనకుండా శిష్యుడంటున్నాడు. ఇదీ మంత్రగాడి జీవితం!” అన్నాడు టోకర్ల.

సోమన్న ఈ విషయం భార్యకు చెప్పి, “టోకర్లకు మనస్సు భయపెట్టాలని చూస్తున్నాడని, నా అనుమానం. ఒకవేళ అతడు చెప్పేది నిజమే అయినా, నేను మంత్రవిద్య నేర్చుకుని మిమ్మల్నందర్నీ సుఖపెడతాను. నేనొక్కణ్ణి కష్టపడితే మాత్రం?” అన్నాడు.

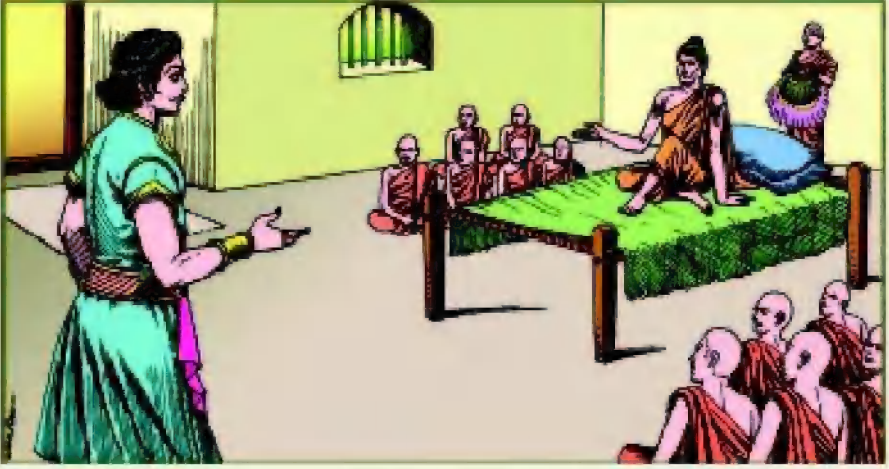
సీతమ్మ వెంటనే, “మంత్రవిద్యకు కఠోర సాధన అవసరం అని తెలుస్తూనే ఉన్నది. అది మధ్యలో ఆపివేసి ప్రాణ ప్రీతి దంకాబట్టి, ఈ ఆలోచన మానుకో,” అన్నది.

చివరకు టోకర్లు వెళ్ళిపోయే రోజు వచ్చింది. అతడు సోమన్నతో, “నేను వెళ్ళేక మరెలా జీవిస్తారా అని దిగులు పడుతున్నాను,” అన్నాడు.

అందుకు సామన్న అతడి భార్య, “మీ మధ్య ఊళ్ళో వాళ్ళకు అవసరమైతే మీ బోతులు సున్నం. వాటిని పట్నం నుంచి తెచ్చి ఇక్కడి వాళ్ళకు అమ్మి, అలాగే ఇక్కడ తయారయ్యే వాటిని పట్నంలో అమ్మి సుఖంగా బ్రతకగలం. ఆ మాయ దారి మంత్రవిద్యల పట్ల మాకు ఆసక్తి లేదు,” అన్నాడు.

ఆ మాటలు విని టోకర్ల చాలా సంతోషించాడు. వారిలో ఆత్మవిశ్వాసం కలిగి, సుఖంగా జీవించాలంటే శ్రమించడానికి మించిన మార్గం లేదన్న జ్ఞానోదయం కలిగినందుకు వాళ్ళను మెచ్చుకుని, గురువు ఆనందు ణ్ణి కలుసుకునేందుకు ప్రయాణమయ్యాడు.

విష్ణు కథ

అహింసను , శాంతియు త జీవనాన్ని, కులవర్గ రహితమైన సంఘాన్ని ప్రబోధించే బౌద్ధధర్మం వు హావ 'ం లాగ సిర్పత్రా వ్యాపీస్తున్నది.

జీవకోటిని ఉద్ధరించే కరుణాపూర్తిగా వచ్చిన 'తథాగతుడు' అని, 'బోధిసత్వుడు' అని భగవానుడు గా కీర్తింపబడుతున్న బుద్ధుడి ఔన్నత్యం హిమాలయం లాగ పేరిగింది. బుద్ధుడి ఆజన్మవైరి దేవదత్తుడి అసూయా ద్వేషాలు వు రింత పేరిగాయి .

బుద్ధుడు వ ద్ధాప్యంలో కూడా దీ'తో వాడ వాడలా తిరు గ్ర తా సిఫూ జంలో హెనుకులాల వాళ్ళను , నిర్భాగ్యులను , అగ్రవర్ణాలవారి చేత అక్రమాలకు, అవహూ నాలకు గ్ర రి అవత్తు న్న దళితు లను తన ప్రబోధంతో సింస్కారపంతు ల్నిగా చేస్తూ ప్రీయ శిష్యులు గా చేసు కుంటు న్నాడు . ఇది క'సాధించడానికి దేవదత్తుడికి

వుంచి అదను గా కనిపించింది. బుద్ధుడికి ప్రతికూలంగా ఉన్నవారినందరినీ కూడగట్టు కొని ఎన్నో ప్రతిఘటనలు చేశాడు . తంత్రాలు పన్నాడు .

దేవదత్తుడు బుద్ధుడిని ఎద్దెక్కిని, "అహిం సను బోధించామూబాగానే ఉంది కాని, బౌద్ధ భిక్షువులూ వూంసాహారాన్ని పుట్టరాదనీ, బౌద్ధధర్మాన్ని స్వేకరించి నీ శిష్యులెళ్ళవారు , ఆహారనియ్య వుం పొటించాలనీ ఎందు కు కట్టడి చెయ్యలేదు?" అన్నాడు.

బుద్ధుడు , "నాయనా, దేవదత్తా! బౌద్ధ ధర్మావలంబకులు అహింసను అవలంబించాలని చెప్పనే చెప్పాను. పేదరికం చేత చాలా వుంది ఏది దొరికితే అది తిని, వూంసాహారాలు గానే ఉండవలసి వస్తున్నది. ధనిక వర్గానికి లభించే మంచి బలకరమైన శాకా

హారాలైనదప్రిజానీకానికి అంధు బాట లో ఉండమకదా? వూ నమూవాధర్మాన్ని నిర్వర్తించడమే ప్రధానమైన బౌద్ధభిక్షువులు, ప్రాణపాషణకు వూ త్రవ్వే ఆహారం తీప్పి కొనక తప్పిదు . వారు తిండి అదు క్కుంటారు . వారికి కబళం మేువారు వూంసాహర లు కారాదనీ, శాకాహర లు వూ త్రవ్వే అల్లి ఉండాలనీ శాసించే అధికారం నాకు లేదు . వూంసాహర లనీ, శాకాహర లనీ విడదీసీ భిక్షకు వెళ్ళడం కులవర్గాలకు అతీతమైన సర్వసమతను కోరే బౌద్ధధర్మానికి విరుద్ధవుగుది . బౌద్ధభిక్ష మలు వివతకు దారితీయ కుండా ఉండాలని కోరుతున్నాను . భిక్షకు వెళ్ళినవాడు ఎవరేది పేట్టినా స్వకరించక తప్పిదు !” అన్నాడు .

“భిక్షకు వెళ్ళినవాడు ఎవరేది పెడితే అది తినాల్సిందే అంటామాటైనా?” అని నిలదీశాడు దేవదత్తుడు .

బుద్ధుడు చిరు నవ్వుతో, “ఎవరు ఎటువంటి ఆహారంతో జీవనం గడుపుతూ దాన్నే కబళం పేట్టినప్పిదు కులవర్గ భేదాలు లేని భిక్ష మానాన్ని తినడం భిక్ష క ధర్మమే కదా వు రి!” అన్నాడు .

బుద్ధుడి వూటలకు దేవ దత్తుడు తల పంకిస్తూ వెళ్ళాడు .

“బుద్ధుడు అంతమొందాలి! లేకుంటే వద్దాప్యాన్నీ, ఆరోగ్యాన్నీ లెక్కచేయ కుండా ఇంకా ప్రిబోధం సాగిస్తానె ఉంటాడు . మన జాత్రుల వారి సుద్దు జ్ఞానమత్రు లు గా చేస్తూ, బౌద్ధులు గా చేర్చుకుంటూ నె ఉంటాడు . అణిగివు ణిగి ఉండవలసిన దళిత్రు లు తెలివి వీరితే, అగ్రవర్ణాలకు పిట్టగత్రు లు ఉండూ వాకిరీ మేువారు ఉండు ! అంచేత బుద్ధుడు లేకుండా చెయ్యాలి!” అని అనుకుంటూ దేవదత్తుడు జీవకుడి దగ్గిరికి వెళ్ళాడు .

జీవకుడు మనకులానికి చెందిన బుద్ధుని శిష్యుడు . బౌద్ధధర్మంపట్ల అవి త విశ్వాసింతో బుద్ధుణ్ణి దేవత్రు గా భావిస్తూ మన్నాడు .

దేవదత్తుడు జీవకుణ్ణి ప్రిలోభ పేట్టి, వూయ వూటలతో చేరదీసి కున్నాడు .

“బుద్ధుడు చెప్పేవన్నీ వౌళికబుర్లు . మీ వర్గాన్ని తన వలలో వేసి కొడానికి అంతా నివూన లేఅంటున్నాడు గాని, వీ లాగీజీవించ గలడా? వీరు తింటున్నదే తినగలడా?” అంటూ జీవకుడి మనస్సు విరిచి విపిబీజాన్ని నాటాడు . బుద్ధుడిని భిక్షకు ఆహ్వానించి చూడ మని బాగా నూ రిపాశాడు .

జీవకుడు వెళ్ళి బుద్ధుడిని తన ఇంటికి భిక్షకు వచ్చి తన ఆ తిథ్యాన్ని స్వకరించ

వలసేందిగా కోరావు . బుద్ధుడు జీవకుడి వెంట వెళ్ళాడు. దేవదత్తుడు ప్రచ్ఛన్నంగా కనిపేవు తున్నావు .

జీవకుడు పేల్చుకొచ్చాడే గాని, తినడానికి వచ్చిన బుద్ధుడికి కబళం పేట్టడానికి తట పిటాయిస్తోంటే బుద్ధుడు , “నాయనా, జీవకా, ప్రత్యేకంగా నాకొసం ఏమీ సిద్ధపరిచి ఉంచలేదని సిందేహించకు; నువ్వు తినేదే నాకు ఇంత పేట్టు, నీ భిక్షు నమ్ముకుని వచ్చావు!” అన్నాడు .

జీవకుడు బుద్ధుడికి పళ్ళ కుత్తున్న చేతులతో కబళం పేట్టాడు . బుద్ధుడు దాన్ని త ప్తిగా తిన్నాడు .

అప్పటికే బుద్ధుడి ఆరోగ్యం సిరిలేవు . వ ద్దాప్యం వు దిరి జిర్ణశక్తి తగ్గి మళ్ళుది. జీవకుడు పేట్టిన భిక్షు వూంసింతో తయారైనది. అది కూడా అంత వుంచిది కాదు .

బుద్ధుడు జీవకుణ్ణి ఆశీర్వదించి వెళ్ళాడు. జీవకుడిలో పాపభీతి మొదలైంది. ముఖం దోషిక్కిల్లేవు డు తు కు పొత్తున్నది. చాటుగా కనిపేవు తున్న దేవదత్తుడు , బుద్ధుని సిత్య వర్తనకు విస్తృతా నే, తలపేట్టిన ద్రోహానికి నొచ్చుకోవడం మొదలైంది.

సరిపడని ఆహారం విషతుల్యమై బుద్ధుడిని రోగిని ప్రాణిజేసింది. రోజు రోజుకూ ించి పొత్తున్న బుద్ధుడు అపసౌన దశకు వచ్చాడు .

బుద్ధుడు శుభ్రునించి ఉన్న వేదిక పుట్టారా ప్రిధానశిష్యులు తలలు వంచి వక్షనంగా విచారంలో వు నిగి ఉన్నారు . పిరిసిరవుంతా స్తంభించి నిశ్చలంగా ఉన్నది. అప్పడు అక్కడికి దోషులు గా తలలు వాల్చుకొని తడబడే

నడకతో జీవకుడు , దేవదత్తుడు విశ్వాత్పాపంతో కుచ్చి లిపాత్రా వచ్చి బుద్ధుని పాదాల దగ్గర మోకరిల్లి మన్నించమని వేడుకొంటున్నట్లు వెర్రిచూపులు చూస్తున్నారు .

బుద్ధుడు వారి రాకను గ్రహించి కన్నులు తెరిచి వైతిగా చూసి, ఇద్దర్నీ దగ్గరికి చేర పిలిచి, “వీరు చింతించవలసేందేవీ లేవు ; ఏదో ఒక విధంగా వు రణం తప్పిరానిదే కదా! నేను నిర్వాణాన్ని చేర్చు కోడానికి సాయ పిడ్డార . క తజ్ఞాణ్ణి! నిర్వాణం చర్యమారు కనిపించనివెలుగు . జ్యోతి అరిపాత్తు న్నప్పడు వెలుగు ఎక్కడికి వెళుతున్నదో ఆ నిర్వాణ పిధాన్ని చేర్చు తున్నాను,” అన్నాడు .

దేవదత్తుడిలో గొప్ప పిరివర్తన కలిగింది. బుద్ధుని పాదాలు తాకడానికి అనుజ్ఞ కోరాడు . బుద్ధుడు అతణ్ణి చేరిబిలిచి భుజం మీద చేర్చి వేసి, “నాయనా, దేవదత్తా! బుద్ధుని

పూ నమశ్రేయ స్పృకు వినియోగించి శ్రవుంచిన
 వాడే బుద్ధుడు ; ఆ బుద్ధుడికి చావలేదు !
 పూ నమతా కోసిం అవతరించే పు హాత్మలం
 దరూ బుద్ధులే! జ్ఞాతివైరంతో వ్యక్తిగతంగా
 నన్ను ద్వేషించావే గాని ధర్మాన్ని ద్వేషించలేమా
 నీ ద్వేషాన్ని నాతోనే నిరిమిల్చి, నేను వెళ్తున్నాను
 గనుక నన్ను నా స్థానంలో ఉన్నావనుకో! పున
 సాదరాలు ఆశువులు , నుదురు పై దలైస
 వారంతా రాజభోగాల్ని వదలి బౌద్ధభిర మత్స
 పూ నమఃపకు అంకిత పు య్యార . నన్నే
 అనుసరించి నువ్వు అలాగే బౌద్ధ ధర్మాన్ని
 అనువర్తించి వ్యాప్తిచెయ్యి. బౌద్ధ సంఘా
 పూల్ని, బౌద్ధభిర మత్స తీర్చిదిద్ది సక్రమ
 పూర్గాన సమీపించు ! అందుకు నీమనఃపర్మ
 డివి!'' అంటూ దేవదత్తుడి తలపేదేతిస్తూంచి,
 ఆశీర్వాదిస్తూ అభిస్మిన్నట్లుగా చెప్పాడు .

దేవదత్తుడు పులకాంకితుడై మేను మరిచి
 కన్నులు పూసే, 'బుద్ధుం శరణం గచ్ఛామి ,
 ధర్మం శరణం గచ్ఛామి , సింఘం శరణం
 గచ్ఛామి , ' అని పూర్తి సార్లు జపించి, "ఓహ
 బుద్ధభగవానుడా! పూ నమః దేవదత్తుగా పూరే
 వారి పూసే, వేరే భగవంతుడి గురించిన
 ఆలోచనకు తావలేని ఉన్నత ధర్మాన్ని బోధిం
 చిన నన్ను భగవానుడు వి!" అన్నాడు . చేతు
 లెత్తి మ్రొక్కుడు.

ఆనాడు కూడా వెళ్ళాఖ పైర్లివు . నిండు
 చంద్రుడు తూర్పున ప్రకాశిస్తున్నాడు . ప్రిపిం
 చమితూర్పున ఉదయించిన ప్రాగ్భోతిగా
 కీర్తింపబడిన బుద్ధభగవానుడు నిర్వాణం
 పొందాడు . పైర్లి చంద్రబింబం పురింత తేజో
 వంతంగా ఆకాశమధ్యాన ప్రకాశిస్తూ వెన్నెల
 వెదజల్లుతున్నది.

బుద్ధుని అనంతరం బుద్ధుడు ప్రబోధించిన ధర్మాలు, స్త్రీత్రాట బౌద్ధపు తంగా రూపొందినై. బుద్ధుడు దేవుడిగా ఆరాధింపబడ్డాడు. అవతారమూర్తిగా గృహించబడ్డాడు.

స్త్రీత్రాట బుద్ధావతారు పుగించి, దశావతారాల్లో చివరిదైన పిదియ వ అవతారం కల్యాణావతారు గురించి చెప్పనారంభించాడు:

కత, త్రేతా, ద్వాపర, కలియుగాలు గూ కలిసి ఒక పుహయ్యగం.

ప్రతి పుహయ్యగం అంతంలో, కలియుగం చివరిదశలో కలి ప్రభావం తారాస్థాయి నంపు కున్నప్పుడు లోకం గొప్ప సింధంలో పడుతుంది.

‘దేవతానామ న్నాదా?’ అని ఒకవంక అనిపిస్తూ ఉంటే వేరొకవంక ‘పు న్న ప్తి లనామ న్నాదా?’ అని అనిపిస్తూన్న పు న్న అది.

ఏకత్వం నుంచి భిన్నత్వంలో మానవ సంఘం భిన్నాభిన్నమై వర్గాలు, వర్గలహాలు, జాతులు, జాతిమైమూల్యలు, దౌర్జన్యం, దురధికారం, హింస పేచ్చు పేరిగిపాలు నుంచి వాళ్ళకు నిలువ నీడ లేకుండా పోతుంది.

పాలకులు రాష్ట్రాలంతో నుంచి వాళ్ళ అనిపిస్తూన్నార. ఒకరొకరు అన్నివిధాలా దోచుకోవడమే జీవమరూర్థంగా, పు న్న ప్తి ల క్రూరులు గాలను నుంచి పోతున్నారు. పుత యువకారులు పీశాచాల్యపాతున్నారు.

వైధామన వైధుని విధ్వంసానికి దోహదం చేస్తున్నది. కోట్లాది కోట్ల జనులు ఒక్కసారిగా నిర్మూలవుయ్యే సాధనాలు వచ్చాయి. భూతలం పులవుల మాడిపాగల పిరిణా పాలు వచ్చాయి. అంధు వల్ల గ్రహాలు వక్రంగా

చందమామ

తిరగసాగాలు. ప్రకటి ధర్మాలన్నీ అస్తివ్యస్తంగా తయారైపోయాయి. భూమాత విలసిల్లుతుంది!

అట్లంటే సింకటస్థితిలో దండనీతి తప్పి వేరే మార్గం లేదని విష్ణు ముఖ రూపుల్ని నరికి సిన్హాస్థులకు రణ కల్గించడానికి కల్కిమూర్తిగా అవతరిస్తాడు. అదే కల్యాణావతార అవతరణం.

శివమూ తన అంశతో గొప్ప తెల్లని గ్రాన్ని కల్పించి కల్కిమూర్తికి ఇస్తాడు. ఆ పుహాస్వం కాలగవు నాన్ని నుంచిన వేగంతో తెల్లని భూమాన్ని నిశ్వాసింగా విత్తుస్తూ భూపుకెత్తమలా ఆకాశగవు నుంచేయగల్గుతూ గ్రహంతరాలకు దోచు తీయగల్గుతుంది.

ఆ గ్రహం పుడకల్కిమూర్తి అధిరోహించి, ఆకాశాన్ని అంటే పేద కత్తిని ధరించి పుష్టి శక్తుల్ని హితమూర్తడానికి బయలుదేరుతాడు. ప్రళయ వైఫాలలోని విద్యుత్తుతో

తయారైన అతని కత్తి మెరుపులాగ నింగి నుండి నేలకు జారు తూ ధుష్టిఖండనం చేస్తుంది.

కల్యాణవతారమూర్తియోధునివలె ధగధగలాడే కవచాన్ని ఆపాదపు స్తికం ధరించి పుంచివాళ్ళకు దివ్యస్థిందర పూర్తిగానూ, ధుర్జనులకు పుహాభయంకరపూర్తిగానూ కనిపిస్తాడు.

విష్ణుమూర్తి త్రిన కల్యాణవతారం దేశ భేదాల్నిబట్టి అనేక దేశాల్లో అనేక విధాలెఫ్సరూపిభేదాలతో స్వారిసాగిస్తూ అవతరించిన పనిని నెరవేరుస్తాడు.

కల్కిపూర్తిధాటికి కలిప్రిభావం నలుపుకుపోతూ పారిపోతూంటే, తన దీర్ఘనిశితకరవాలంతో తరువుతూలోకంలో ధుర్మార్గుల్ని, పూత్ర కవర్గాలనూ, లోకసంభకారలైన పాలకులనూ, వర్గాలనూ అంతమొందిస్తూ సింజునలకు రక్షణ కల్పిస్తాడు.

కల్కి అవతరణంతో కొత్తపు హయ్యుగానికి నాంది జరుగుతుంది. గ్రహగతులు సక్రమ పూర్ణాల విడతాయి.

భూదేవి కల్కి అవతారుడైన విష్ణుదేవుడికి నివాళిపెట్టి అనేక విధాలుగా స్మృతి చేస్తూండగా బ్రహ్మాదిదేవతలు, సిద్ధిర్షులు పైలబల్లుకురిపిస్తూ కీర్తిస్తుంటారు. నారపుడు పుహితీపేసాపుగానాన్ని వినిపిస్తుంటాడు.

భూప్రేమనిరుకుశరాజ్యపాలనలు, దౌర్జన్యము, అధర్మము నశించి శాంతి నెలకొల్పే కల్కిపూర్తిపూనవకోటిని భిన్నత్వం పుంచి ఏకత్వానికి, శాంతియుతమైన సహజీవనానికి మళ్ళిస్తాడు. కృతయుగం మొగ్గతోడిగి మరొక పుహయ్యుగం ప్రారంభపక్షుతుంది.

కల్కిరూపాన్ని ఉపసంహరించుకొని విష్ణుమాఅంతటా వ్యాపించి విశ్వస్థితికి మూలమైనెలుస్తాడు.

విష్ణుమాఅనగా నిర్వృతా వ్యాపించేవాడు అని నిర్వచనం. సర్వవ్యాపకుడైన విష్ణువు పరిణావుస్విరూపితు. కాలవు అతని ఉనికి. ఈ పుహావిశ్వవు అతని పిరిపిర్లస్విరూపి—అని చెప్తూ సూతమహర్షి దశావతారాలు ప్రధానంగాగల విష్ణుకథను సేవు గ్రసించిర్లు చేశాడు.

—(సిహాప్రిం)

తెలివి వుండాలి!

నందనమితంలో రత్నాకర్లు థు పేద్ద వర్తకుడు . అతని ఏమొత్తు థు అజితున్న థు . “కాయం గ్రుల” పట్టణంలో శిలవతి తోనప్పిల్ల, ధనికుడి కుమార్తె, చక్కనిదనీ, తెలివిగలదనీ, గుణవతి అనీ నల్ల గ్రు రూ చెప్పగా విని, రత్నాకర్లు థు ఆమెను అజితసేనుడికి పెళ్ళి చేశాడు. ఆమె తెలివితేటలూ , అందమూ పూసీ, అజిత ాను థు ఆమె తో అను కూలంగా కాపిరం చేయ సాగాడు . రత్నాకర్లు థు వూత్రం తన కోడలిని కనిపేట్టి ఉన్నాడు .

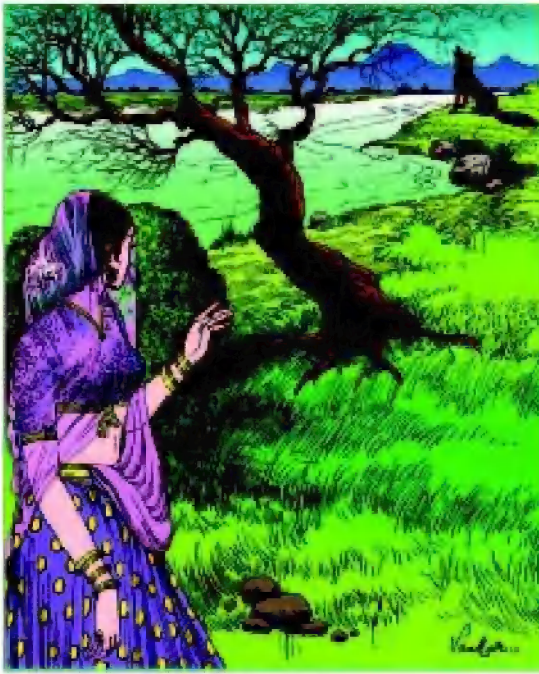
ఒకనాటి అర్ధరాత్రి వేళ శిలవతి ఒక ఖాళీ కుండన్న తీసి కుని ఇంటిన్నంచి బయల్లు దేరి, చాలాసవిటికి ఆ కుండలేకుండా తిరిగి వచ్చింది. అది వూవు గార్లు గవు నించి, తన కోడలు సాహసీ అనీ, అలాటి వునిషీ ఉభయ కుట్టుంబాలకూ అపిక్కిరై తేగలదనీ అన్న కుని, వునస్సిలో చాలా బాధపడి, వున్నాడు తన కొడుకుతో, “కొంతకాలం నీ భార్యను పిట్టంట ఉండి రానీ,” అన్నాడు .

ఆమె ఇక్కడనుంచి ఖంగానే ఉంటున్నది కదా అని కొడుకు అంటే, “కాదు, ఆమె పుట్టింటికి వెళ్ళితేనే మంచిది,” అని తండ్రి పట్టు బట్టాడు .

తన కోడలిని పిట్టంటికి చేర్చే బాధ్యత తానే తీసి కుని రత్నాకర్లు థు ఆమెను వెంటబెట్టు కుని బయల్లు దేరాడు . దారిలో ఒక వాగు వచ్చింది. కాలి చెప్పులు తీసీ చేత బట్టుకుని నీటిలోకి దిగవుని వూవు గార్లు కోడలికి చెప్పాడు. కాని ఆమె చెప్పల కాళ్ళతో వాగు దాటింది. కోడలు తన వూట విననందు కు రత్నాకర్లు థు బాధపడ్డాడు , కాని పేళ్ళి ఏమి అనలేదు .

కొంతవూరం పోయాక ఒక విరగపిండిన చేను కనిపించింది. ‘చక్కని పింట ! ఖావుండు వుంచి లాభం పొందు తాడు,’ అన్నాడు వూవు గార్లు .

“తినెయ్యకుండా ఉండేనూ!” అన్నది కోడలు .

అంత తెలివితక్కువగా పూట్లాడే తన కోడలు కు తెలివెగలదని ఎలాబర్ర వచ్చిందో రత్నాకర్ డికి తెలియ లేదు .

తరవాత వాళ్ళు ఒక నగరం కుండా వెళ్ళటం తటస్థించింది.

“ఈ పట్టణం ఎంత బాగున్నది!” అన్నాడు రత్నాకర్ .

“శత్రురాజులు దీన్ని ధ్వంసం చెయ్య కుండా ఉండేను!” అన్నది శిలవతి.

పురి కొంతానపిటికి తోవలో తగిలిన ఒక మురిచెట్టు కింద రత్నాకరుడు విశ్రాంతికి కూర్చున్నాడు. శిలవతి చెట్టుకు దూరంగా వెళ్ళి కూర్చున్నది.

“పేంకివు నిషి! పూర్ణురాలు! పేద వాళ్ళందే లక్ష్యంలేదు. ఈమెను పుట్టింట వదలటం నా కొడుక్కు వెడ విరగడే!” అను కున్నాడు రత్నాకర్ .

తరవాత వాళ్ళు బండిలో కొంత దూరం ప్రియాణించి, ఒక గ్రామంలో ఎరిగినవాళ్ళ ఇంట భోజనంచేసి, బయట విశ్రాంతి తీసి కున్నాడు . రత్నాకర్ తాను వచ్చిన బండిలో పిడు కున్నాడు . శిలవతి బండి నీడలో కూర్చున్నది.

అప్పడు చెబుచు ద కూర్చున్న కాకి ఒకటి తెగ అరవసాగింది. అది విని శిలవతి, “ఓనె, కాకీ! ఎందు కలా అరుస్తామో ఒక పొరపాటు చేసి నేను ఇల్లు వదిలి పేట్టవలసి వచ్చింది. ఇంకో సారి అలాచేస్తే నా భర్త పుంఖం పుళ్ళి చూడలేనమో!” అన్నది.

ఈ పూటలు విని అశ్రురహిడి రత్నాకర్ చటుక్కున బండి దిగివచ్చి, “నువ్వు ఇప్పుడన్న పూటకు అర్థమేమిటి?” అని కోడల్ని అడిగాడు .

“సివాసిన ఉన్నందు వల్లనే గంధమీ చెక్కును అరగదీస్తారు. రంగు ఉండటంవల్లనే జేర్చు గడ్డను చితకగొట్టి పొడిచేస్తారు . నా విశేషిణి చాలే నాకు శత్రు మిత్రులు . నాకు పిల్లల భాషా, జంతు మత భాషా తెలుసు ,” అన్నది శిలవతి.

ఆమెకు పిచ్చేమో ననుకున్నాడు రత్నాకర్ . శిలవతి ఇంకా ఇలా చెప్పికు పొల్లింది:

“కొన్నాళ్ళక్రితం అర్ధరాత్రివేళ ఆడనక్క కూసింది. నదిలో ఒక స్త్రీ శవం కొట్టుకు పొతున్నదనీ, ఆ శవంపై ఆ ఆభరణాలు న్నాయనీ నక్క అంటున్నది. అది విని నేను ఖాళీకుండ తీసుకుని నదికివెళ్ళి, శవాన్ని నీటిత్రుండి ఒడ్డుకు లాగి, ఆభరణాలు వలిచి

కుండలో వేసే ఆ కుండను గుర్తుగా ఒకచోట పాతిపేట్టి, శవాన్ని నక్కకు వదిలి, ఇంటికి తిరిగి వచ్చాను. ఈ చిన్న తప్పి చేసేందు వల్ల నేను మీ అనుమానానికి గురి అయి ఈ స్థితికి వచ్చాను.”

రత్నాకర్ డికి ఇదంతా విని ఆశ్చర్యపూరితంగా, కోడలిపేరు జాలి కలిగాయి.

శిలవతి ఇంకా ఇలా చెప్పింది:

“అయితే, నా పేరు పిళ్ళై పిళ్ళై లకు ఎంత అభిమానమో చూడండి. ఆ కాకి ఇంత సేపటినుంచి నాతో చెబుతున్నది, ఆ చెట్టు కింద పేర్లు నిధి ఉన్నదని!”

వెంటనే రత్నాకరుడు ఆ చెట్టుకింద తవ్వాడు. ధనరాశి దొరికింది. అతనికి తన కోడలిమీద అపారమైన విశ్వాసమూ, గౌరవమూ కలిగాయి. అప్పుడు శిలవతితో, “నేను నిన్ను సరిగా అర్థంచేసి కోలేక పోయి నం

దుకు విచారిస్తున్నాను. నుం ఇంటికి తిరిగి పొదాం,” అన్నాడు.

తిరుగు ప్రయాణం ఉత్సాహంగా సాగింది. దారిలో తాము మొదట సేదదీరిన మర్రిచెట్టు కనబడగానే పూవు గార్లు కోడల్ని, “నువ్వు మర్రిచెట్టు కింద ఎందుకు కూర్చోలేవు?” అని అడిగాడు.

“మర్రిచెట్టు తొలలలో పాములుంటాయి. చెట్టుమీద ఉండే పక్షులు రెట్టులు వేస్తాయి,” అన్నది కోడలు.

రత్నాకర్లు ధైర్యం, “బెన్ను, నిజమే,” అన్నాడు.

తరువాత కొంత దూరం వెళ్ళేసరికి నగరం వచ్చింది.

“ఈ నగరంలో బాటసారుల నోకర్యం కోసం ఒక్క సత్రమైనా లేదు. ఇది తేలికగా శత్రు రాజుల వశపు మత్తుంది,” అన్నది శిలవతి.

తరవాత కొంతసేపటికి విరగబడిన చేను వచ్చింది. “య జనా ని ఈపింటను అన్యై దబ్బును సద్వినియోగం చేస్తేనే నిజంగా లాభం వచ్చినట్లు!” అన్నది శిలవతి.

తరవాత వాగ్ని వచ్చింది.

“వాగ్ని లో రాళ్ళుంటాయి , జల జంతు ముఖ్య ఉంటాయి . నేలవీధలాగా అవి కనిపించమా అందు చేత నీటిలో నడిచేట ప్పిపు విధిగా పాదరంజనం ఉంది,” అన్నది. ఆమె తెలివినీ వూపు గార్ని ప్రశంసించాడు .

ఇంటికి తిరిగి వచ్చిన భార్యను చూసి అజితుని తన చాలా సంతోషించాడు . తన తండ్రి ఆమెకు ఇంటిపెత్తనం ఇయ్యటం చూసి, ఆమె తన తండ్రి విశ్వాసానికి పాత్రురాలైందని అతను గ్రహించాడు .

ఆ సమయంలో ఆ దేవీమాతా వుంట్రిని నియమించే ఉద్దేశంతో అనేక కృత్యం చేస్తూ భార్యను రప్పించి, వారితో గొప్ప జరుపుకున్నట్లు జరుపుకుంటూ పిరి చేస్తున్నాడు . దానికి అజితాను తన భార్యతోసహా వెళ్ళి, రాజుగారి ధర్మశాలలో దిగాడు .

“రాజును కాళ్ళతో తన్నినవారికి ఏమి శిక్షవెయ్యాలి?” అని అకస్మాత్తుగా రాజు

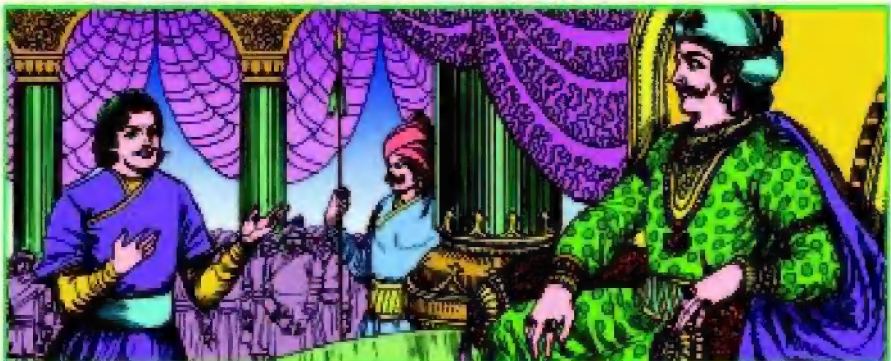
వై భాషాను అడిగాడు . రాజుద్రోహినేరానికి విధించే శిక్ష విధించాలని, కొరత వెయ్యాలని, శిరశ్చేదం చెయ్యాలని, ఒకరిని మించి మరొకరు రాజుగారి మెప్పుకోసం పోటీపడి చెబుతున్నారు.

అజితుని తన చప్పిన ధర్మశాలకు పిరు గెత్తి, శిలవతికి రాజుగారి ప్రశ్న చెప్పాడు. “రాజును ఎవరు తన్నుతారు ? శంకార చేష్టిగా భార్య తన్నాలి. లేదా పీల్లలు తన్నాలి. అందుకు శిక్ష ఏమిటంటే ఏమి శిక్ష విధించక, వురింతలుగా చూడటం!” అన్నది శిలవతి.

అజితుని తన తిరిగి వచ్చేసరికి నిధికులు ఇంకా శిక్షలు చెబుతున్నారన్నారు. అందరూ వక్షనంగా ఉన్న ణం చూసి అజితుని తన , “పుహరాజా, రాజును కాళ్ళతో తన్నినవారిని వురింతలుగా చూసి ఆదరించాలి,” అన్నాడు .

అజితుని డిక్కి వుంట్రి పిదవి లభించింది.

అతడు శిలవతితోసహా దివాణంలో కాపిరు పేట్టి, శిలవతి సహాయంతో రాజుకు అప్పుత మైన సలహాలిస్తూ, గొప్పవుంట్రి అనిపింపు తెచ్చుకున్నాడు .

సునదేశపు సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు

సంగీత నృత్యోత్సవాల కాలం

త్రమిళనాడులో యేటా మార్గశిరెలారంభం అంటే డిసెంబర్ 15 నుంచి మూడు నెలల పాటు వీవుల వింధుగా, కన్నుల పింధువగా సంగీత నృత్యోత్సవాలు జరుగుతాయి. నెల పొడవూ చెన్నయ్ నగరంలో జరిగే మార్గశిరెల సంగీత నృత్యోత్సవంలో 2,000కు పేటైన సంగీత నృత్య కళాకారులు 20 వేర్వేరు పేదకల వుడదాదామీ 300 కార్యక్రమాలలో పాల్గొని తమ ప్రతిభాపాటవాలను ప్రదర్శిస్తారు. జనవరి వుధ్యలో కర్ణాటక సంగీత వుమ్మూర్తులలో ముఖ్యుడైన త్యాగరాజు జన్మదినోత్సవాన్ని పురస్కరించుకుని, ఆయన జన్మస్థలం తిరువైయ్యారులో త్యాగరాజ ఆరాధనోత్సవాలు నిర్వహిస్తారు. ఈ ఉత్సవంలో వందలాది కర్ణాటక సంగీత కళాకారులు పాల్గొని త్యాగరాజ కీర్తనలను బందగీతాలుగా ఆలపిస్తారు.

పుహళిమిరంలో జరిగే మామల్లపురం ఉత్సవం ఈ పాటికే ఆరంభమై ఉంటుంది. భరత నాట్యం, కూచిపూడి, బడిస్సె, కథక్, కథకళి నాట్య కళాకారులు ప్రపంచ ప్రసిద్ధిగాంచిన పుహళిమిరం సిమ్మద్రతిర ఆలయం నేపథ్యంగా ఏర్పాటుయ్యే బహిరంగ పేదకపై నాట్య ప్రదర్శనలిస్తారు. ఆ తరవాత సుప్రసిద్ధ నటరాజ దేవాలయం వెలసిన చిదంబరంలో నాట్యాంజలి ఉత్సవం ఆరంభమవుతుంది. ఇక్కడి నాట్యభంగిమలో మన్ననటరాజ కాంస్య విగ్రహం వేదాది పోడమూ వచ్చే భక్తులనూ, దేశవిదేశాల పిర్యాటకులనూ విశేషంగా ఆకర్షిస్తోంది. నాట్యాంజలి ప్రదర్శనలు గర్భగుడి సిమ్మిపింలో ఏర్పాటు చేయడం వల్ల వీటిలో పాల్గొనే కళాకారులు నటరాజస్వామి తమను స్వయంగా ఆశీర్వదించిన అనుభూతిని పొందుతారు.

పూవుల్లమిరం, నాట్యాంజలి ఉత్సవాలను తమిళనాడు పిర్యాటక శాఖ ఏర్పాటు చేస్తున్నది.

పెన్నా సిమెంట్ వారి
పెన్నా గోల్డ్
Portland Pozzolana Cement

PENNA CEMENT INDUSTRIES LTD.
Plot No. 302, Government Colony, Road No. 2, Bapatla-160, West Godavari District, A.P.
www.pennacement.com, Email: sales@pennacement.com

Phone: 2342960,
23369901
Fax: 940-2336991

వివిధ దేశాల కథలు:

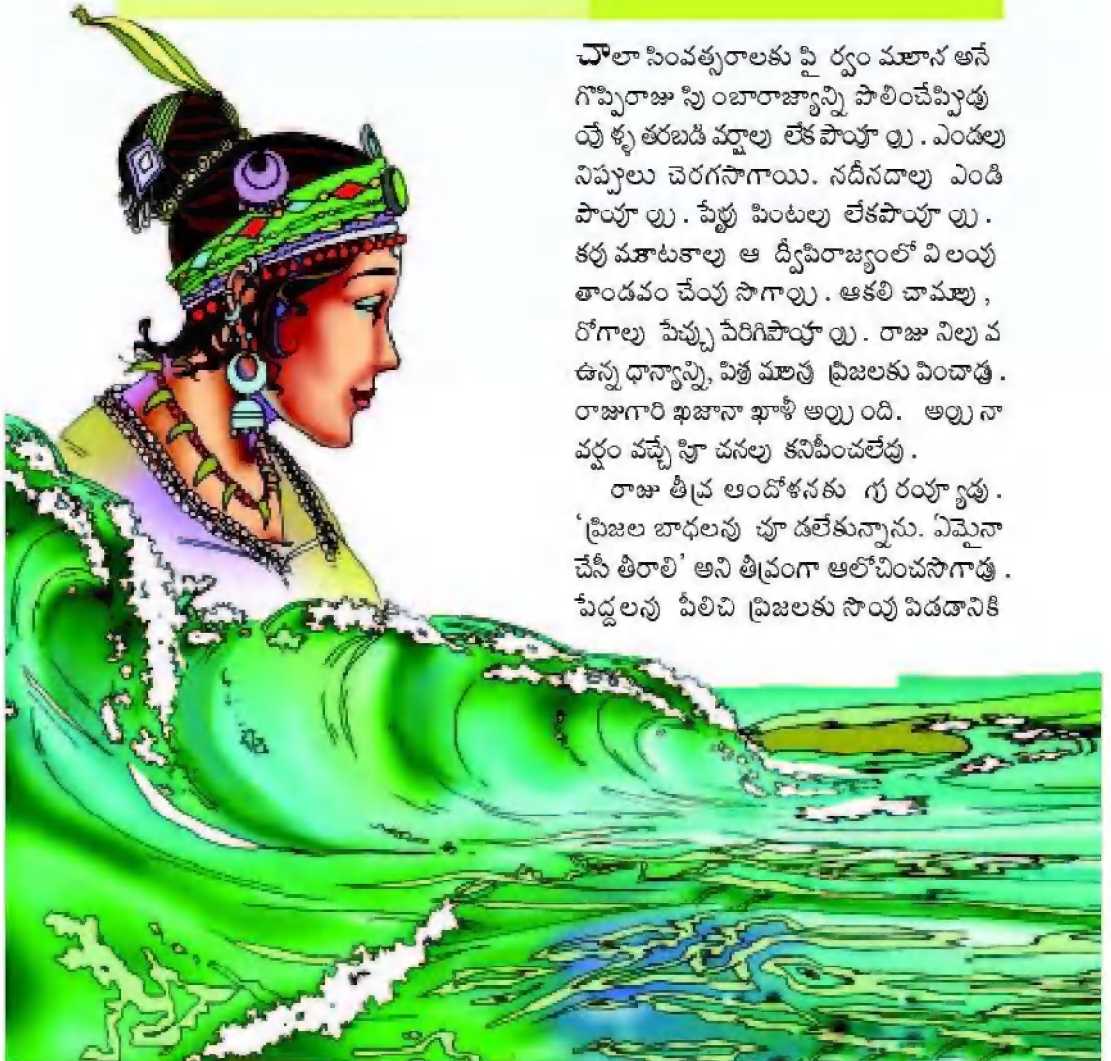
ఇండోనేసియా కథ

సుంబా రాజ్య ప్రజలు ప్రతి ఫిబ్రవరి, మార్చి నెలలలో పౌర్ణమికి తరవాతి ఏడు, ఎనిమిది రోజులలో సముద్రం నుంచి వచ్చే రంగు రంగుల పురుగులను సేకరించడానికి సముద్ర తీరానికి చేరుకుంటారు. ఎందుకో తెలుసా? ఈ కథ వదవండి:

యువరాణి త్యాగం!

చాలా సింహత్వరాలకు ప్తి ర్వం మలాన అనే గొప్పరాజు ప్రింబారాజ్యాన్ని పాలించేప్పిడు యే శృతరబడి వర్షాలు లేకపోయాయి. ఎండలు నిప్పులు చెరగసాగాయి. నదీనదాలు ఎండి పోయాయి. పేర్లు పంటలు లేకపోయాయి. కరు మశాటకాలు ఆ దీప్వరాజ్యంలో విలయ తాండవం చేయ సాగాయి. ఆకలి చామలు, రోగాలు పేర్లు పేరిగిపోయాయి. రాజు నిలువ ఉన్న ధాన్యాన్ని, పశు మలాన ప్రజలకు పంచాడత. రాజుగారి ఖజానా ఖాళీ అయింది. అయినా వర్షం వచ్చే సూ చనలు కనిపించలేదు.

రాజు తీవ్ర అందోళనకు గురయ్యాడు. 'ప్రజల బాధలను చూడలేకున్నాను. ఏమైనా చేసి తీరాలి' అని తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు. పేర్లలను పీలిచి ప్రజలకు సాయ పడడానికి

సిలహాలు అడిగాడు . అల్లు నా వాళ్ళు “దేవుడు
వు న ప్పి ద అగ్రహించాడు . వు న ప్పి దో పూ ర
అపరాధం చేశావు . ఇప్పుడా పాపిఫలితం
అనుభవిస్తున్నాము,” అని చెప్పిన వూ దో వు శ్శీ
మశ్శీ చెప్పసాగారు.

“దేవుడు వు న ప్పి శిం చాలను కున్నప్పుడు
దానిని అను భవించకతప్పదు . వు న వినాశవే
దేవుడి సంకల్పమైనప్పుడు, దానిని అడ్డుకోవడం
వు న తరు కాదు ,” అన్నాడు విజ్ఞుడైన ఒక వ ధ్ధు డు
విచారంగా.

అల్లు తే, రాజు మూన పూ త్రం, అ పూ టును
విని ఊరు కోలేక పోయా డు . సివు స్వివు గ్గ రించి
రేల్లు ంబవళ్ళు తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు .
నిద్రాహారాలు లేకుండా రాజు పిడు తూ న్న
యాతనను చూసి ఆయన ఏకైక కుమార్తె రాతు
నైయేల్ భరించలేక పోయింది. ఆమెకు తండ్రే
ప్రియించం. తండ్రికి తన గారాల కూతు రంటే
ప్రాణం. ఈ సివు స్వి పిరిష్కారానికి తండ్రికి
ఎలాగైనా సాయ పిదాలను కున్నది. తండ్రితో,
“నాన్నా, నా ఆభరణాలూ , ధు స్మిలూ అన్ని
తీసుకుని, దాని ద్వారా మహ్మ ఆహారాన్ని
కొని ప్రిజలకు పించండి,” అన్నది.

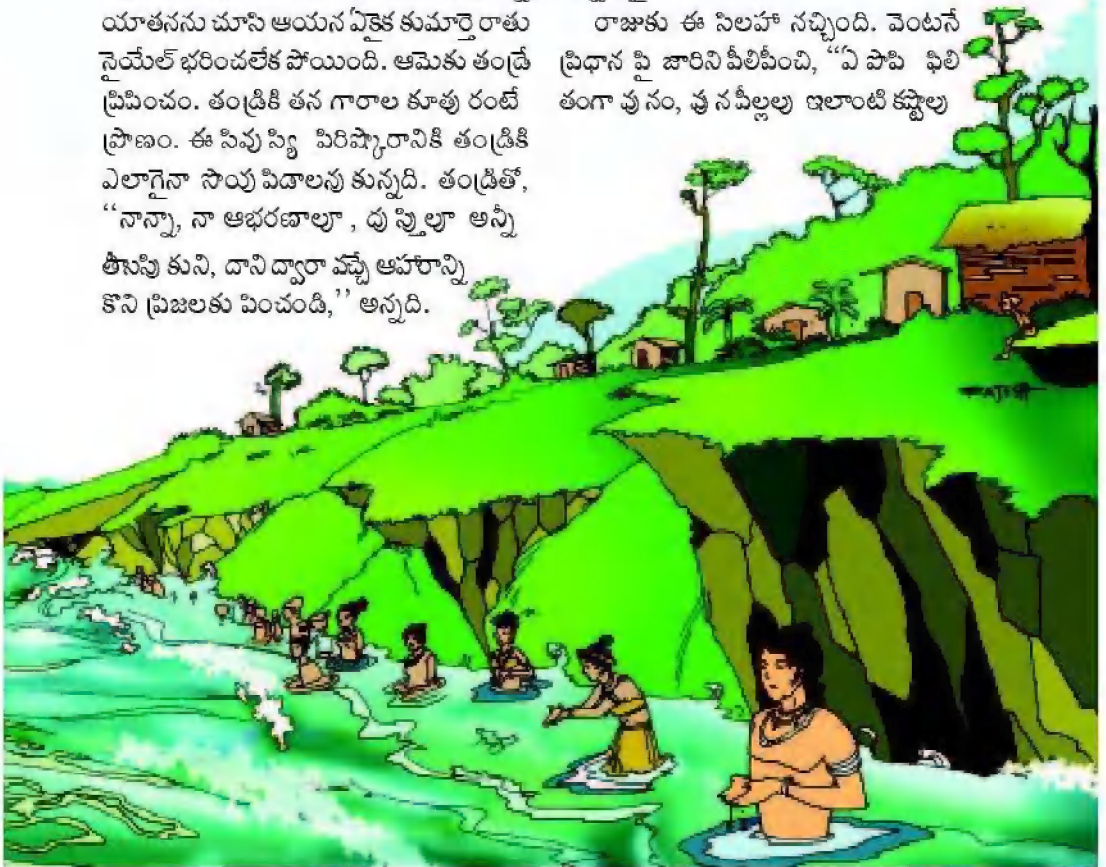
“వీలు పిదదు తల్లీ. నీ ఆభరణాలతో కొన
డానికి వు న రాజ్యంలో ఆహారం లేదు . ఆహారం
కోసం మన దీవిని వదిలివెళ్ళే ఓపిక కూడా మన
ప్రిజలకు లేదు ,” అన్నాడు రాజు.

“వు రి, దేవుణ్ణి ప్రార్థించవచ్చుకదా?” అన్నది
నైయేల్.

“మరెందు కోగాని, దేవుడు వు న ప్పి ద
అగ్రహించే చందాడు. దేవుడే మనల్ని ఇప్పుడు
శింపిస్తాడు . అలాంటప్పుడు దేవుణ్ణిలా సాయం
అర్థించగలం?” అన్నాడు రాజు.

“దేవుణ్ణి పూజించు చెప్పుకుందాం. దేసిన
పాపాలకు ఎలాంటి ప్రాయ శ్చిత్తం చేయా లో
అడు గ్గ దాం. దేవుడు తప్పిక “వు ంచగలడు ,”
అన్నది నైయేల్.

రాజుకు ఈ సిలహా నచ్చింది. వెంటనే
ప్రిధాన ప్రి జారిని పిలిపించి, “ఎ పాపి ఫిలి
తంగా వు నం, వు న ప్పిల్లలు ఇలాంటి కష్టాలు

నిర్లక్ష్యం చేయగలడు? బరువెక్కినహ దయింతో తీవ్రంగా ఆలోచించ సాగారు .

ఉదయం పై జాకార్యక్రమంలో జరిగిన దానిని, నైయేల్ చెలికత్తెలు ఆమెకు తెలియ జేశారు . తన తండ్రివు న్ని లోని త్తెలు తిరుగు తూన్న అలోచనలను ఆమె గ్రహించింది. “నా ఒక్క ప్రాణంతో ప్రిజలందరినీ కాపాడగలిగి నప్పుడు, నేనెందుకు నా ప్రాణం త్యాగం చేయ కూడదు?” అని ధైర్యంగా, ఉదాత్తంగా ఆలో చించి ఒక నిర్ణయా నికి వచ్చింది. తండ్రిని సిప్పి పించి, “నాన్నా, నన్ను దేవతానికి సమర్పించు ! వు న ప్రజల కోసం సంతోషంగా ప్రాణత్యాగం చేయ దానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను ,” అన్నది నైయేల్ గంభీరంగా .

“తల్లీ! నిన్నెలా పదులుకోగలను?” అన్నాడు రాజు వస్త్రాన్న ధు ఃఖాన్ని ఆపికుంటూ .

అయినా నైయేల్ తండ్రికి నచ్చ జెప్పి అంగీ కరించేలా చేసింది. ఆమెను దేవుడికి సమర్పించ దానికి ఒక శ్రు భు పూ ర్తం నిర్ణయించబడింది. నింబా ప్రజలు వే శతాశాలతో ఊరేగింమూ సిప్పు ద్ర తీరం చేరారు . అక్కడి నుంచే రాకు వూ రిని లోతెళ్ళ సిప్పు ద్ర బలాలలోకి తోవూ లి. నైయేల్ మునుపటికన్నా మరింత అందంతో శోభాయ వూ నంగా కనిపించింది. ప్రధాన పై జారి ప్రార్థనలు పై ర్తిచేయ గానే, రాజు మూన ఉద్వేగంతో పలు కుతూ , ఉధ తంగా లేస్తాన్న అలల మధ్యకు తన కుమార్తెను తోు శాడు. ఆమె సముద్రంలో పడి కన్ను తురుగు

కాగానే, “మూనమహారాజా! నువ్వెంతో ఉదాత్త చరితుడివి! నేనెంతగానో సంతసించాను. ఇకపై వీ కు అనావ స్థి, కర్మ మకాటకాలు ఉండమా త్యాగశీలీ, ధీశాలీ అయి న నీ కుమార్తెనెవ్వే ల తన మాతృభూమికి యేటారెండు సార్లు తిరిగి రాగలడు. మీరామెను గౌరవించాలి!” అన్న గంభీర కంఠస్వరం ఆకాశం నుంచి వినిపించింది!

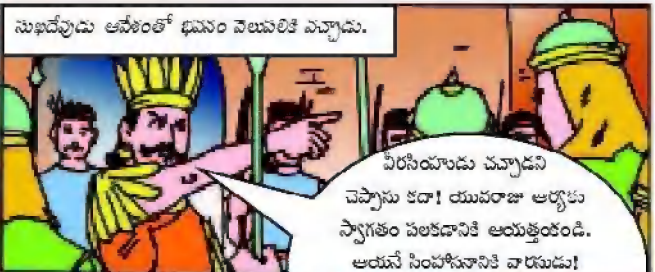
.... అనాటినుంచి యేటా సముద్రం నుంచి వివిధ వర్షాల పురుగులు గట్టుకు కొట్టుకురాసాగాయి. తమ యువరాణి తమజ్ఞేమూర్తి చూడడానికి రంగురంగుల పురుగుల రూపంలో వస్తుందని అక్కడి ప్రజలు విశ్వసిస్తారు. ఆ పురుగులను సేకరించి, త్యాగమయి యువరాణి రాతు నైయేల్ స్మృతిని గౌరవిస్తారు.

వీరసింహుడి మరణానంతరం యువరాజు ఆర్య పట్టాభిషేకోత్సవానికి వీర్యాన్ని ఆరంభము చేశాడు. జయోనందముని అనేకానుసారం సామంతరాజు సుఖదేవుడు పరీవారంతో శాంతి పురిని చేరుకుని పట్టాభిషేకోత్సవ వీర్యాన్ని పర్యవేక్షిస్తుండగా, ఒకనైనికుడు హఠాపుడగా ఆర్యుడికి వచ్చాడు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధీ అయ్య

వీరసింహుడే సైనికులూ, అమరసింహుడూ తాము చాలా అల్ల సరిగ్గాకులమని గ్రహించారు.

సామంతు అట్టలు పాటించడమే ఉత్తమం.

మీ మీ స్థానాలకు రండి.

యువరాజు ఆర్జకు సేనాబద్ధులమై మనలకుందాం.

మరునాడు ఉదయం, జయనంద మొని ఆశ్రమంలో...

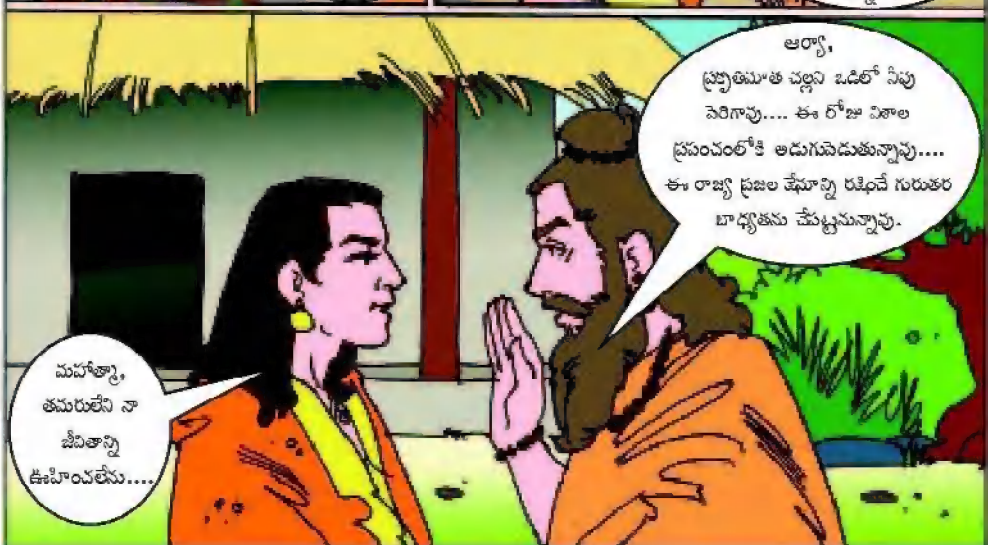
మహాత్మా, నన్ను ఆశీర్వాదించండి!

నాయనా, ఆర్యా!

ఈ రోజు నీ జీవితంలో మహాత్మరమైనది. ఇన్నాళ్ళు నువ్వెవరినో తెలియకుండా, ఇక్కడ పెరిగి పెద్దవాడివయ్యావు.

అంతా తమరు మహాత్మా, నేను మీకెంతో ఋణుడి ఉన్నాను.

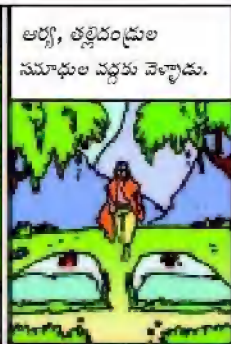
ఆర్యా, ప్రభుత్వమీత చల్లని ఒడిలో నీవు పెరిగావు.... ఈ రోజు విశాల ప్రపంచంలోకి అడుగుపెడుతున్నావు.... ఈ రాజ్య ప్రజల క్షేమాన్ని రక్షించే గురుతర బాధ్యతను చేపట్టుకున్నావు.

మహాత్మా, తమరులేని నా జీవితాన్ని ఈహించలేను....

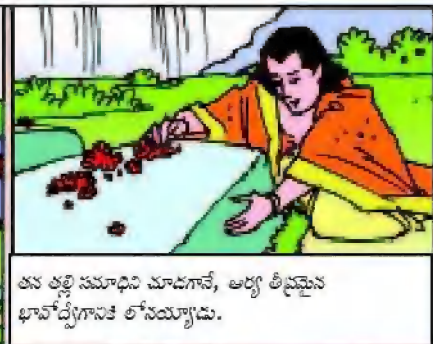

.... ఆర్యా, నువ్వెక్కడ ఉన్నా, నీకూ అమరమృత్యువుకూ సేను నీవెంటే ఉంటాను. నువ్వై ఖప్పుడు మీ తల్లిదండ్రుల సమాధుల వద్దకు వచ్చి ప్రార్థించాలి.

చిత్తం, మహాత్మా.

ఆర్య, తల్లిదండ్రుల సమాధుల వద్దకు వెళ్ళాడు.

దన తల్లి సమాధిని చూడగానే, ఆర్య తీవ్రమైన భావోద్వేగానికి లోనయ్యాడు.

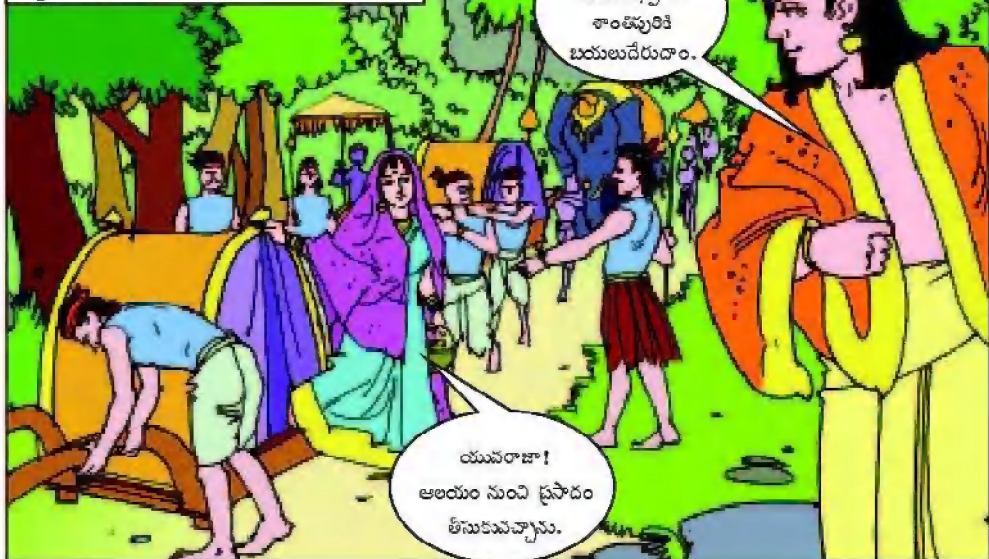
మీ బిడ్డను ఆశీర్వదించండి!

అంతలో బాహూ, బాహూ ఆర్య దగ్గరికి వచ్చాయి.

నేనీప్పుడు రాజధానికి వెళ్ళినా, సమయం ఉన్నప్పుడు తప్పక ఖక్కడికి వస్తాను.

అంతలో సువ్యక్త ఆక్కడికి వచ్చి నమస్కరించడంతో ఆర్య అవైరువుతో అమెను చూశాడు.

మంచిది సుకన్యా, మనం ఖప్పుడే శాంతికి బయలుదేరుదాం.

యమరాజా! ఆలయం నుంచి ప్రసాదం తీసుకువచ్చాను.

సుకన్య, అల్ల సుదుబ తలకం దిద్దింది.

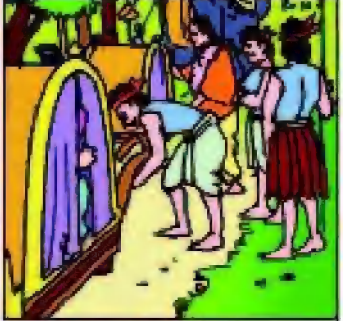
ఆ,
ఇక బయలుదేరుదాం.

కనకదుర్గమ్మ ఆశీర్వాదించిన
ఈ పుస్తకం రాష్ట్రం ధరించండి,
యువరాజా!

చాలా వ్యత్యాసాలు,
సుకన్యా!

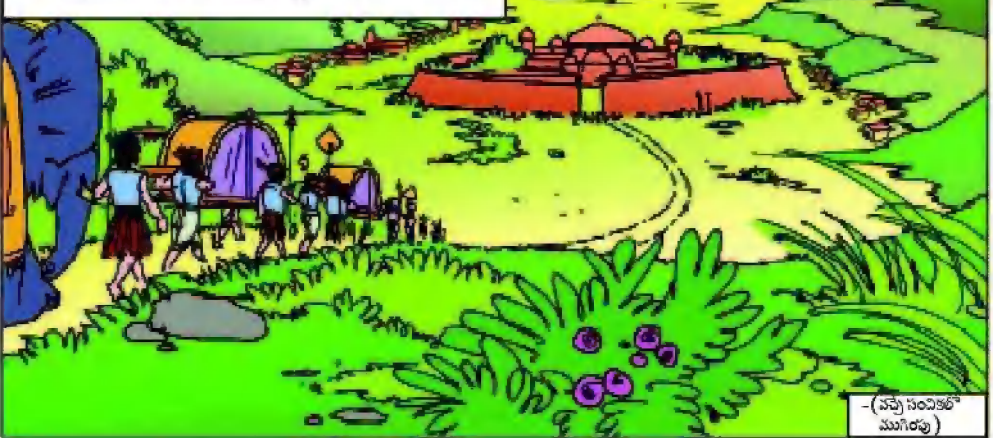
సుకన్య తరిగి వట్టి మేనాల్ కూర్చున్నది.
అల్ల వేరొక మేనాల్ కూర్చున్నాడు.

అల్ల కూర్చున్న మేనా ముందు బయలుదేరింది.

ఊరేగింపుగా సాగిన మేనాలు రాజభవనాన్ని సమీపించాయి.

-(నవ్వు సందేశం
ముగియడం)

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

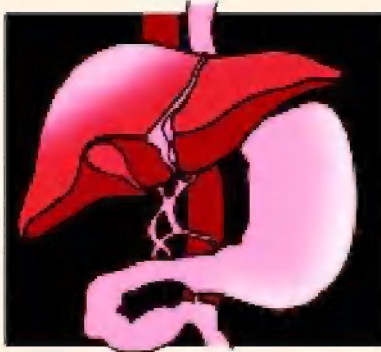
విజ్ఞాన వివికలు :

మన పరిసరాలు

శరీరంలోని అతిపెద్ద

విత్తనాల పూసలు

అవయవం

అతి ప్రాచీనకాలం నుంచే, పై సెల్లు పు సెషిని ఆకర్షిస్తున్నాయి . నగల తయారీలో, అందమైన అలంకార వస్తువులు, బట్టలు తయారీ చేయడానికి వీటిని ఉపయోగిస్తారు. వూపులు గా పై సెల్లు రాళ్ళ నుంచి, గాజు నుంచి, లేదా ప్లాస్టిక్ నుంచి తయారీ చేస్తారు . ఒక మొక్క విత్తనాల నుంచి కూడా పై సెల్లు తయారీ చేస్తారన్న సంగతి మీకు తెలుసా? ఆ మొక్క పేరు 'జాబ్ టీ' టీ. బెల్లెల కథలలో వివరితంగా కన్నీళ్ళ కార్చిన 'జాబ్ పాత్ర పు గా ఆమర వచ్చింది. అయితే జిహ్వాలు తయారీ చేసే కేథలిక్కుల దీనిని వేరీ టీ టీ' అంటారు .

మన పరిసరాలలోని అతిపెద్ద అవయవం.

శరీరంలోని రసాయనిక కర్మాగారంగా దీనిని పిలుస్తారు . ఇది ఉదర కు హారంలో కుడివైపున ఉంటుంది. ఇది (వపి) అనే పొరకు దిగువ భాగంలో ఉంటుంది. కిందివైపు పక్క ఎముకలు దీనికి రక్షణ కల్పిస్తాయి.

బయటి నుంచి తాకి చూస్తే కాలేయం తెలియదు . అయితే, ఏదైనా రుగ్మత కారణంగా అది వ్యాకోచించి

నప్పిస్తుంది ఉదరకుహరాన్ని కన్నీటిలోకి లాక్కున్నట్లు అయితే పక్క ఎముకల దామి దీనిని తాకి చూడడానికి పొరమవుతుంది.

కాలేయం విధానంగా వూ తన రసాయనాల నిల్వేషణ, వివిధ పదార్థాల తటస్థీకరణ అనే రెండు పనులు చేస్తుంది. ఇది దాదాపు 500 పిన్నులు చేస్తుంది. విజ్ఞానవేత్తలు కనుగొన్నారు . కొమ్మపిదార్థాలను విడగొట్టడం, గ్లూకోజును గ్లైకోజెన్ గా మార్చడం, కొలెస్ట్రాల్ తయారీ చేయడం మొదలైన పనులను కాలేయం చేస్తుంది.

ఈ మొక్క విత్తనాలు నున్న గారెండు చివరలా బెజ్జాలు కలిగి చూడడానికి బాష్ప బిందు మూలగా ఉంటాయి . అంటే, పై సెల్లు ఉండే లోతైన వీటికి నిజంగా ఉన్నాయన్నమాట.

బాటలకు ఇరువైపులా పెరిగే ఈ మొక్కలు, కుటుంబ మొక్కల్లా ఉంటాయి . వీటి విత్తనాలు పు త్యాల్లా చాలా తెల్లగా ఉంటాయి .

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

విలక్షణ పరిష్కారం

వర్షాకాలం వచ్చిందంటే చాలు, దోవుల బెడద ఎక్కువవుతుంది. చుట్టూ పిక్కల వురికి నీళ్ళు నిలవడమే దీనికి ముఖ్యమైన కారణం. దోమలు నిద్రాభంగం కలిగించడంతో పాటు వురికి నీళ్ళను పీల్చుకుని మనలను ప్రమాదకరమైన వ్యాధులకు గురిచేస్తాయి. వర్షాకాలంలో రకరకాల జ్వరాలు ప్రబలడానికి దోవు లే ప్రధాన కారణం. దోవులను నివారించడానికి వురికి ప్రభుత్వం రకరకాలుగా ప్రయత్నిస్తోంది. దోవులను తరిమి కొట్టే రకరకాల వత్తులు, మందులు మార్కెట్లో లభ్యమవుతున్నాయి.

ధిల్లి ఐఐటిలోని పిరిశోధకులు దోవుల నివారణకు విలక్షణమైన పరిష్కారాన్ని కనుగొన్నారు. దోవులను తరచుడానికి 'పిప్పిరేపుంట' (పోడినా) మొక్కనుండి తీసిన రసం, సూనె బాగా పనిచేస్తాయని కనుగొన్నారు. వురికి రోగకారకాలైన 'అసో ఫిలిం' దోవుల పీచు కూడా ఇది శక్తివంతంగా పనిచేస్తుందని చెబుతున్నారు. అంటే, దీని ద్వారా వురికి రోగం వురికి కూడా నివారించవచ్చున్నా వూట!

మన దేశం గురించి తెలుసుకుందాం-క్విజ్

ఈ నెలలో సంగీతం

గురించి తెలుసుకుందాం

1. దీని భారత శాస్త్రీయ సంగీతానికి కర్ణాటక సంగీతం అని నామకరణం చేసినవారెవరు? ఎప్పుడు?

2. అశ్వర చక్రవర్తి అన్నాన సంగీత విద్వాంసుడు ఎవరు? ఆయన ప్రాచుర్యం కలిగించిన సంగీతకళ ఏది?

3. కర్ణాటక సంగీతంలో త్రిపూర్ణులు గానం గానం వారెవరు?

4. వురికి నీళ్ళను పాలించిన వురికి పాలకులు 'గజల్'కు ప్రాచుర్యం కలిగించారు. దాని జన్మస్థానం ఏది? సుప్రసిద్ధమైన గజల్ గాయని ఎవరు?

5. తమిళంలో పిరమ శివయ్య కీర్తిస్తూ పాడే భక్తిగీతాలను పిరమి?

(నిపుంధానాలు 66వ పేజీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క పూటలోగాని, చిన్నవాళ్ళలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

NARAYANAMURTHY TATA

NARAYANAMURTHY TATA

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పొజ్జుకార్తే పేరు రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా పూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు జనవరి 2006 సంచికలో ప్రచురిస్తాం.

ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహు పూసం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

అక్టోబర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

సీ. నాగప్రెషీత

డాటరాఖ సీ. శ్రీనివాస

III క్రామ రోడ్

రాంజీ నగర్,

నెల్లూరు - 524 002 (ఆం. ప్ర.)

మొదటి ఫోటో: భయం లేదు బొమ్మగా!
రెండవ ఫోటో: బెదిరిపోను అమ్మోగా!!

సమాధానాలు :

1. 15వ శతాబ్దంలో విజయ నగర సామ్రాజ్యంలో ప్రధానపు ంక్రిగా ఉన్న విద్యారణ్యస్వామి.
2. తానూన, ద్రు పద.
3. త్యాగరాజు, శ్యామా శాస్త్రి, పు త్తస్వామి దీపులు.
4. పిర్మియా (ఇప్పటి ఇరాన్); బేగం అఖ్మర్
5. తేవారం.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

అద్భుతమైన భారతదేశం!

ఆనందోత్సాహ సమయం. మీరు నూతన ఉత్సాహ ఉత్తేజాలను పొందడం ఒరిస్సాకు విచ్చేయడం.

మీకు మీరు స్వయంగా అనుభవమైన తప్ప అదేమిటో
మీకు తెలిసరాని అపూర్వ అనుభవం... ఒరిస్సా
జీవోత్సవం... జీవకళ తోడికొనిరాదే సుసంపన్న మనో
త్సవం... దివ్య సంగీత, నృత్య కళారూపాల సమ్మేళన
సంరంభం. పూర్వకల అందాలు, సంప్రదామౌర్యా
లతో ముంచెత్తే ప్రదర్శనలు, సంగీత విభావనలు...
ప్రతి ఒక్కరినీ ఆకట్టుకుని అలరించే సిద్ధో ఒక
ప్రత్యేక అంశం. జీవితంలో మరపురాని ఆనందాను
భవం, అంతరికాని ఉత్సవ సంరంభం.

ORISSA

ధృత్తి సౌందర్యం • ధైర్యం • మహాస్థలం!

mudra otdc 1707

చీఫ్ ఫెస్టివల్, ఫూల్ 23-27 నవంబర్ 2005 • కోణార్క్ ఫెస్టివల్ 1-5 డిసెంబర్, 2005: ఒడీషీ సెలిబ్రేషన్

• శ్రీశైల ఉత్సవ్ ఫూల్ 14-25 డిసెంబర్, 2005: జగన్మాత స్వామి కలారాధన

• ఏకాదశి ఫెస్టివల్ 6-15 జనవరి, 2006, కరింగ్ మహోత్సవ్, ధారి : 4-5 ఫిబ్రవరి 2006 • రాజారాణి మ్యూజికల్ ఫెస్టివల్, భువనేశ్వర్ 26-28, ఫిబ్రవరి 2006

• పరబ్ (ట్రైబల్ ఫెస్టివల్) కోరాపుట్ 16-18 నవంబర్ 2005

Contact: (0674) 2432177, e-mail: ortour@orissatourism.gov.in, website: www.orissatourism.gov.in

మహాసమృద్ధికరం మహాఆనందం మహావిశోదం.

Rediffusion-DY/RR/NCL/Chem/40024 Tel

మహా లాక్టోలో సమృద్ధికరంగా పాలు, మాట్, నెయ్యి... పున్నాయి, అయినా 50 పై.
అవడానికి ఈ కారణం చాలు. ఇక మీరెప్పుడు ఒకటి తీసుకుంటున్నారు ?